25-05-2023 † ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ϛ′ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
† Ἡ Γ′ Εὕρεσις τῆς Τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ Δι

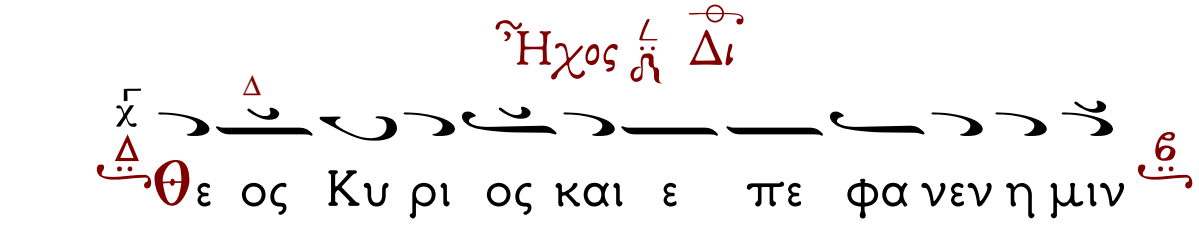

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

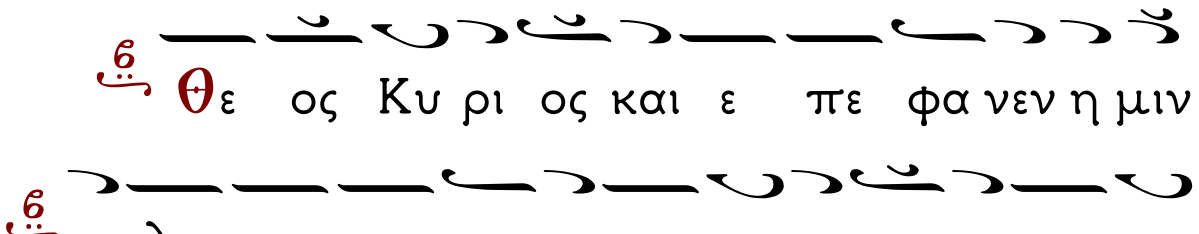

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

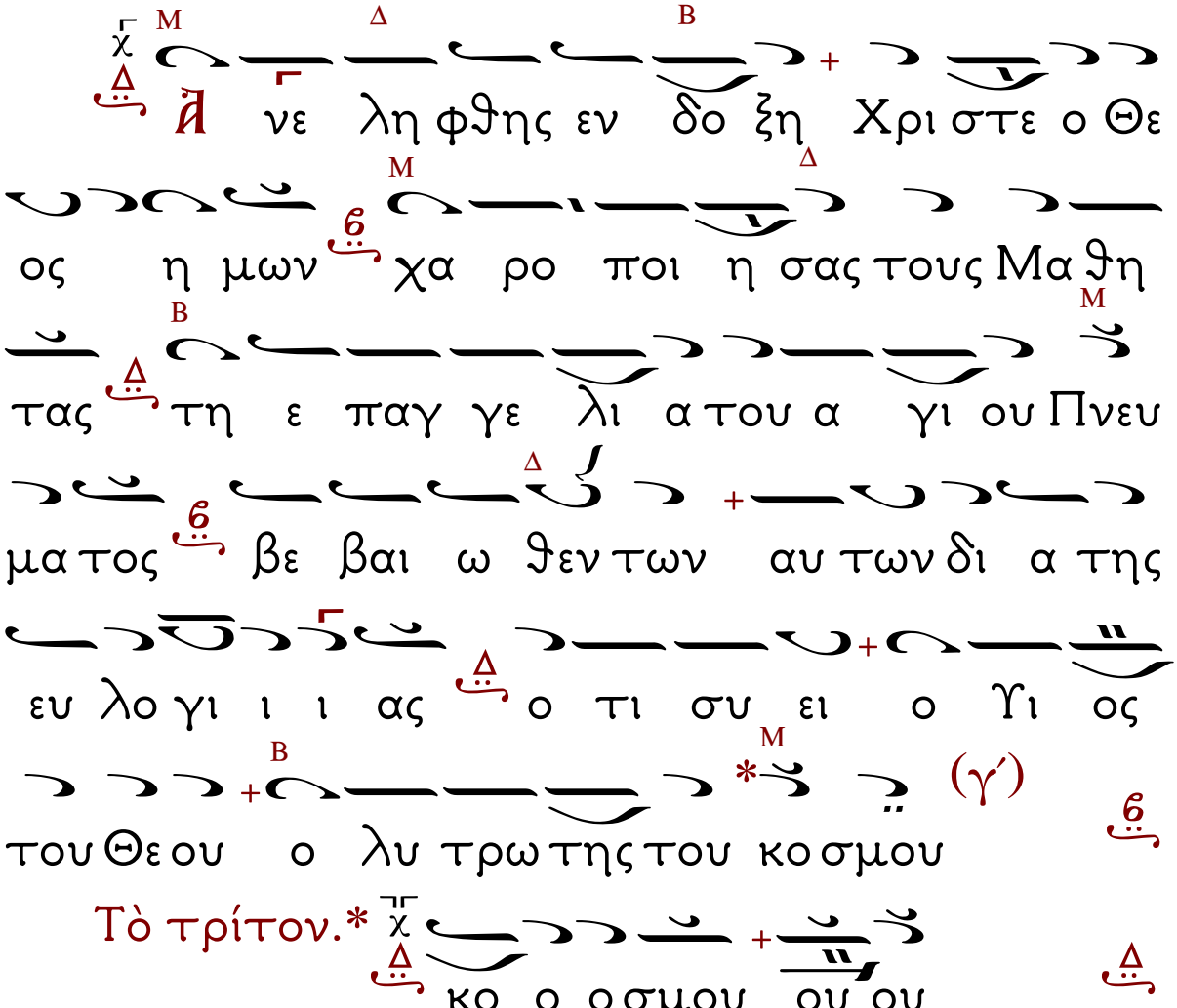

Μετὰ τὴν α΄ Σπχολογίαν.

Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

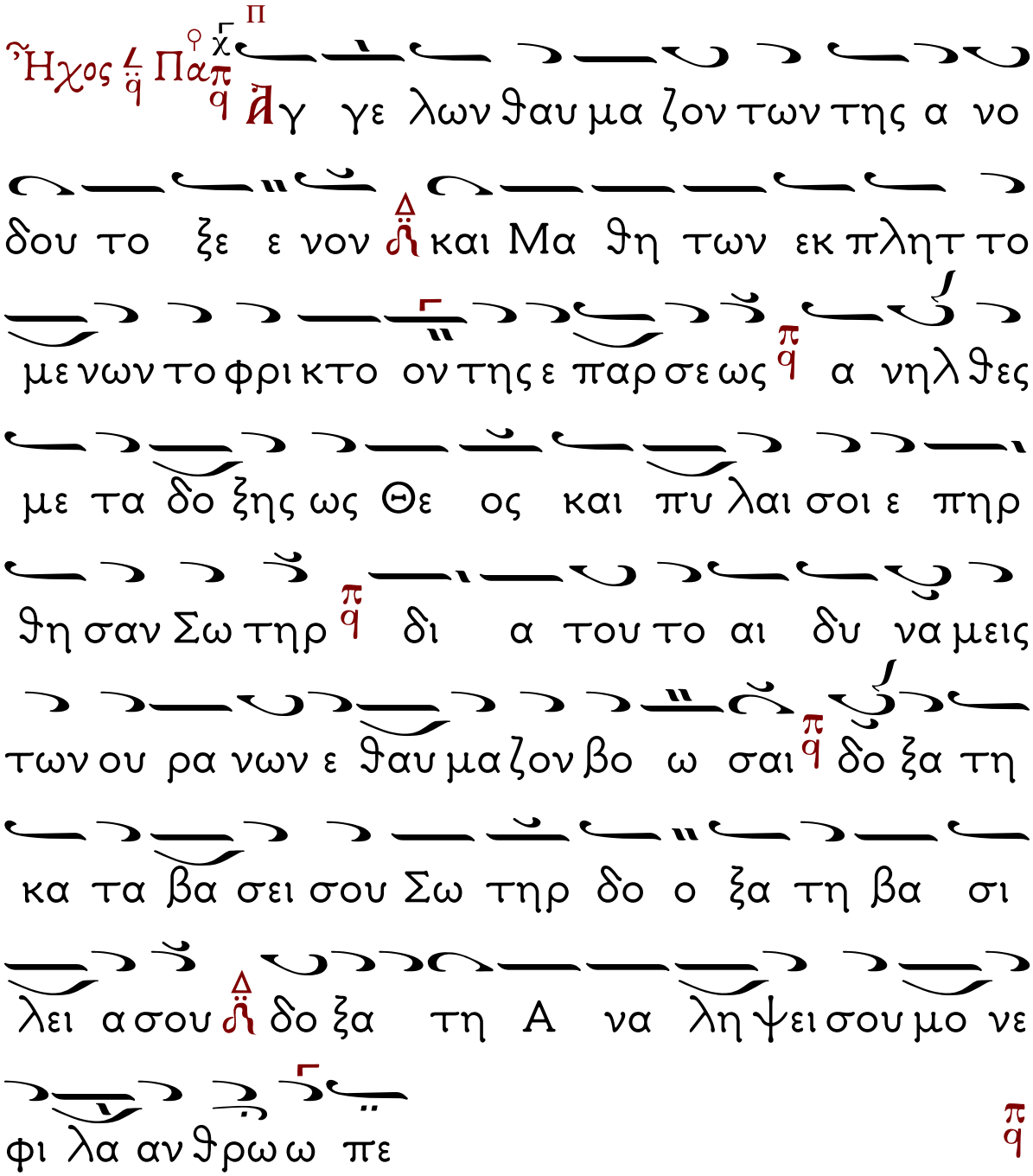

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.
Κάθισμα. Τὴν ὡραιότητα.

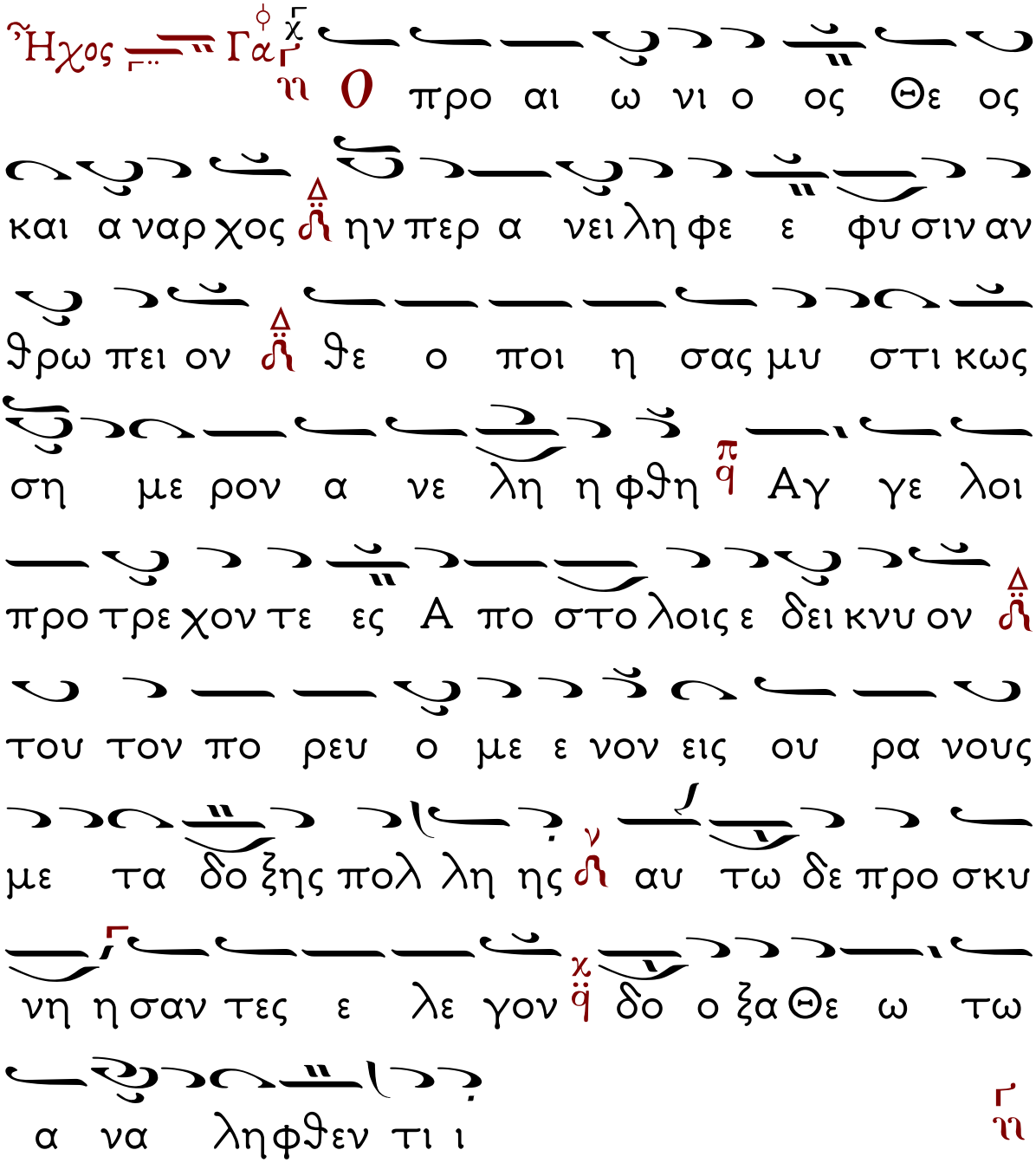

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος λ π ϙ Κε

χ χ ϙ Κα τελ θων ου ρα νο θεν εις τα ε πι γει

α χ ϙ και την κα τω κει με νην εν τη του Α α

δου φρου ρα ν′ η συ να να στη σας ως Θε ος Α

δα μι αι αν μορ φην χ ϙ τη Α να λη ψει σου Χρι

στε εις ου ρα νους α να γα γων τω θρο ο νω τω

πα τρι κω σου χ ϙ συγ κα θε δρον α πειρ γα α

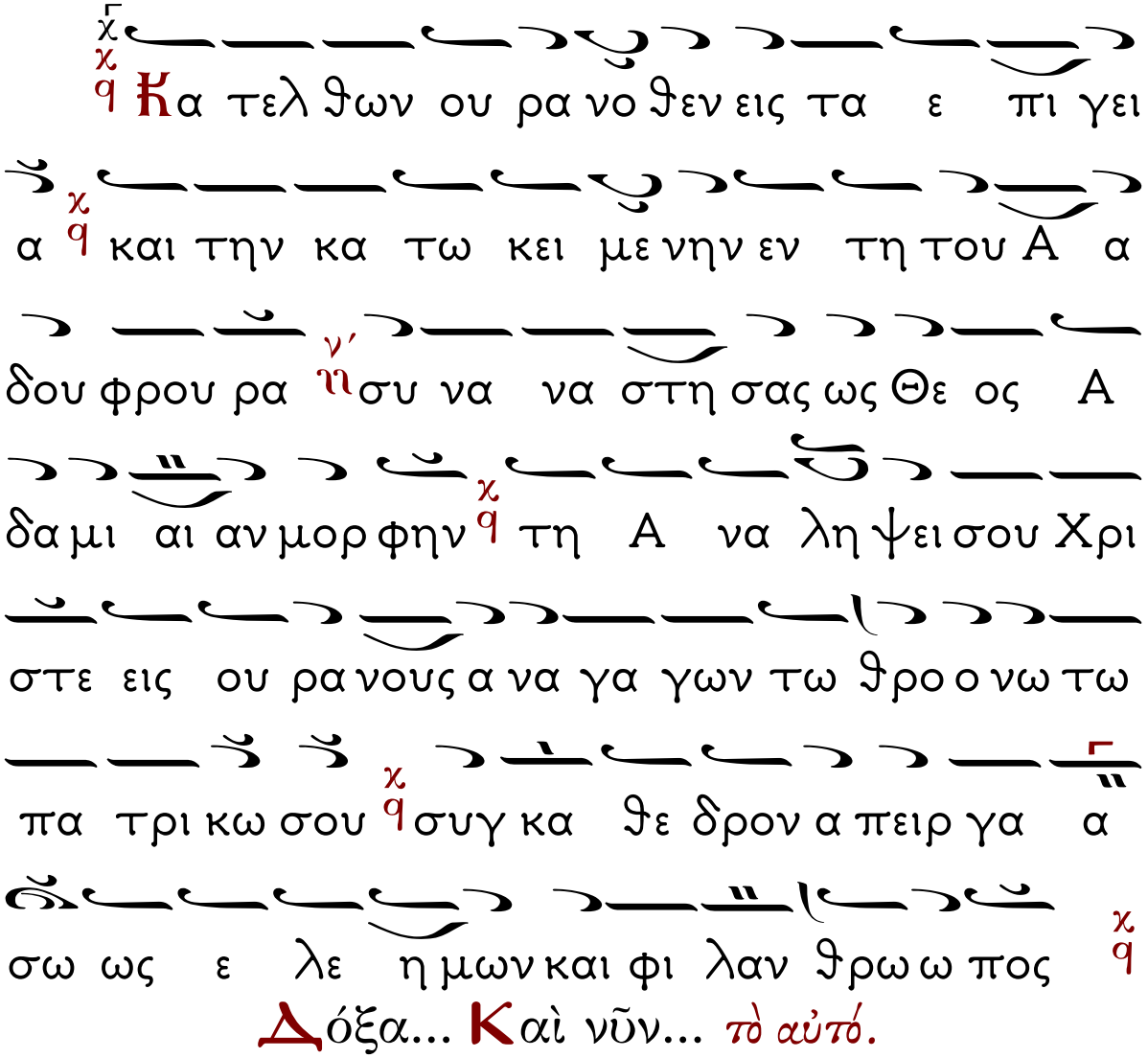

σω ως ε λε η μων και φι λαν θρω ω πος χ ϙ

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος λτος Βου

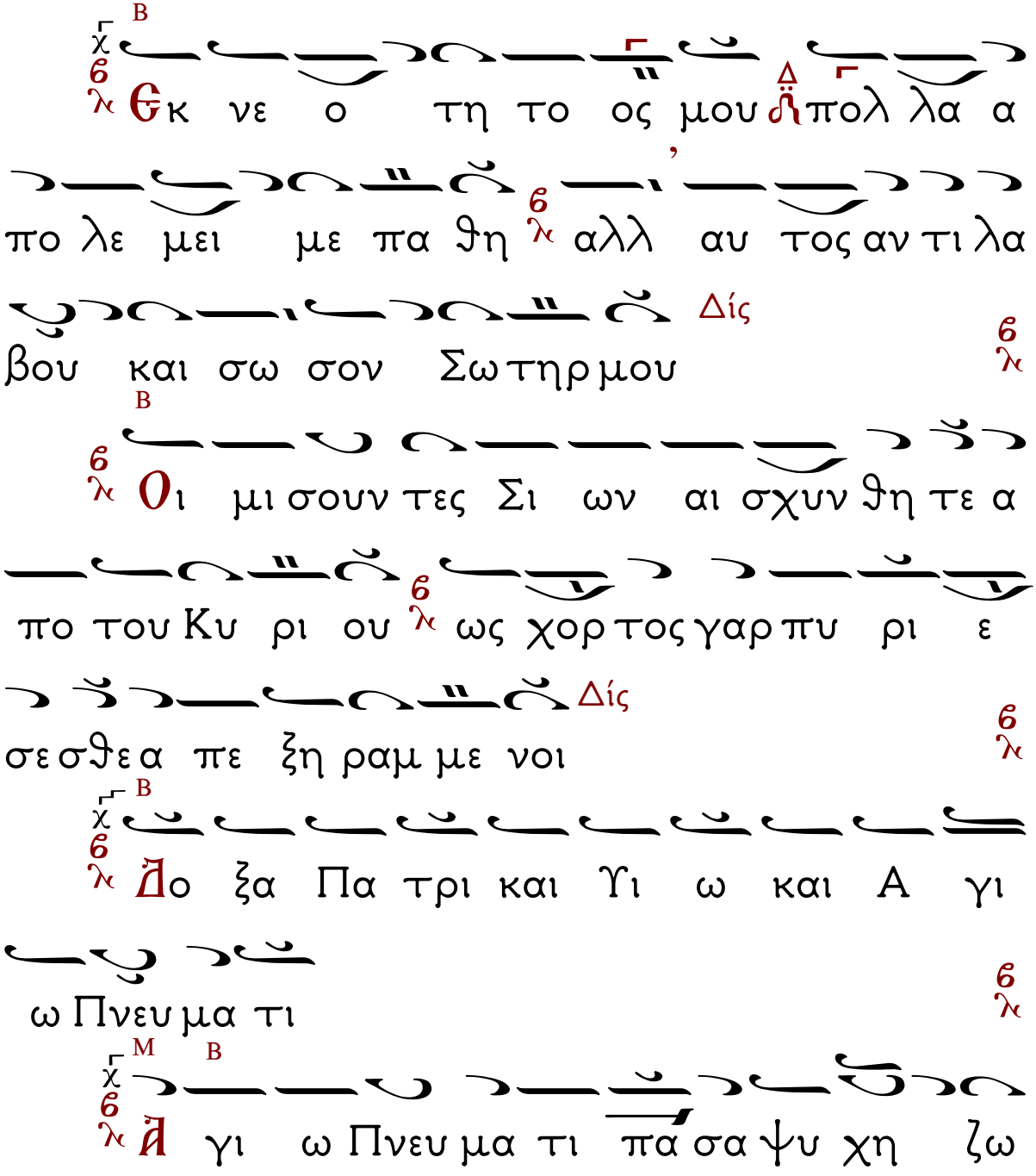

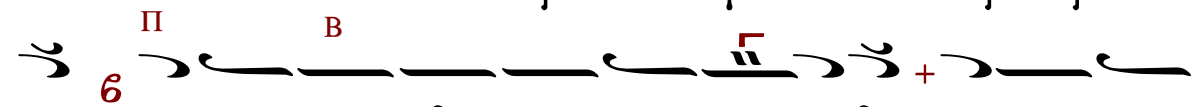

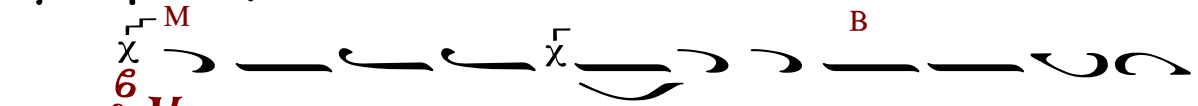

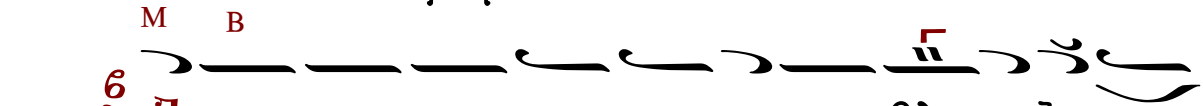

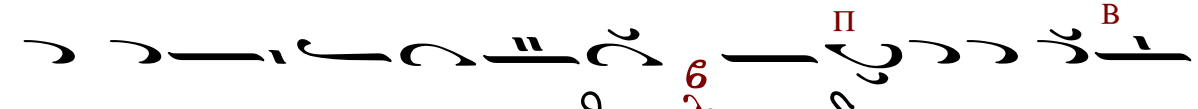

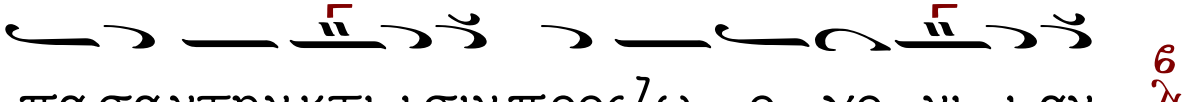

Προκείμενον, ἦχος ὁ αὐτός.

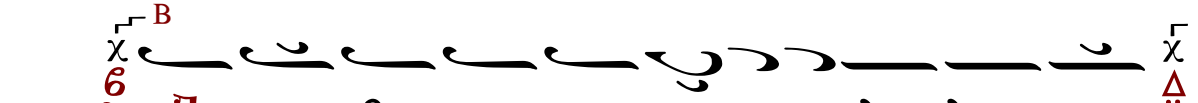

(Δίς)

Στίχ. **Π**άντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Τὸ τρίτον.

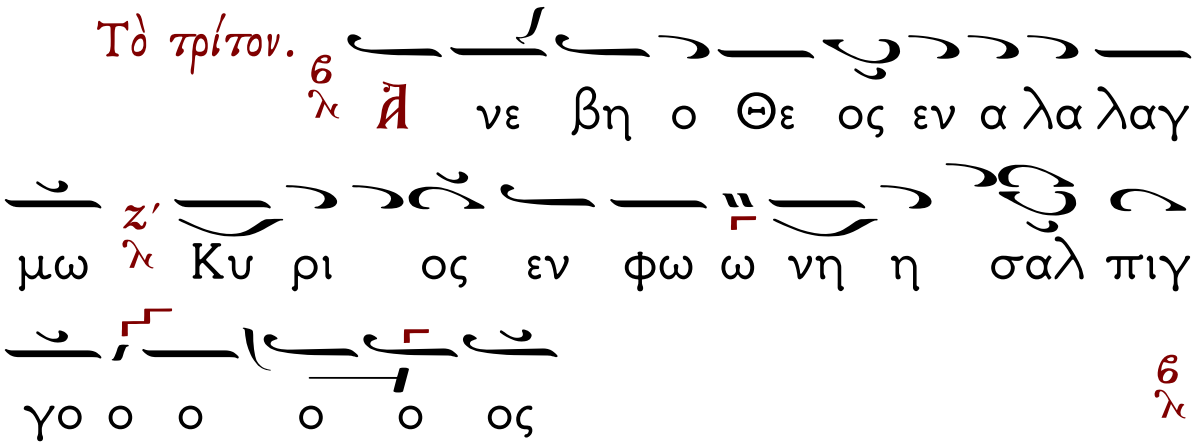

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

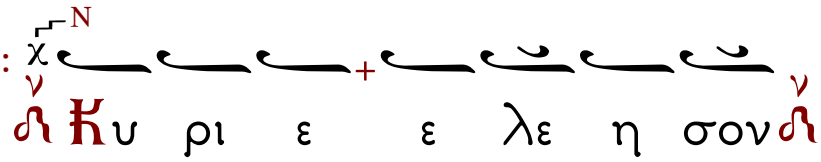

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

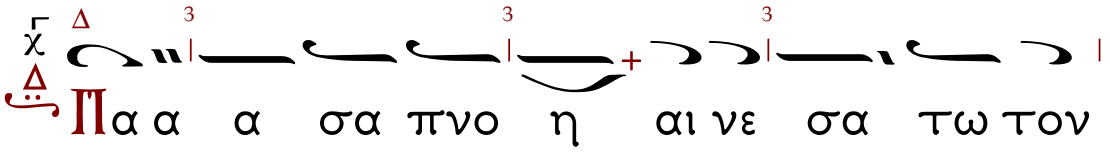

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

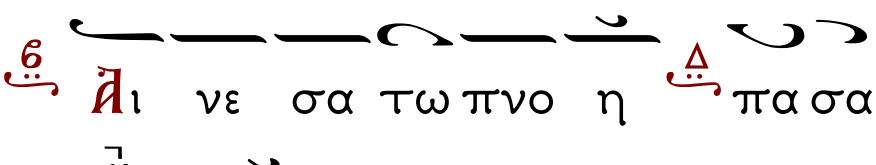

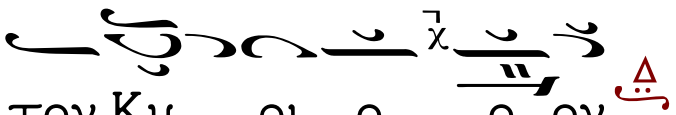

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

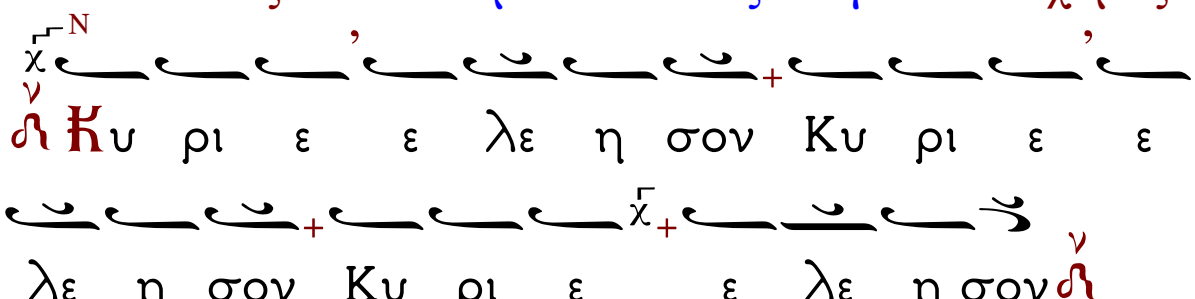

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 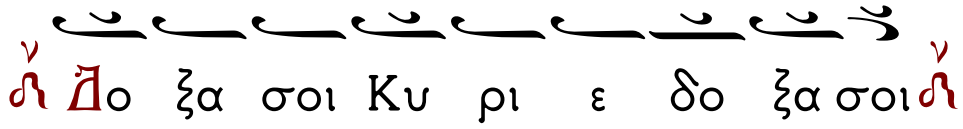

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος δ΄

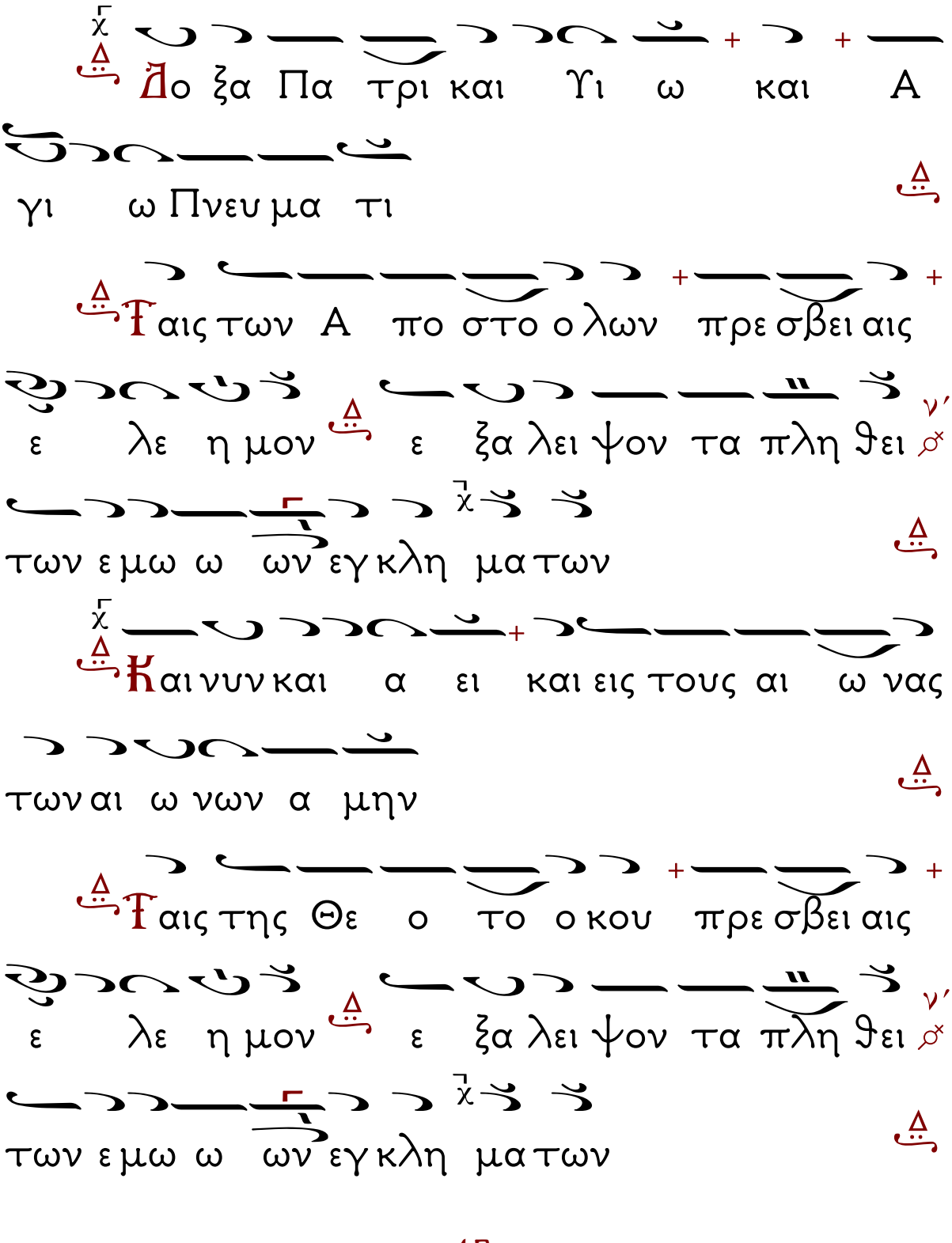
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει ν΄
των ε μω ω ων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει ν΄
των ε μω ω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ Πα

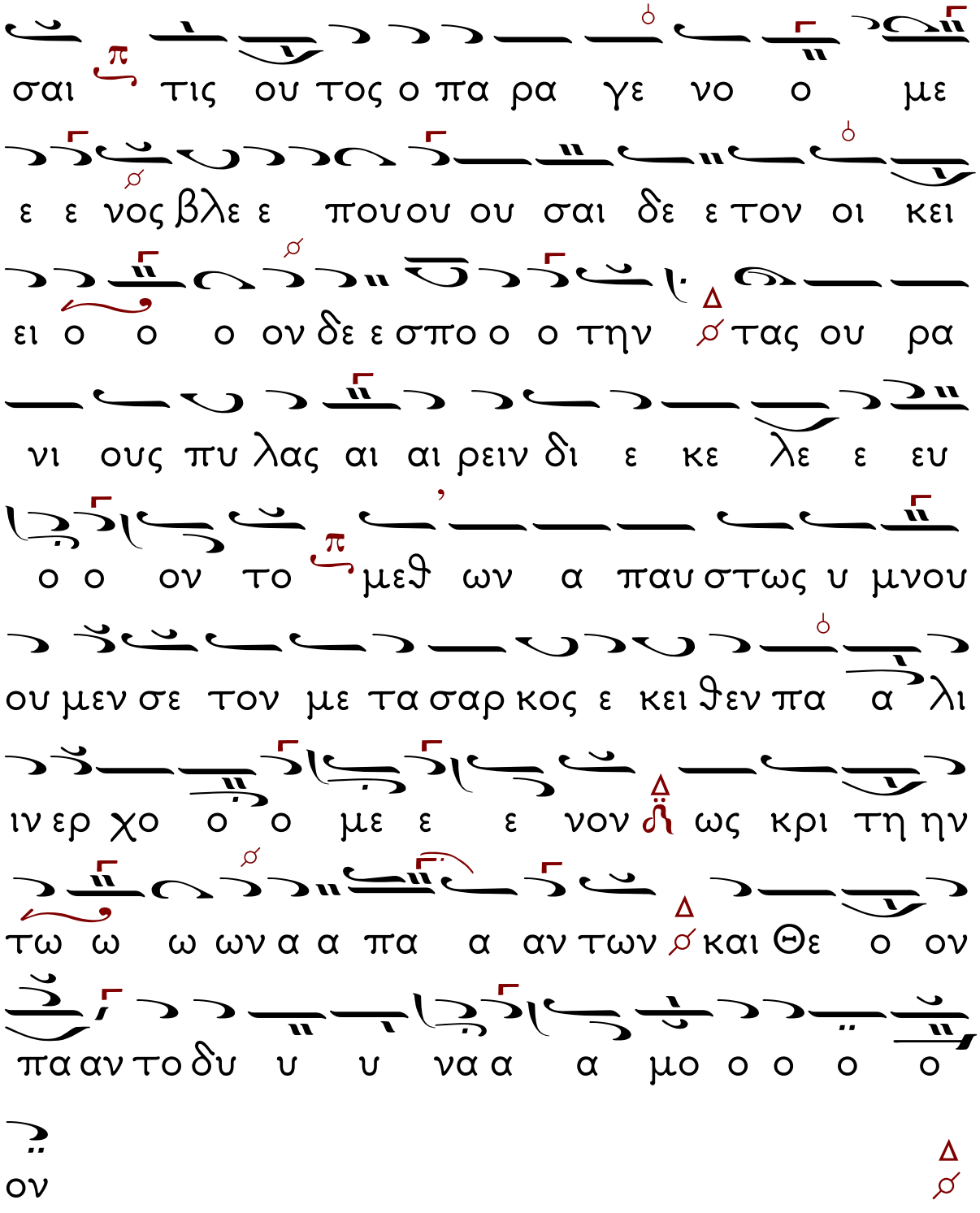
σαι τις ους τος ο πα ρα γε νο ο με
ε ε νος βλε ε που ου σαι δε ε τον οι κει
ει ο ο ο ον δε ε σπο ο ο την τας ου ρα
νι ους πυ λας αι αι ρειν δι ε κε λε ε ευ
ο ο ον το μεθ ων α παυ στως υ μνου
ου μεν σε τον με τα σαρ κος ε κει θεν πα α λι
ιν ερ χο ο ο με ε ε νον ως κρι τη ην
τω ω ω ων α α πα α αν των και Θε ο ον
πα αν το δυ υ υ να α α μο ο ο ο ο
ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

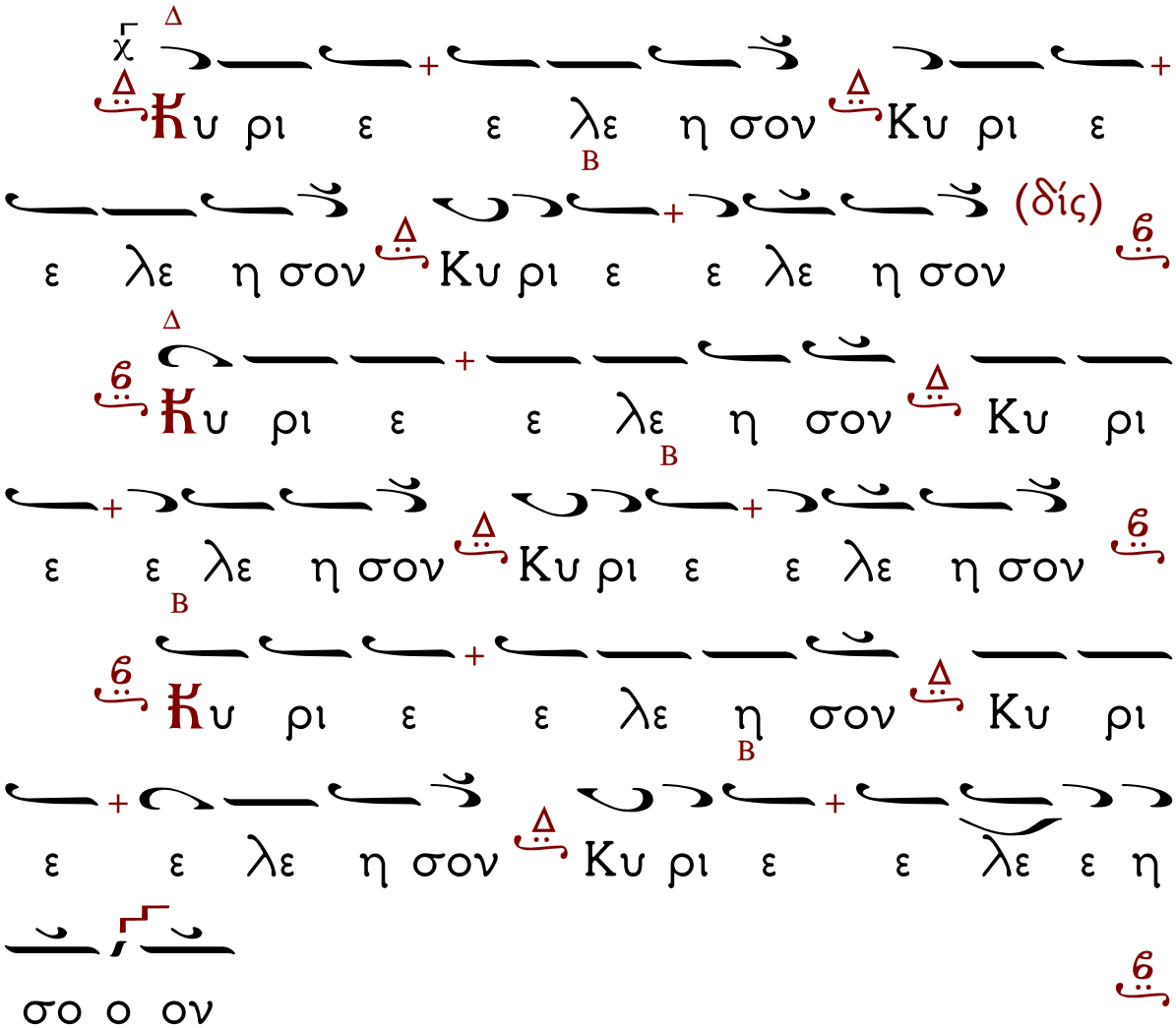

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

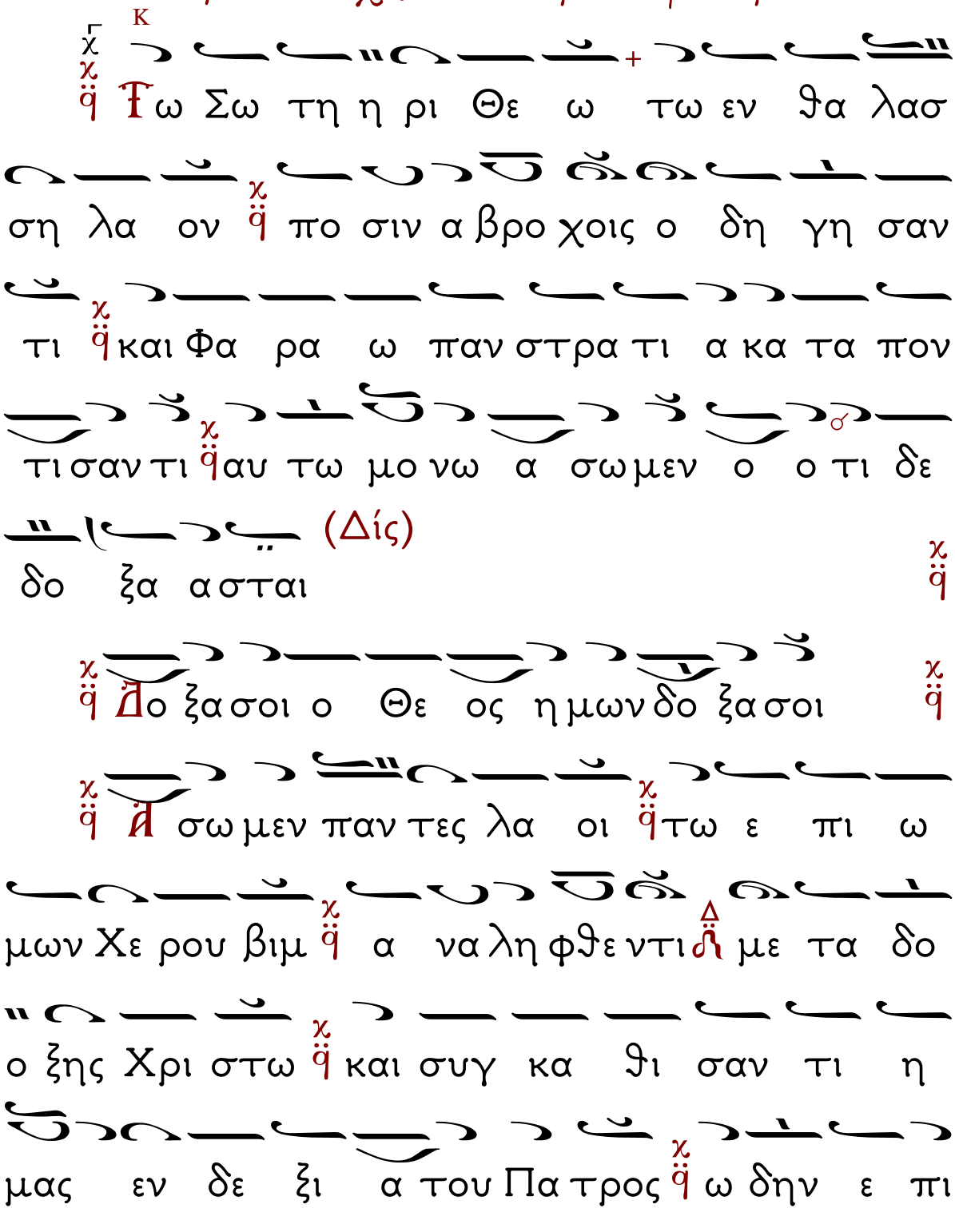

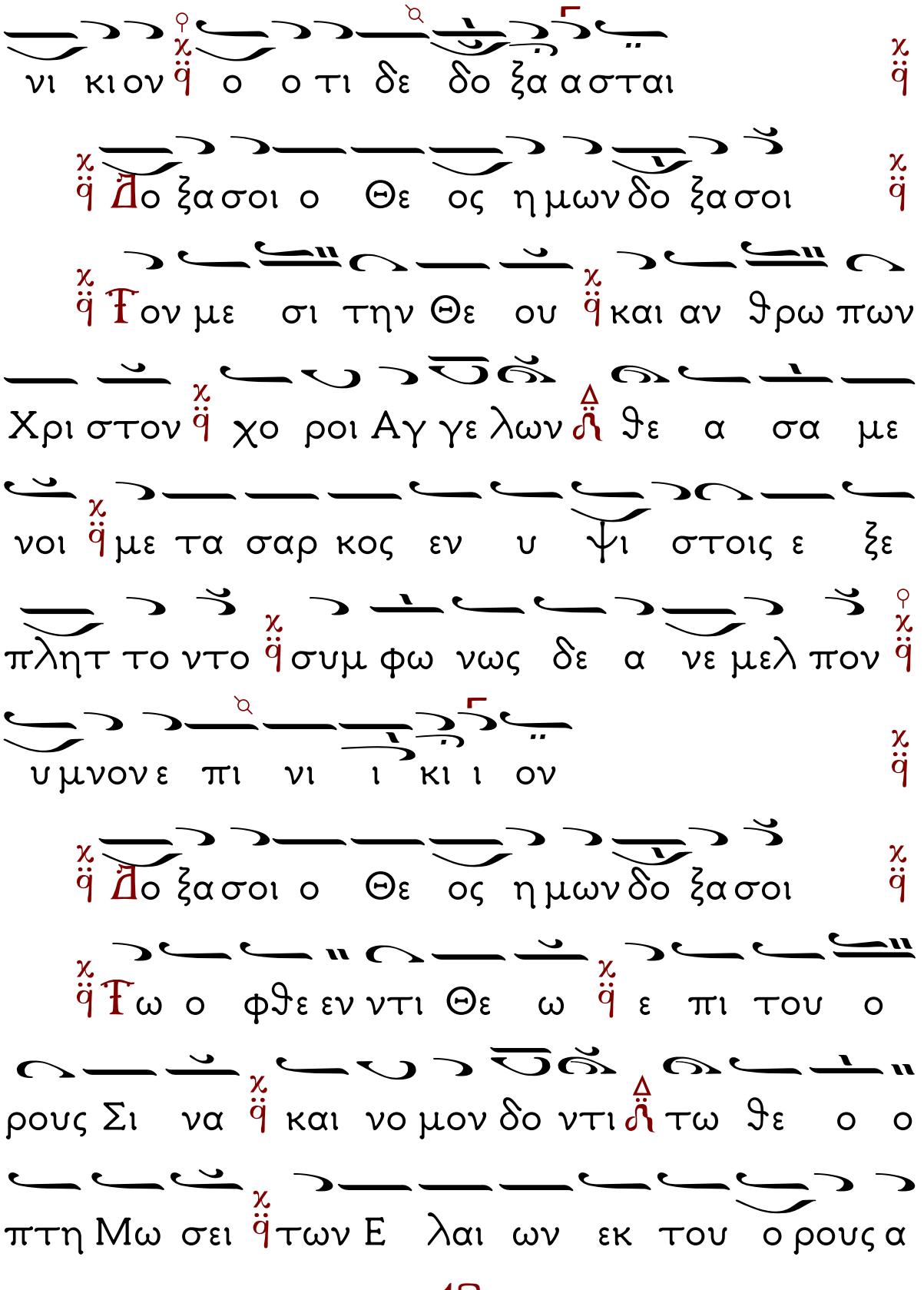
νι κι ον ο ο τι δε δο ξα α στα ι
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Τον με σι την Θε ου και αν θρω πων
Χρι στον χο ροι Αγ γε λων θε α σα με
νοι με τα σαρ κος εν υ ψι στοις ε ξε
πλητ το ντο συμ φω νως δε α νε μελ πον
υ μνον ε πι νι ι κι ι ον
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Τω ο φθε εν ντι Θε ω ε πι του ο
ρους Σι να και νο μον δο ντι τω θε ο ο
πτη Μω σει των Ε λαι ων εκ του ο ρους α

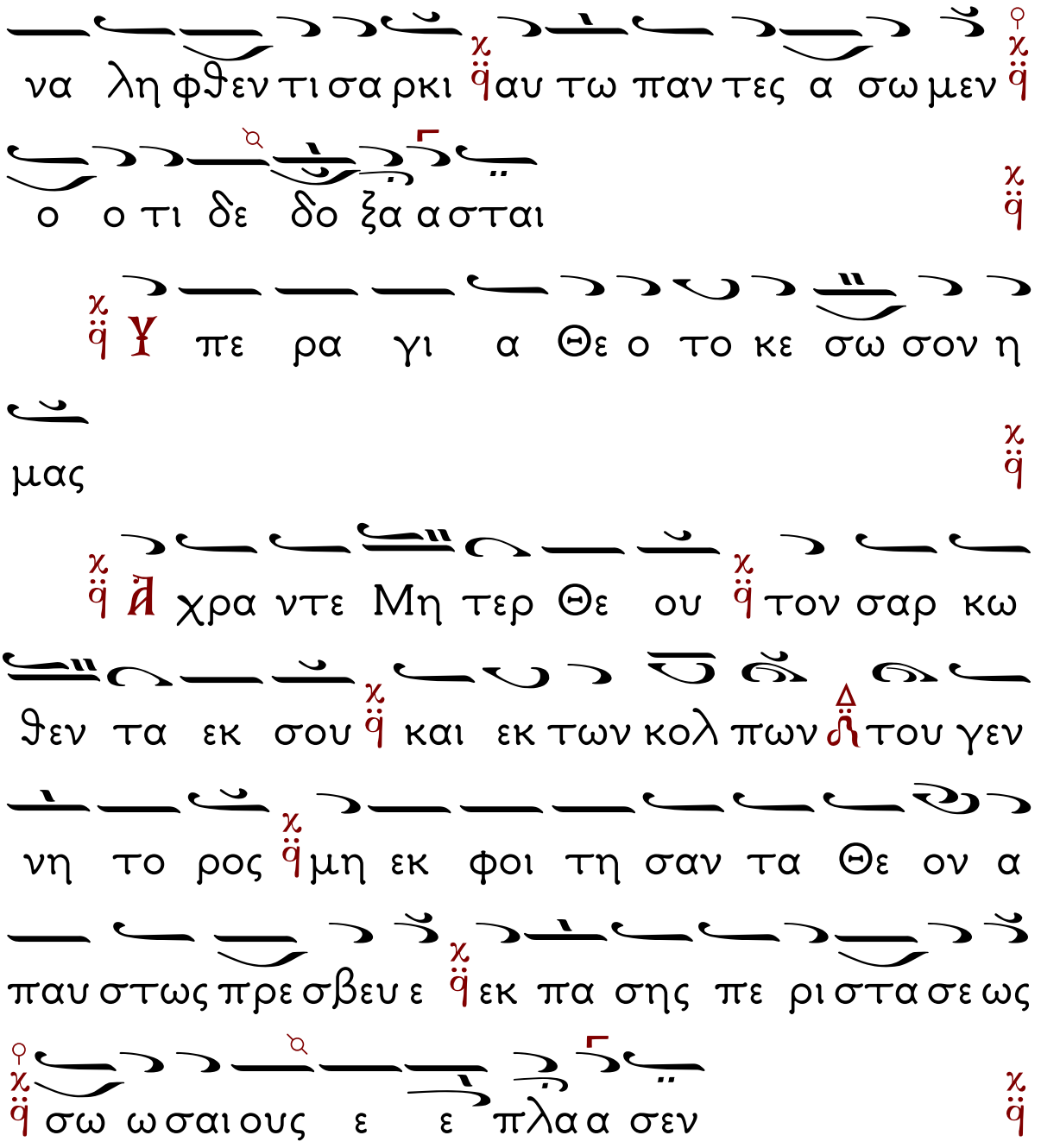
να λη φθεν τι σα ρκι αυ τω παν τες α σω μεν
ο ο τι δε δο ξα α σται
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
χρα ντε Μη τερ Θε ου τον σαρ κω
θεν τα εκ σου και εκ των κολ πων του γεν
νη το ρος μη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α
παυ στως πρε σβευ ε εκ πα σης πε ρι στα σε ως
σω ω σαι ους ε ε πλα α σεν

Ἕτερος κανὼν τοῦ δ' ἤχου.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυϊδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δὸξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὅνπερ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Ὠδὴ γ'

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου

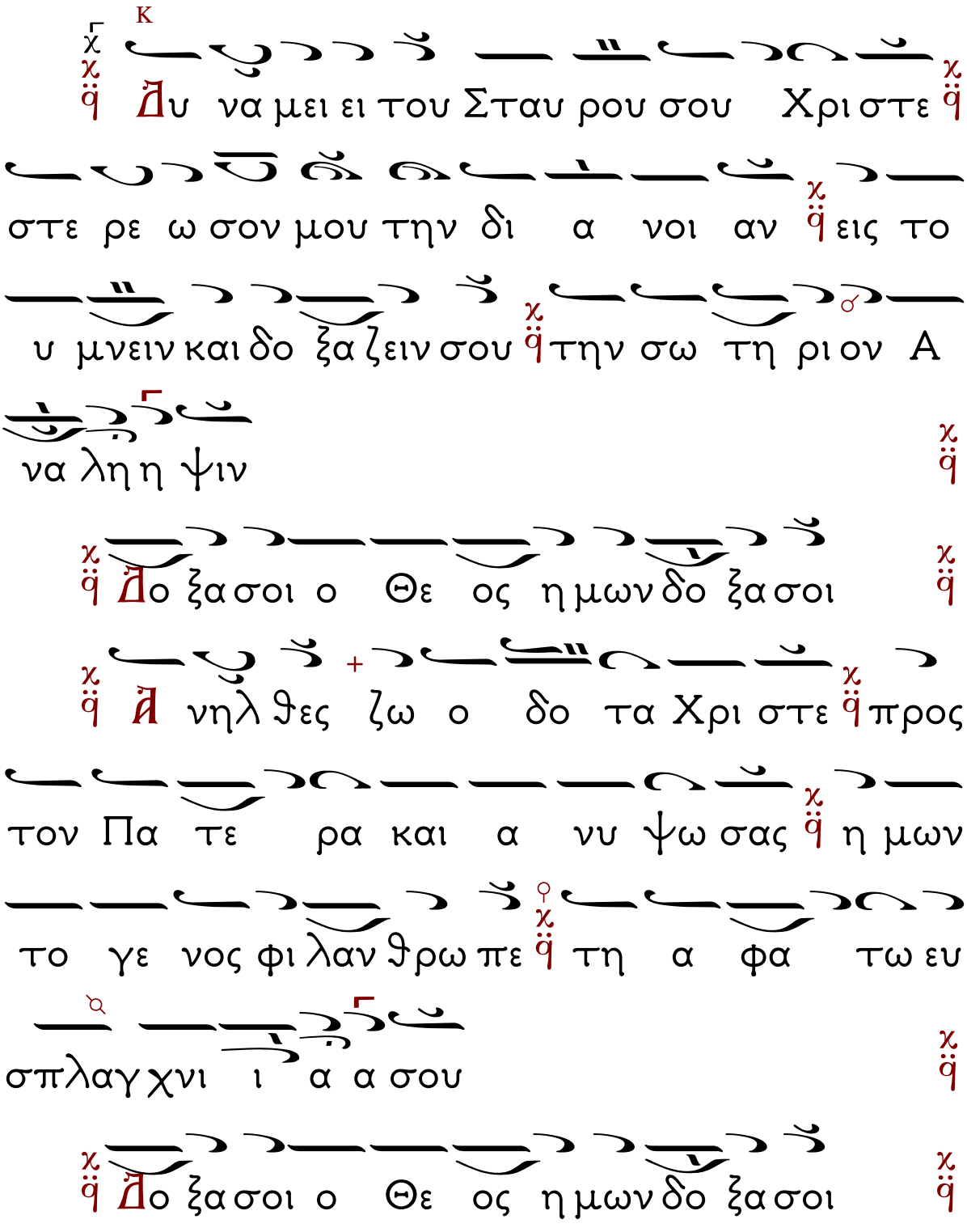

Δι τα ξεις των Αγ γε λων Σω τηρ βρο
τει αν φυ σιν θε α σα με ναι συ να
νι ου σαν σοι α παυ α στως εκ πλητ
το μεναι α νυ υμνου ουν σε
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ϭ ξι σταν το Αγ γε λων χο ροι Χρι
στε ο ρων τες με τα σω μα τος α να
λη φθεν τα και α νυ υμ νουν την α
γι αν σου Α να α λη η ψιν
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Τ ην φυ σιν των αν θρω πων Χρι στε φθο

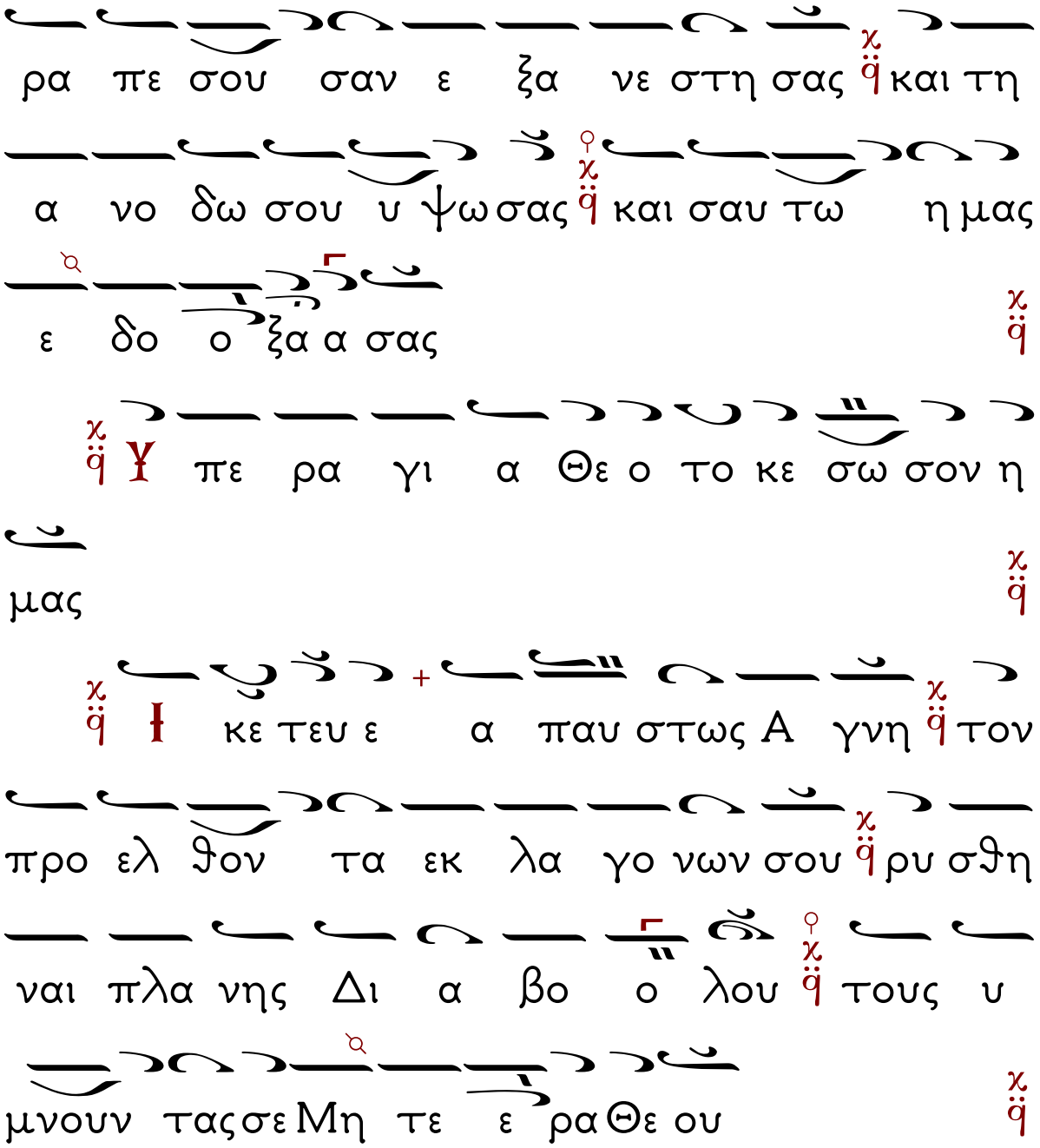
ρα πε σου σαν ε ξα νε στη σας και τη
α νο δω σου υ ψω σας και σαυ τω η μας
ε δο ο ξα α σας
πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
κε τευ ε α παυ στως Α γνη τον
προ ελ θον τα εκ λα γο νων σου ρυ σθη
ναι πλα νης Δι α βο ο λου τους υ
μνουν τας σε Μη τε ε ρα Θε ου

Ἕτερος κανών.
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.
Ἦχος δ΄.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἑορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἑνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, **ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.**

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Ἦχος λ πλ. Νη

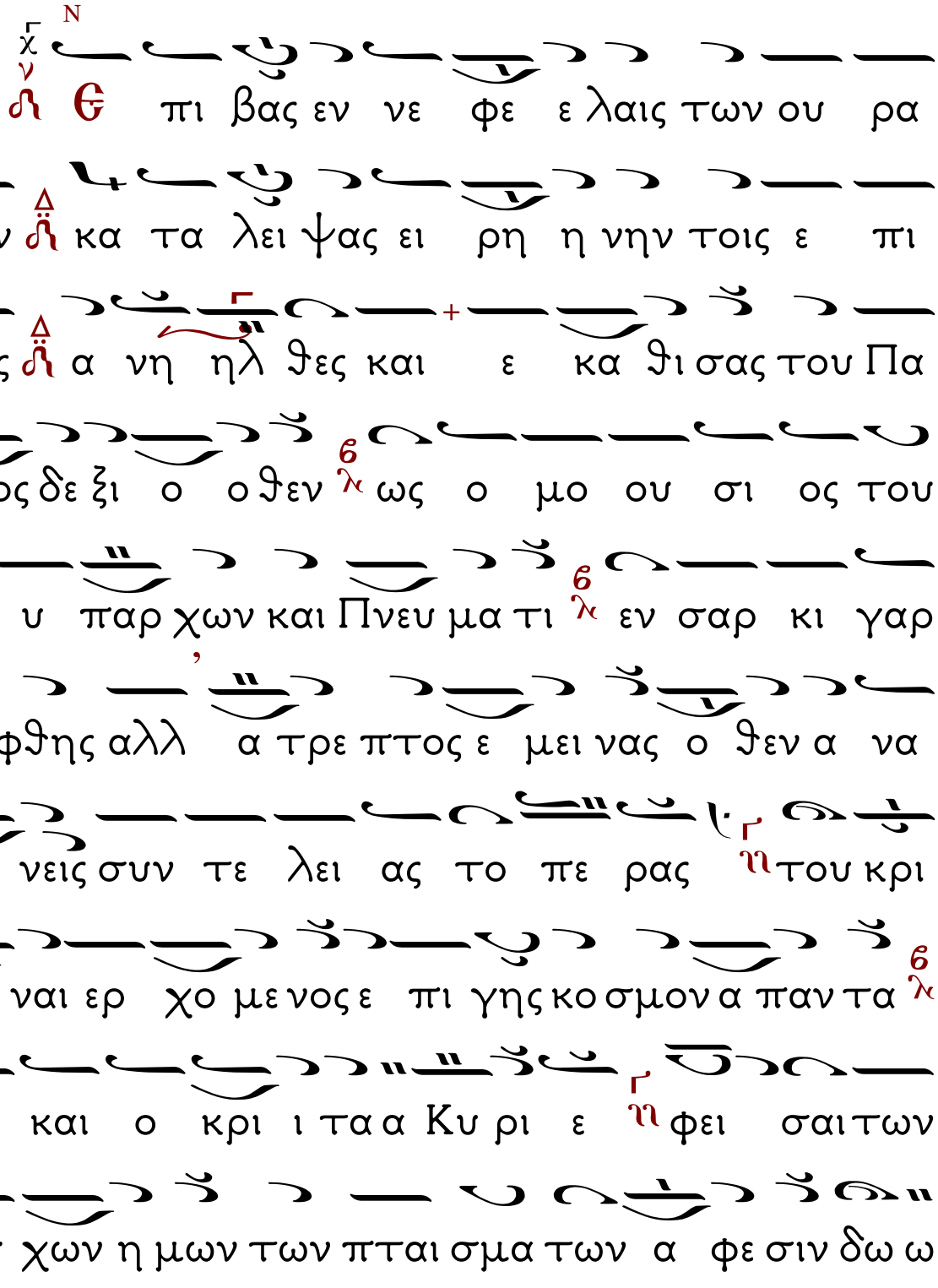

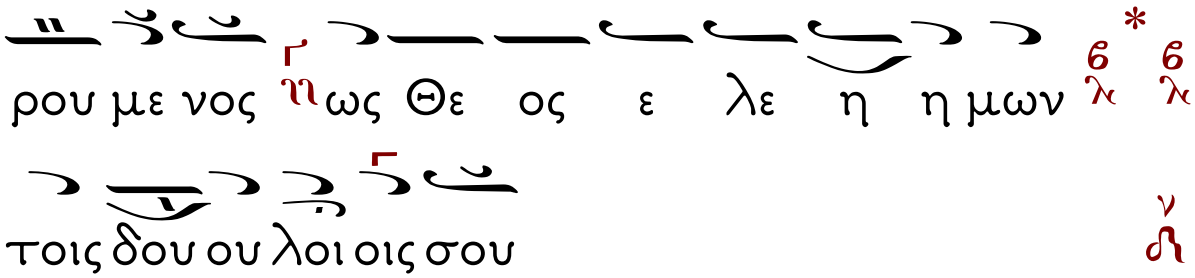

Δόξα...**Κ**αὶ νῦν...

* ἡ κατάληξη

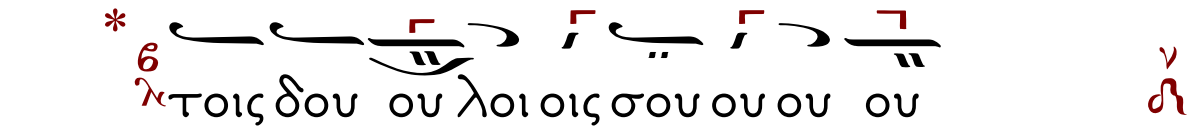

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.
Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοΐ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατήρ, καὶ στηρίξας αὐτούς, ὁδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς τρίτης Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.
Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Κελεστῖνος, σιδήρῳ τὰς πτέρνας τρυπηθείς, τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἀλβιανὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,
Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ἰαμβικαί, σύντομοι.

Ἦχος δ΄.

Ὠδὴ α΄. Θει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ
γλωσ σος γνο φω ερ ρη το ρευ σε τον θε ο
ο γρα φον νο μον ι λυν γαρ ε κτι
να ξας ομ μα τος νο ο ου ο ρα τον ον
τα καὶ μυ ει ται πνευ μα τος γνω σιν γε
ραι αι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν

Ὠδὴ γ΄. Ῥ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης
πε δας υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ
τε κνου με νης μο νη προ σευ χη της
προ φη η τι δος πα λαι Αν νης φε ρου ου σης

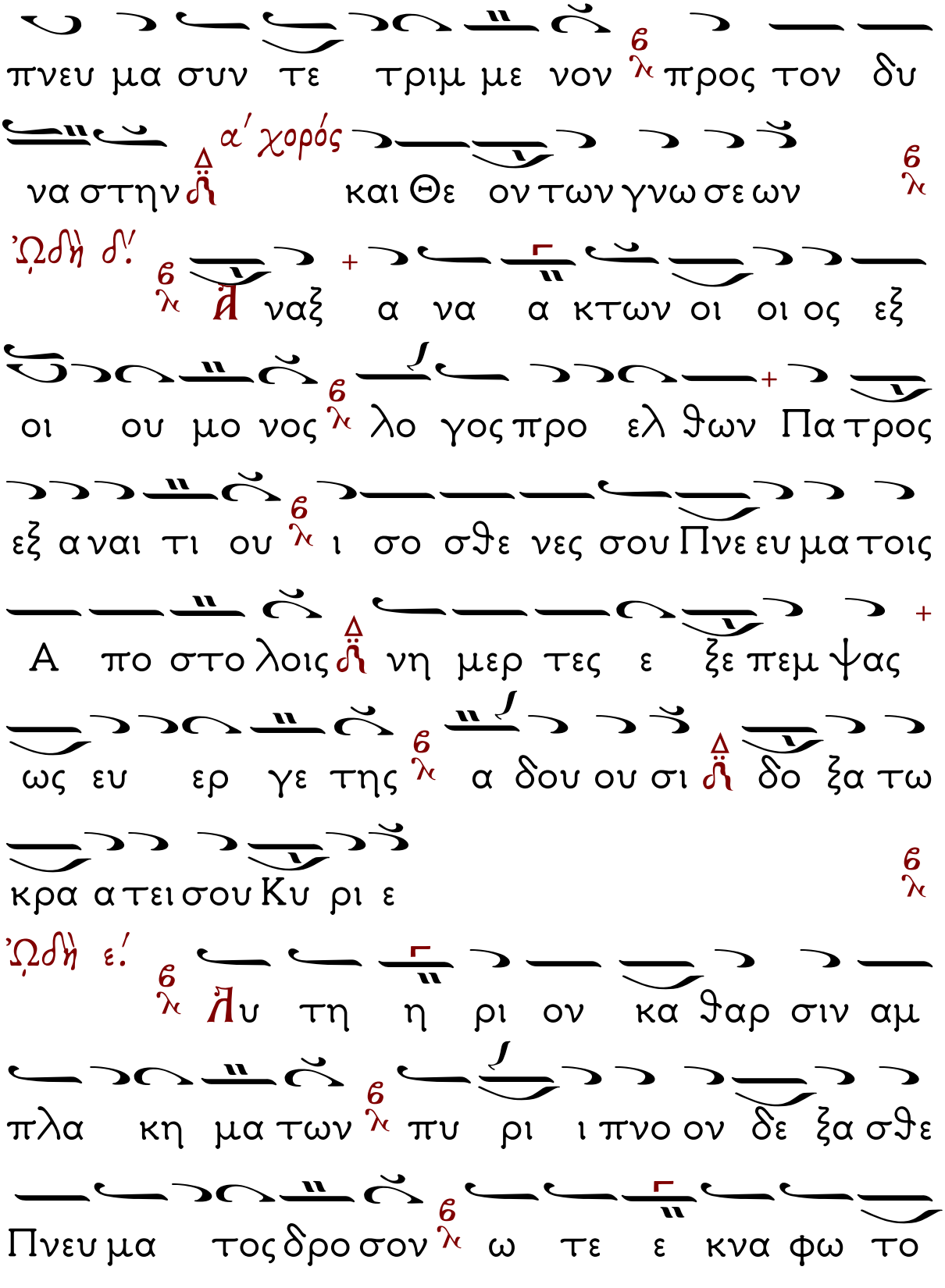
πνευ μα συν τε τριμ με νον προς τον δυ
να στην α′ χορός και Θε ον των γνω σε ων
Ὠδὴ δ′.
ναξ α να α κτων οι οι ος εξ
οι ου μο νος λο γος προ ελ θων Πα τρος
εξ α ναι τι ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις
Α πο στο λοις νη μερ τες ε ξε πεμ ψας
ως ευ ερ γε της α δου ου σι δο ξα τω
κρα α τει σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ ε′.
Λυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ
πλα κη μα των πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε
Πνευ μα τος δρο σον ω τε ε κνα φω το

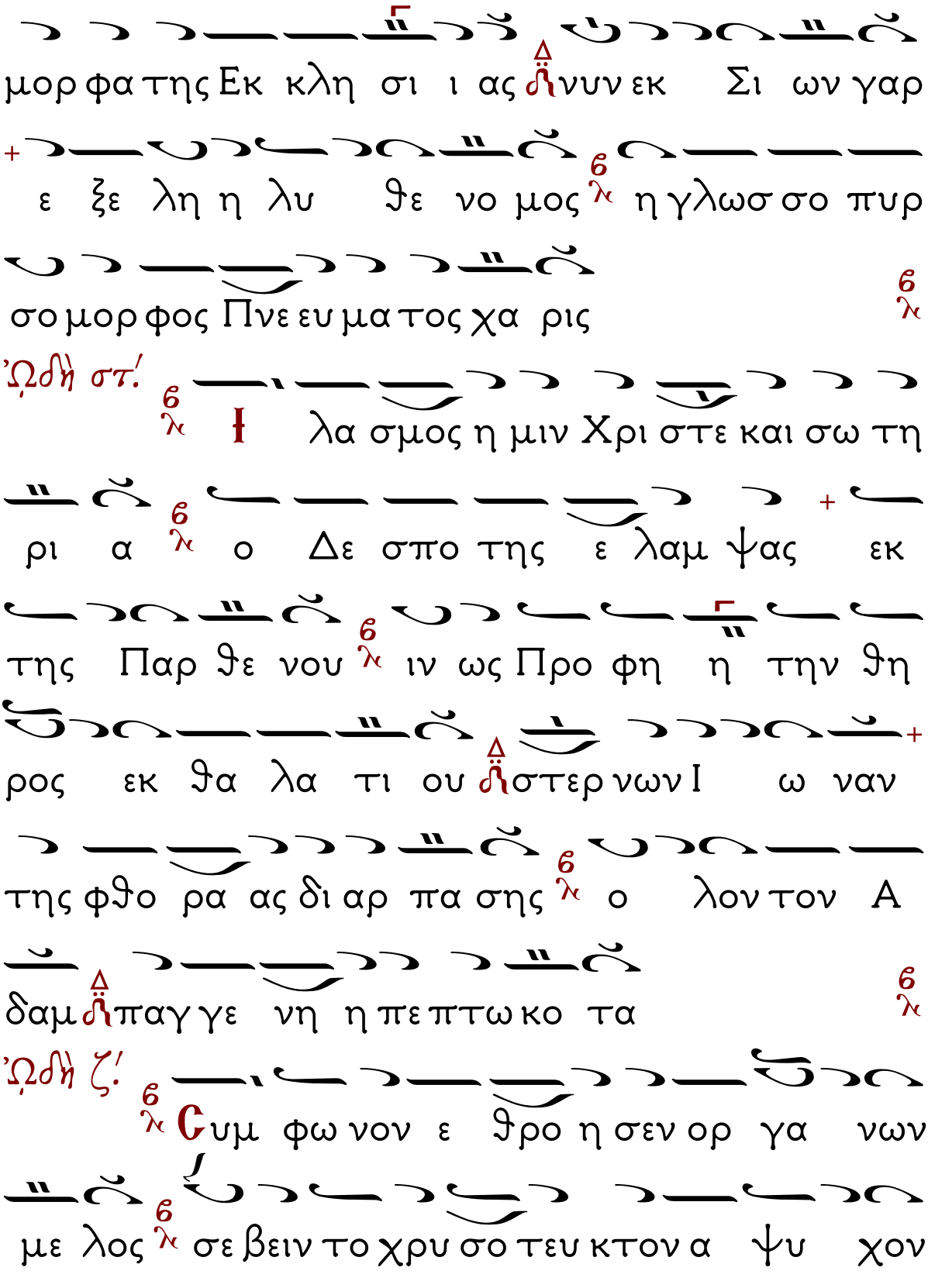
μορ φα της Εκ κλη σι ι ας Δ ἡνυν εκ Σι ων γαρ
ε ξε λη η λυ θε νο μος 6 λ η γλωσ σο πυρ
σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα ρις 6 λ
Ὠδὴ στ΄.
6 λ Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη
ρι α 6 λ ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ
της Παρ θε νου 6 λ ιν ως Προ φη η την θη
ρος εκ θα λα τι ου Δ ἡστερ νων Ι ω ναν
της φθο ρα ας δι αρ πα σης 6 λ ο λον τον Α
δαμ Δ ἡπαγ γε νη η πε πτω κο τα 6 λ
Ὠδὴ ζ΄.
6 λ Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων
με λος 6 λ σε βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον

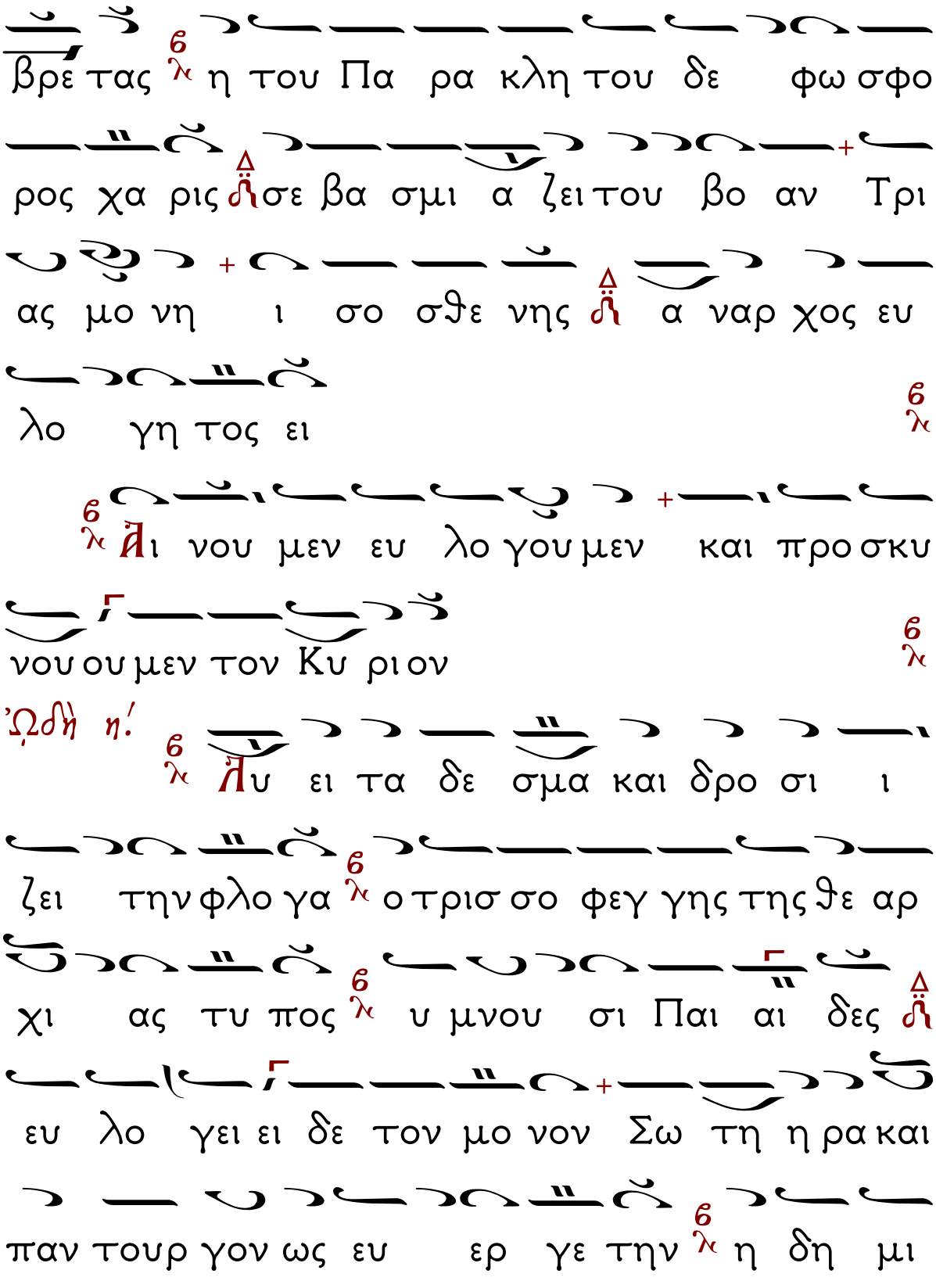
βρε τας η του Πα ρα κλη του δε φω σφο
ρος χα ρις σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
ας μο νη ι σο σθε νης α ναρ χος ευ
λο γη τος ει
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου ου μεν τον Κυ ριον
Ὠδὴ η΄.
Αυ ει τα δε σμα και δρο σι ι
ζει την φλο γα ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ
χι ας τυ πος υ μνου σι Παι αι δες
ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και
παν τουρ γον ως ευ ερ γε την η δη μι

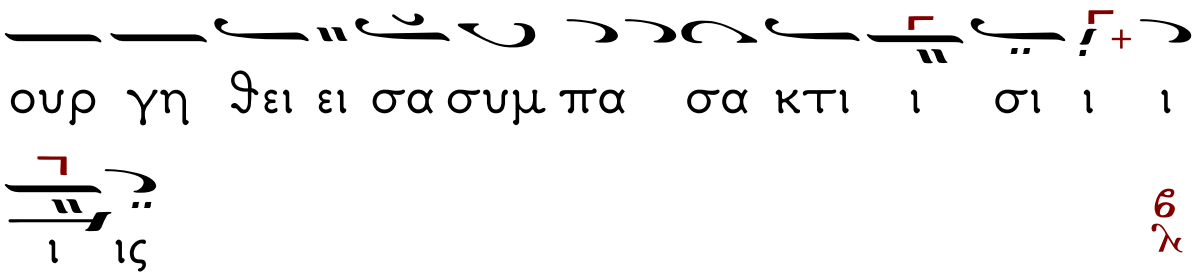

6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται,
ἀντ᾽ αὐτῆς ἡ θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων Τῆς Ἑορτῆς
Ὁ εἱρμὸς.
Ἦχος λπ ϙ Πα

Κ
χ
χ
ϙ Cε την υ περ νουν και λο γον Μη τε ρα
Θε ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α
στως κυ η σα σαν χ ϙ οι πι στοι οι ο μο φρο
νως με γα λυ νο ο μεν χ ϙ

χ ϙ Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι χ ϙ

χ ϙ Cε τον λυ τρω την του κο σμου Χρι
στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες
εν θε ε ως υ ψου με νον χ ϙ με τα δε ε ους
σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον χ ϙ

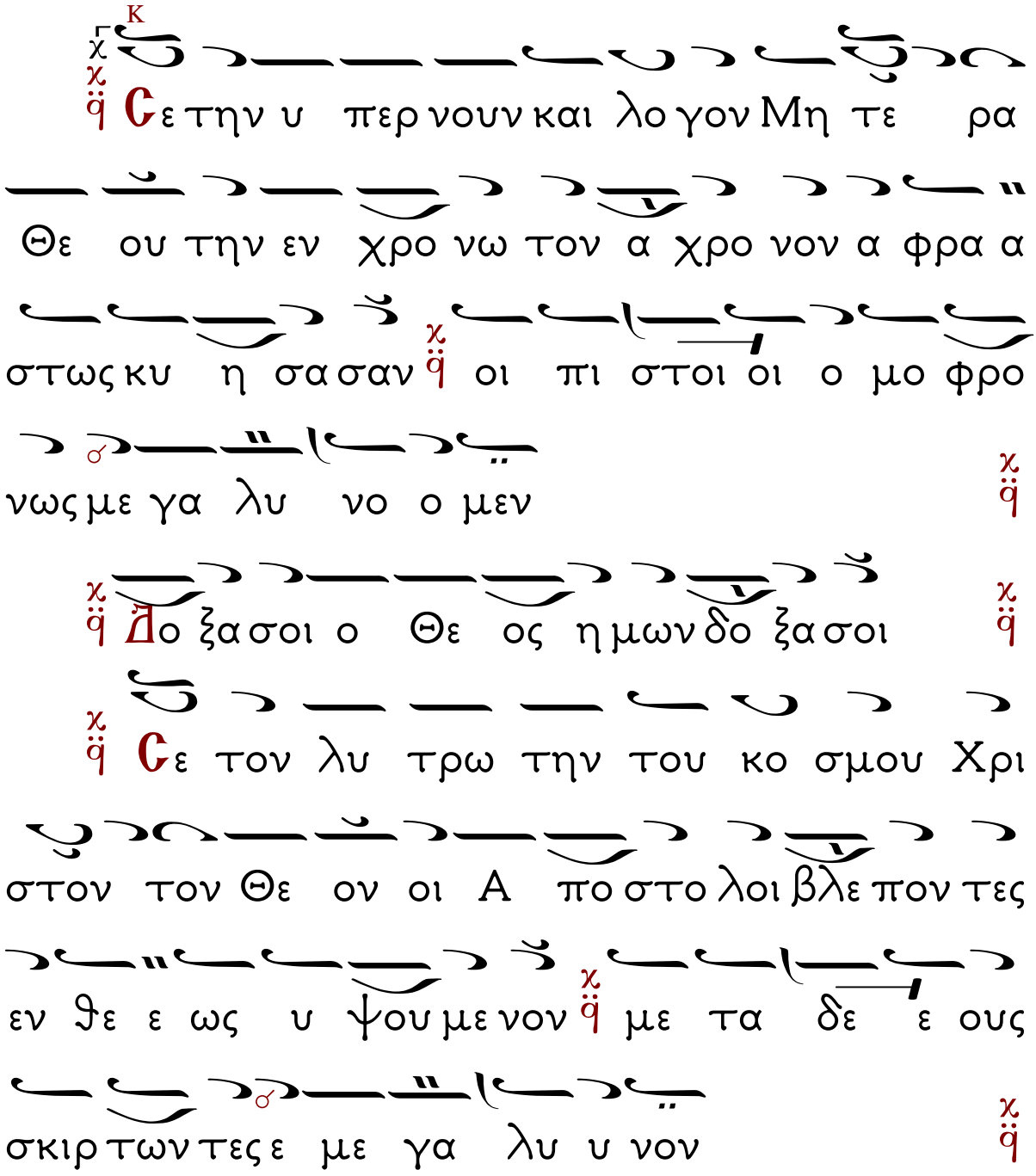

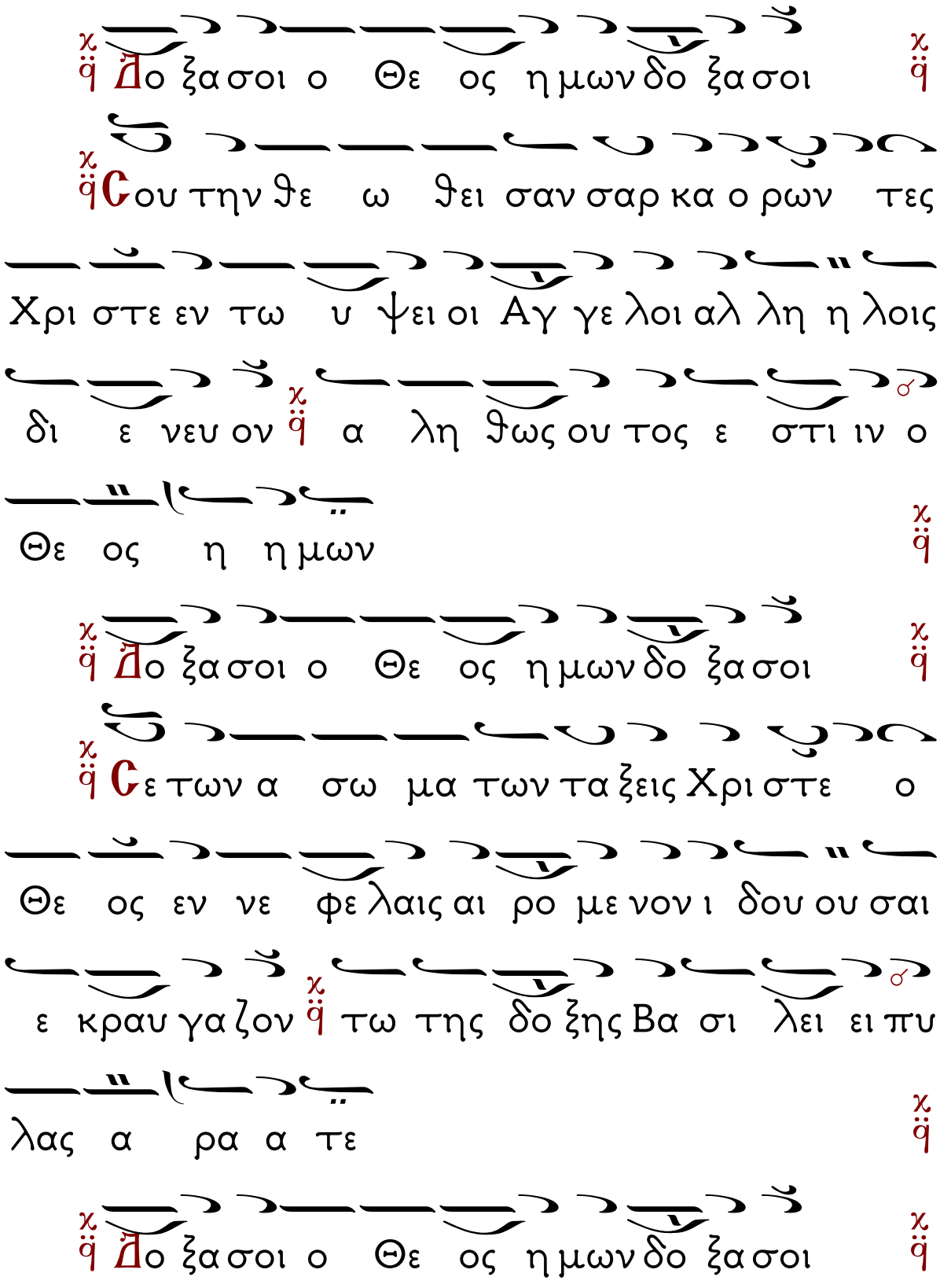
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Σου την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρων τες
Χρι στε εν τω υ ψει οι Αγ γε λοι αλ λη η λοις
δι ε νευ ον α λη θως ου τος ε στι ιν ο
Θε ος η η μων
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Σε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ο
Θε ος εν νε φε λαις αι ρο με νον ι δου ου σαι
ε κραυ γα ζον τω της δο ξης Βα σι λει ει πυ
λας α ρα α τε
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Σε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα τουτης
γης και τον α αν θρω πον σω σαν τα και τη α
να βα σει σου α νυ ψω σαν τα του τον με γα
λυ νο ο μεν
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Χαι ρε Θε ο το κε Μη τηρ Χρι
στου του Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ
γη ης α νι πτα με νον συν Αγ γε ε λοις
ο ρω σα ε με γα λυ υ νες

Ἕτερος κανὼν τοῦ δ' ἤχου.
Ἅπας γηγενής.

Ἦχος γ΄ τος

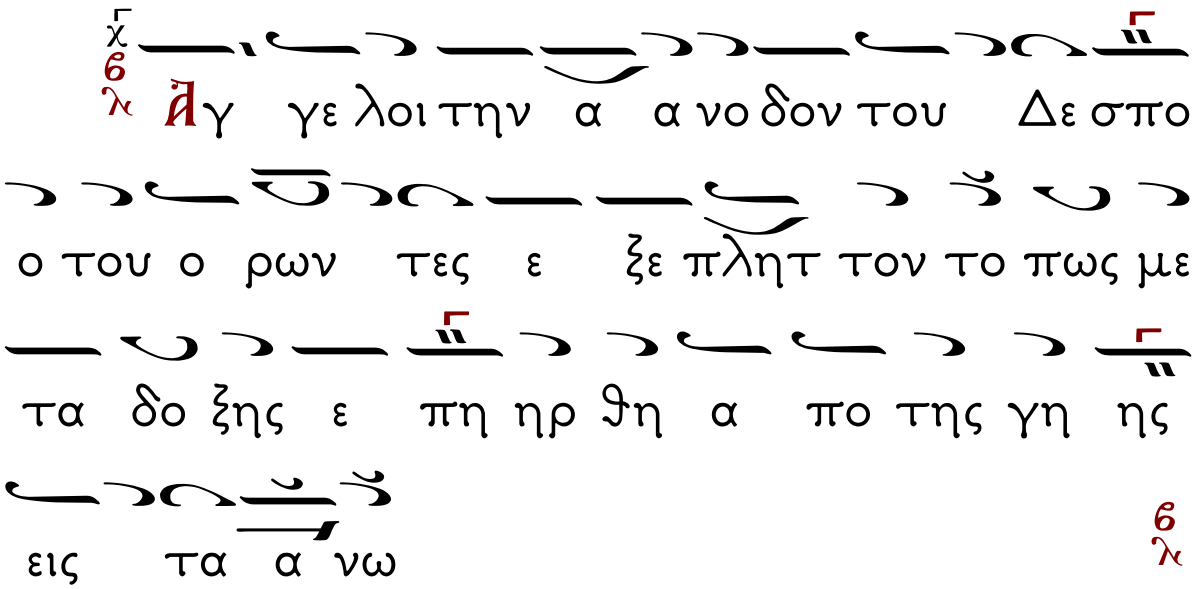

δι α νοι αν κ και πυ ρι νους τε λε ε σαν εν
χα ρι τι
κ Ἁγ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο
ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
εις τα α νω
κ Στι φει Μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη
σεν υ μεις κα θι σα τε κ εις Ι ε ρο
σο λυ υ μα π κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν
Πα ρα κλη τον κ αλ λον Πα τρι τον συν θρο νον
κα μοι ο μο ο τι ι μον Δ ον ο ρα α

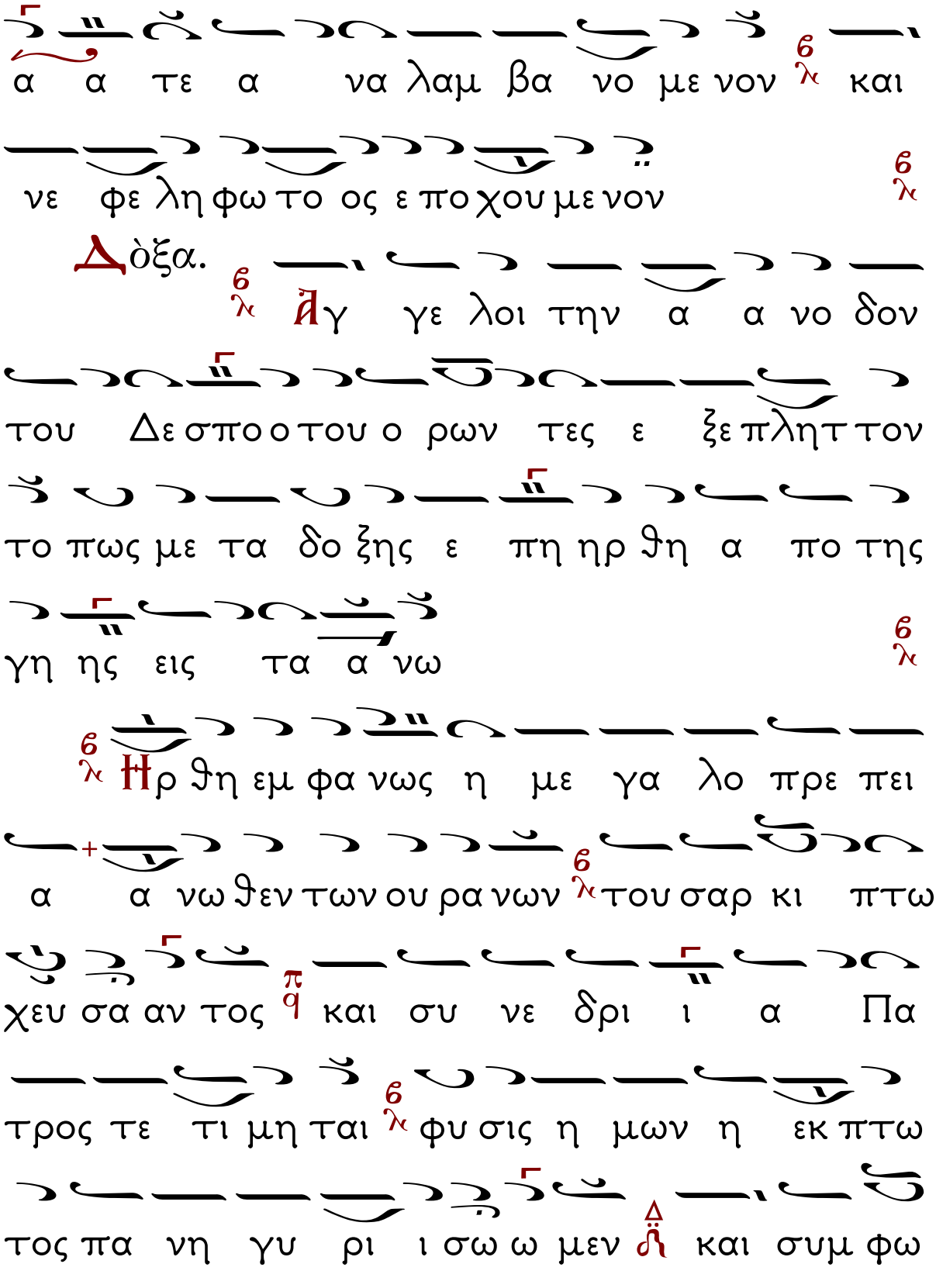
α α τε α να λαμ βα νο με νον και
νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον
Δόξα.
Ἅγ γε λοι την α α νο δον
του Δε σπο ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον
το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της
γη ης εις τα α νω
Ἠρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει
α α νω θεν των ου ρα νων του σαρ κι πτω
χευ σα αν τος και συ νε δρι ι α Πα
τρος τε τι μη ται φυ σις η μων η εκ πτω
τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν και συμ φω

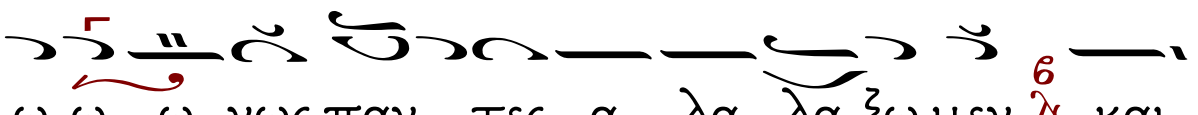
ω ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν και

κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι

Καὶ νῦν...

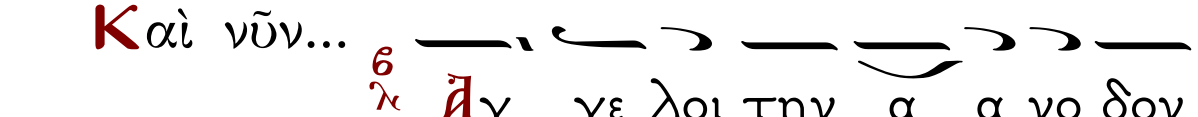
Ἅγ γε λοι την α α νο δον

του Δε σπο ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον

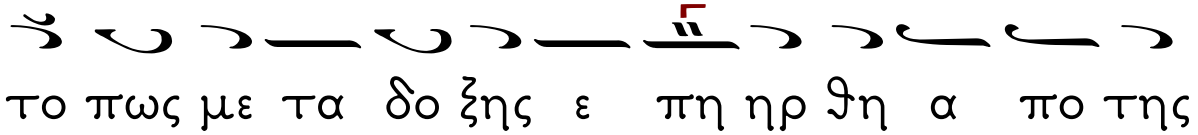
το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της

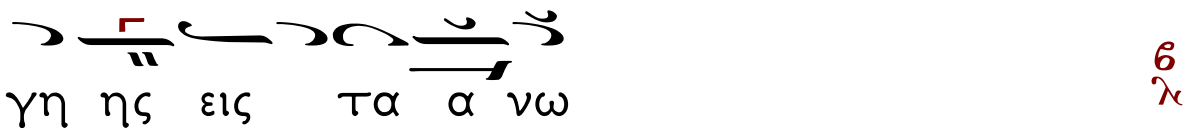
γη ης εις τα α νω

Φως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω

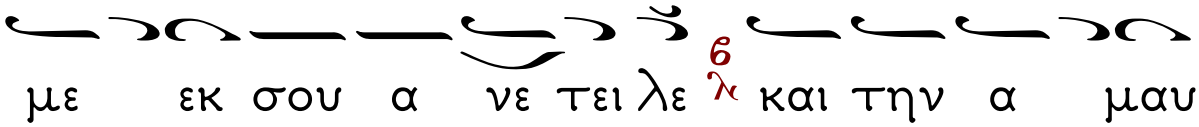
με εκ σου α νε τει λε και την α μαυ

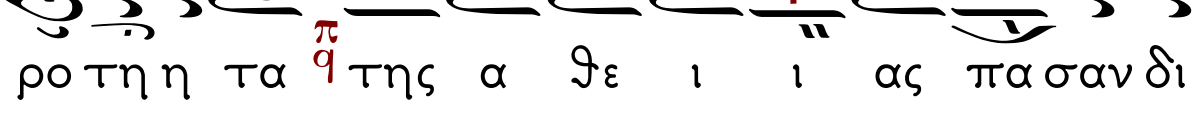
ρο τη η τα της α θε ι ι ας πα σαν δι

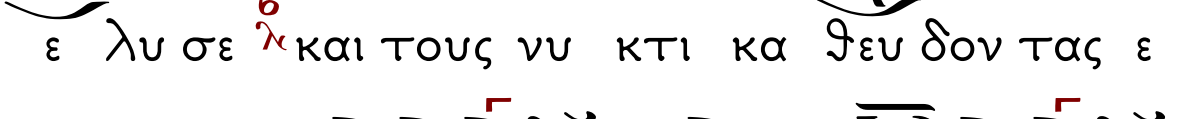
ε λυ σε και τους νυ κτι κα θευ δον τας ε

φω τα γω ω γη η σε δι α του ου ου το

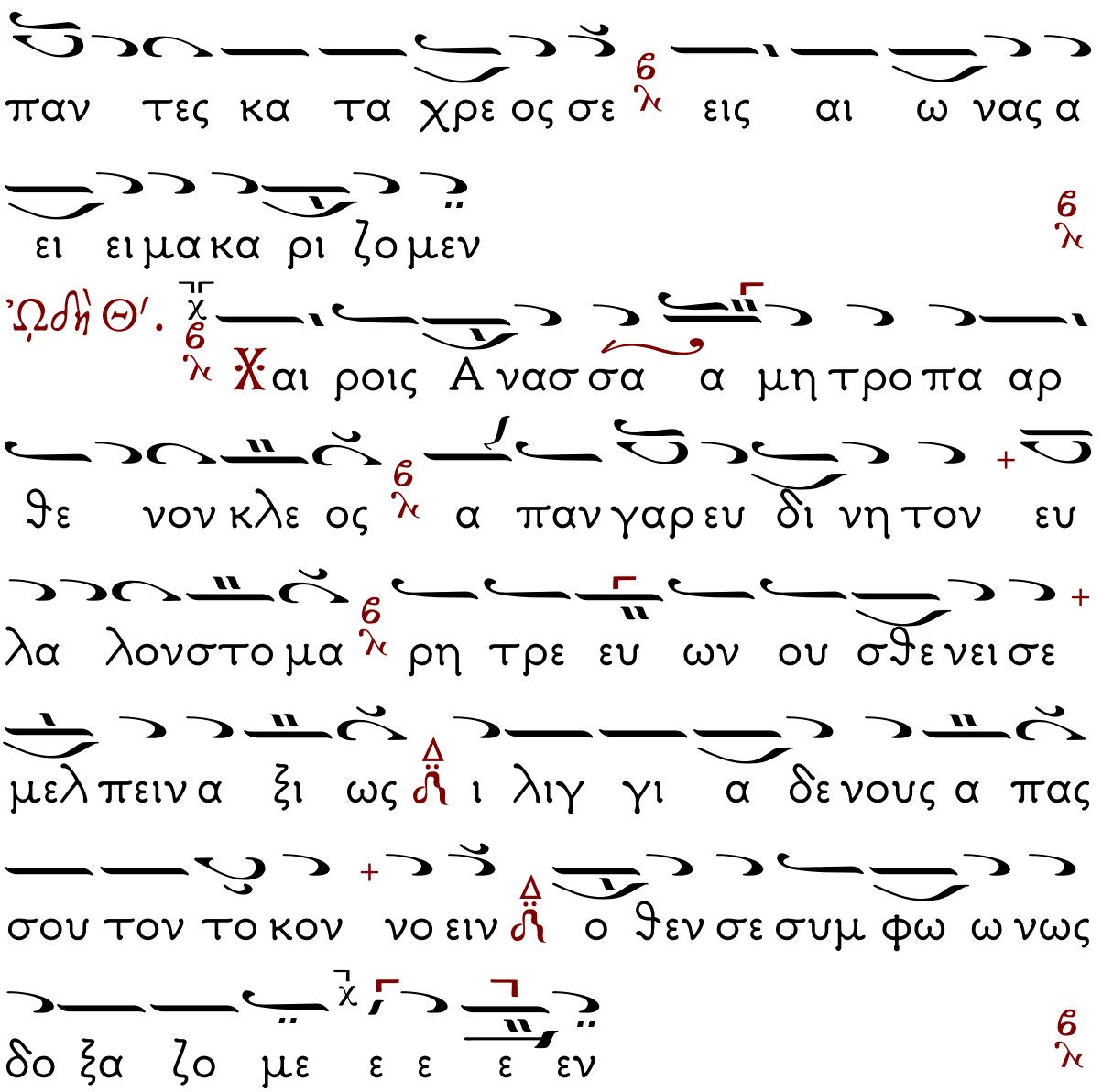
παν τες κα τα χρε ος σε εις αι ω νας α
ει ει μα κα ρι ζο μεν
Ὠδὴ Θ'.
Χαι ροις Ανασ σα α μη τρο πα αρ
θε νον κλε ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ
λα λονστο μα ρη τρε ευ ων ου σθε νει σε
μελ πειν α ξι ως ι λιγ γι α δε νους α πας
σου τον το κον νο ειν ο θεν σε συμ φω ω νως
δο ξα ζο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

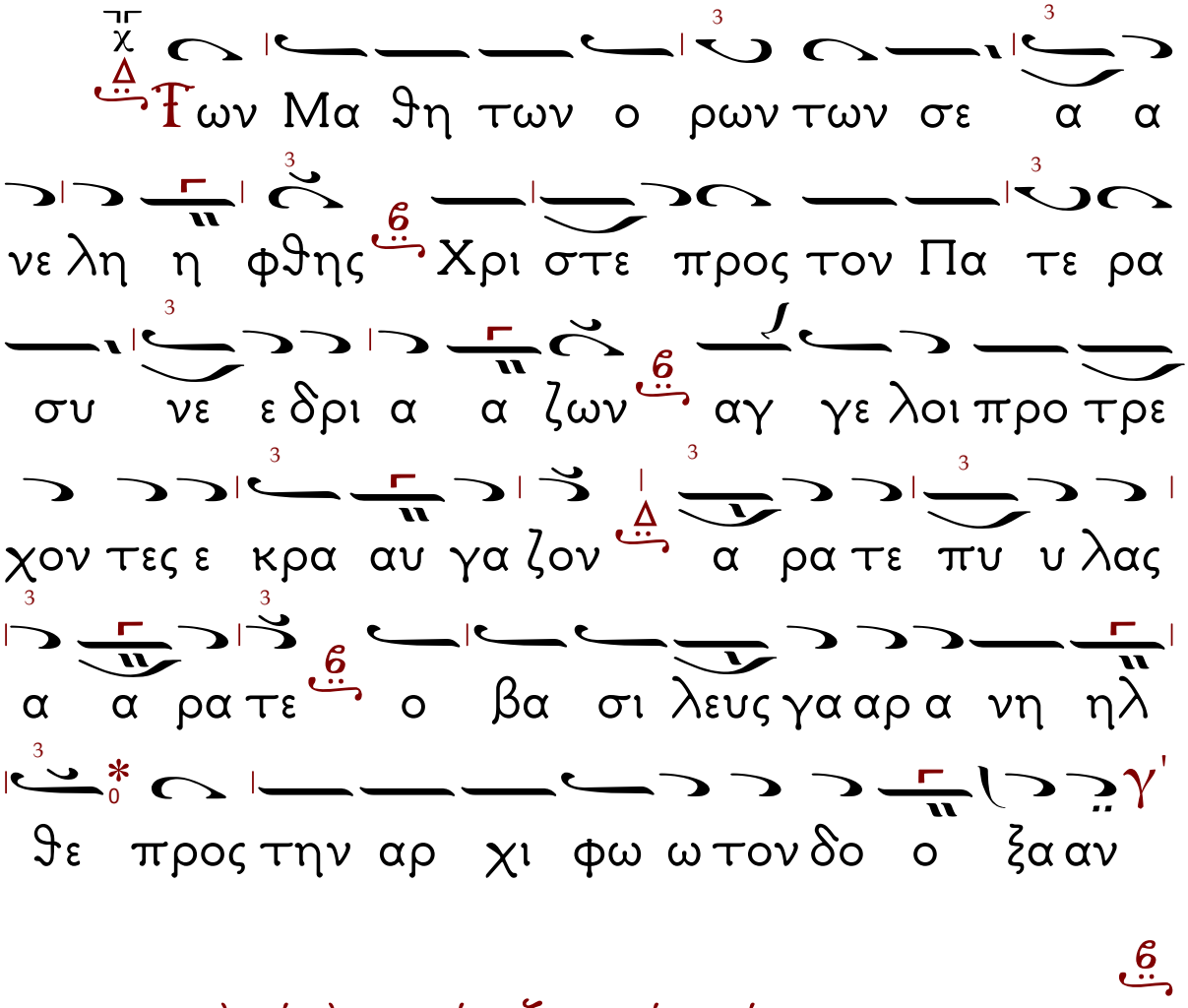

* εἰς τὸ γ΄ τὴν κατάληξιν ὁ β΄ χορός

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

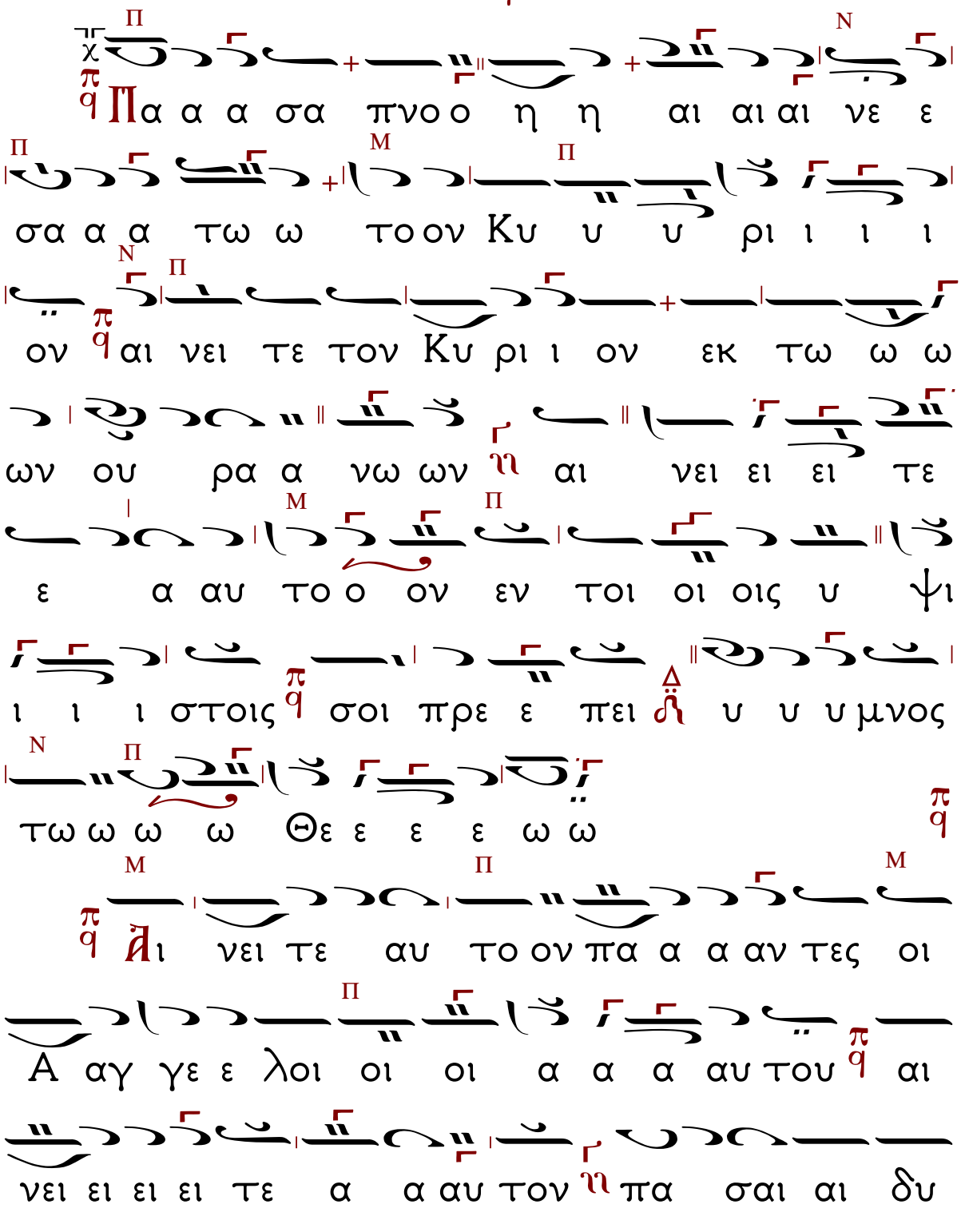

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων…

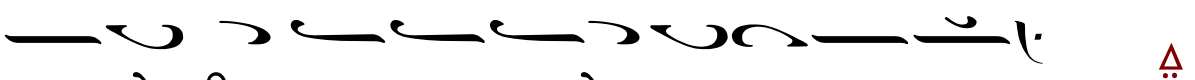

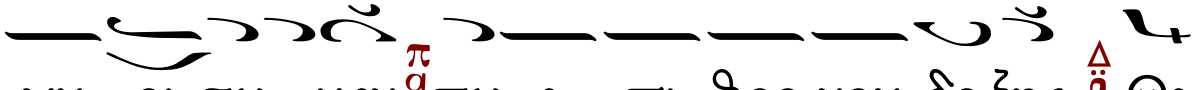

το Πνευ μα το πα να α γι ι ον

Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος Ἀι αι νει τε αυ τον Ἀι εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα

Ἀγ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

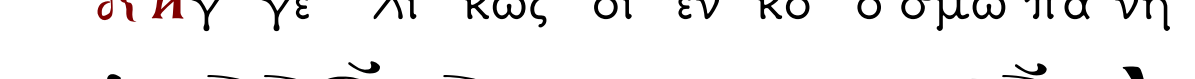
γυ ρι σω μεν τω ε πι θρο νου δο ξης Θε

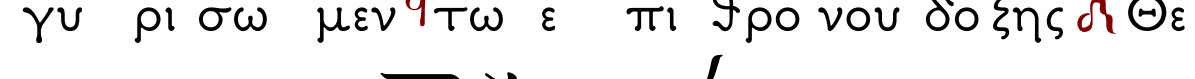
ω ε πο χου με νω κραυ γα ζον τες τον υ μνον

Α γι ος ει ο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος

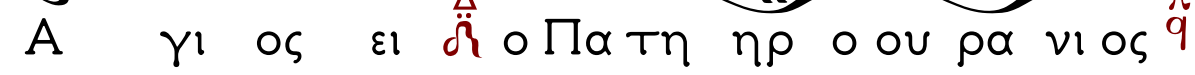
ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει και

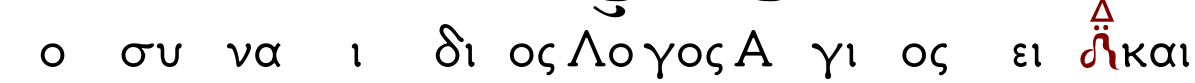
το Πνευ μα το πα να α γι ι ον

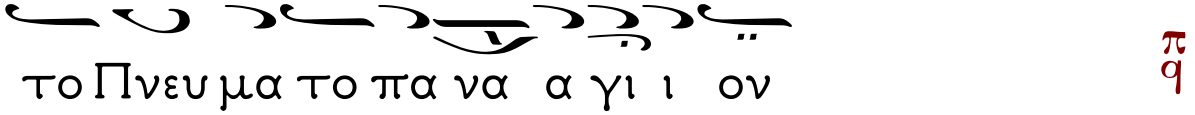
Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

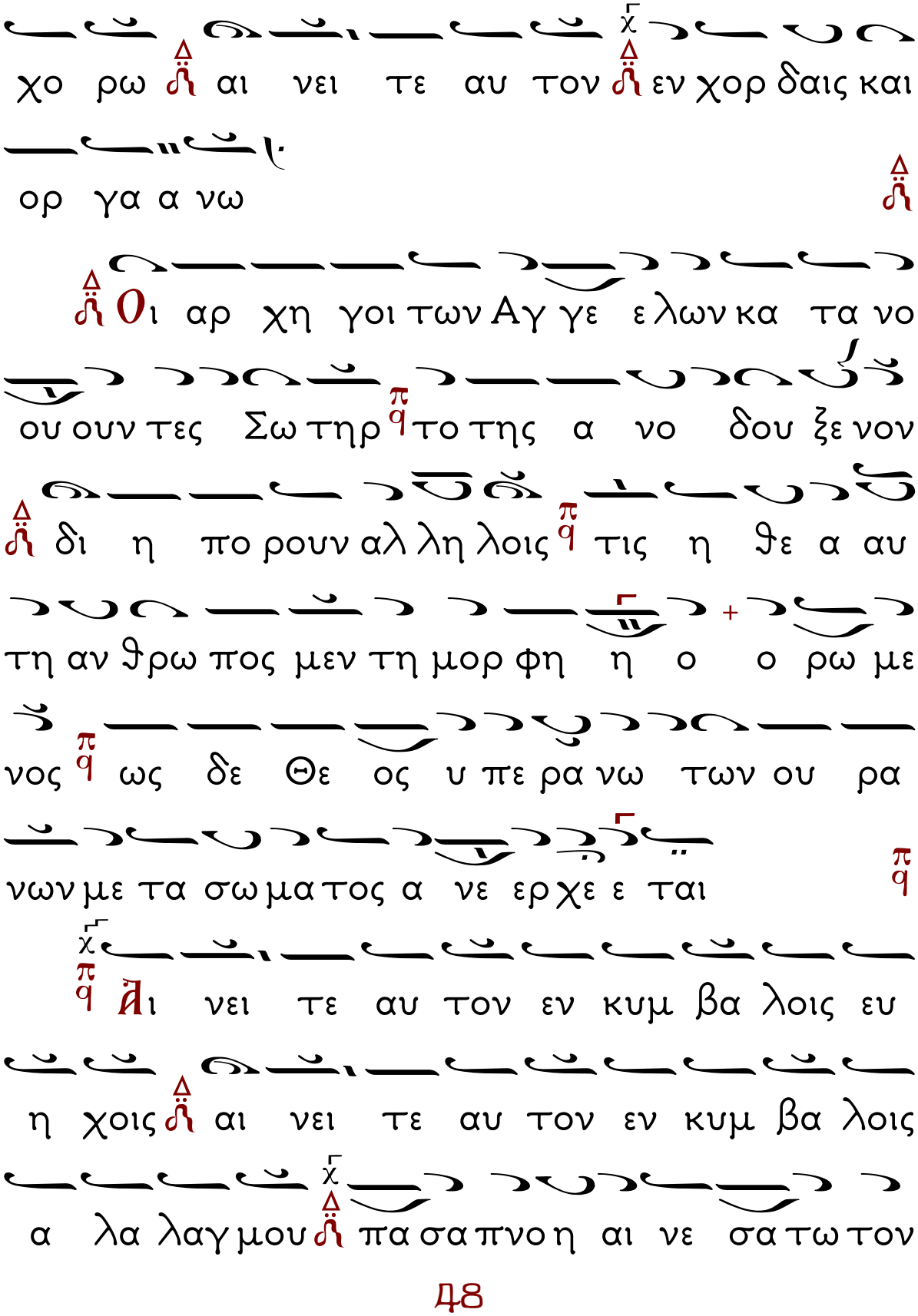
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και
ορ γα α νω
Οι αρ χη γοι των Αγ γε λων κα τα νο
ου ουν τες Σω τηρ το της α νο δου ξε νον
δι η πο ρουν αλ λη λοις τις η θε α αυ
τη αν θρω πος μεν τη μορ φη η ο ο ρω με
νος ως δε Θε ος υ πε ρα νω των ου ρα
νων με τα σω μα τος α νε ερ χε ε ται
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα τω τον

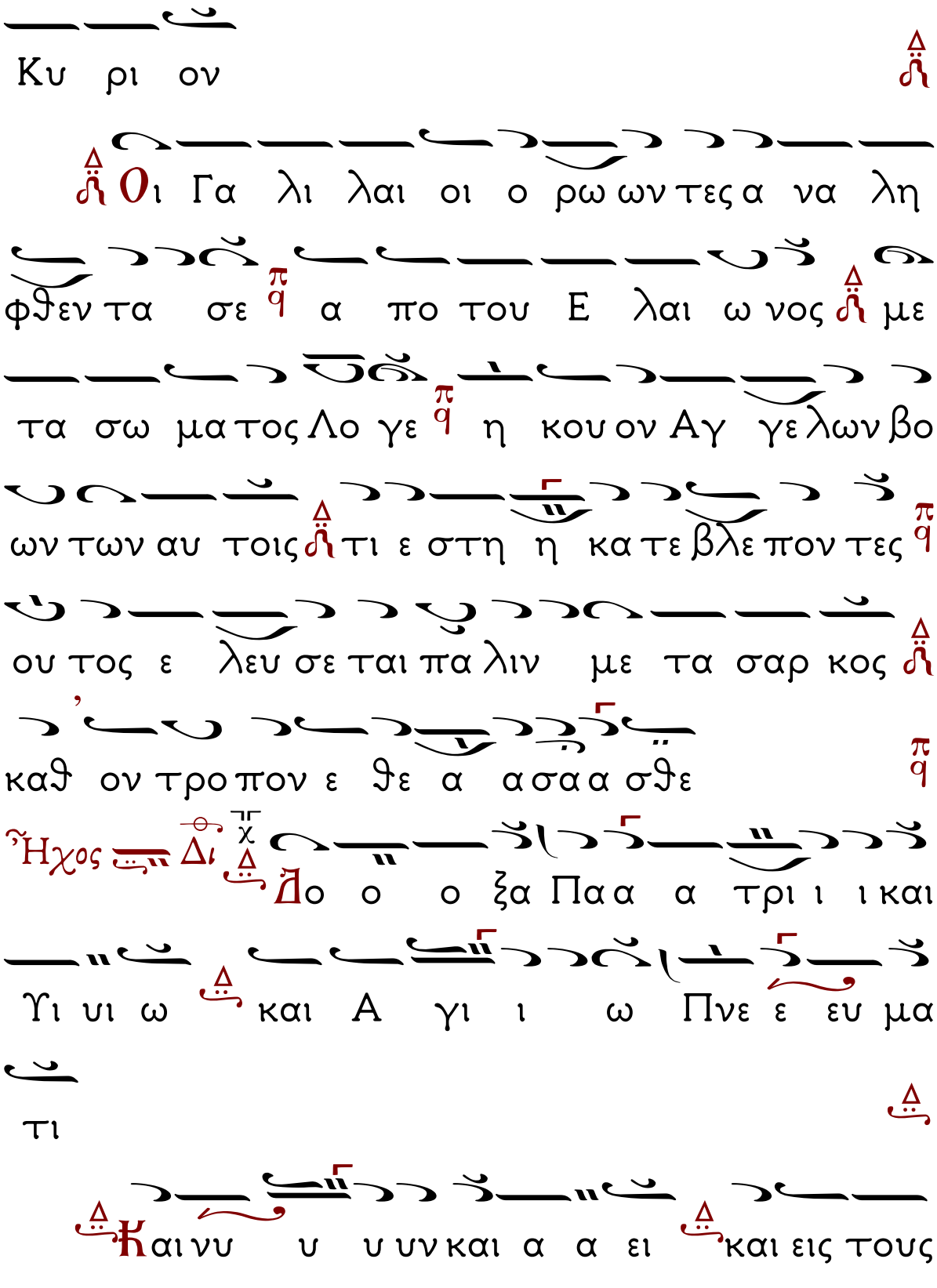
Κυ ρι ον
Οι Γα λι λαι οι ο ρω ων τες α να λη
φθεν τα σε α πο του Ε λαι ω νος με
τα σω μα τος Λο γε η κου ον Αγ γε λων βο
ων των αυ τοις τι ε στη η κα τε βλε πον τες
ου τος ε λευ σε ται πα λιν με τα σαρ κος
καθ ον τρο πον ε θε α α σα α σθε
Ἦχος Δι
Ἄο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και
Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα
τι
Καινυ υ υ υν και α α ει και εις τους

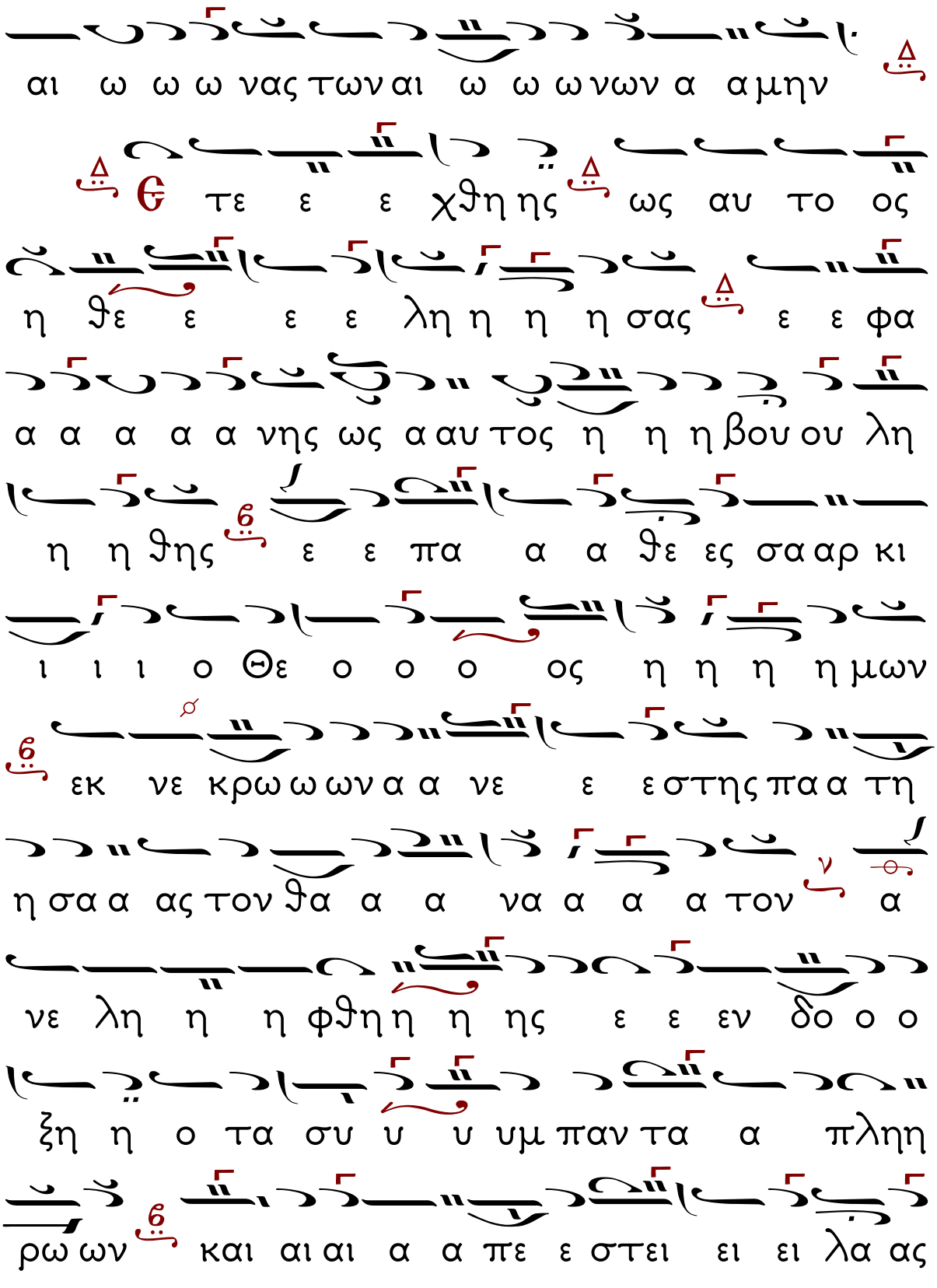
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Θ τε ε ε χθη ης ως αυ το ος
η θε ε ε ε λη η η η σας ε ε φα
α α α α α νης ως α αυ τος η η η βου ου λη
η η θης ε ε πα α α θε ες σα αρ κι
ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων
εκ νε κρω ω ων α α νε ε ε στης πα α τη
η σα α ας τον θα α α να α α α τον α
νε λη η η φθη η η ης ε ε εν δο ο ο
ξη η ο τα συ υ υ υμ παν τα α πλη η
ρω ων και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

ὁ β΄ χορός

α νυ μνειν και δο ξα α ζει ειν σου

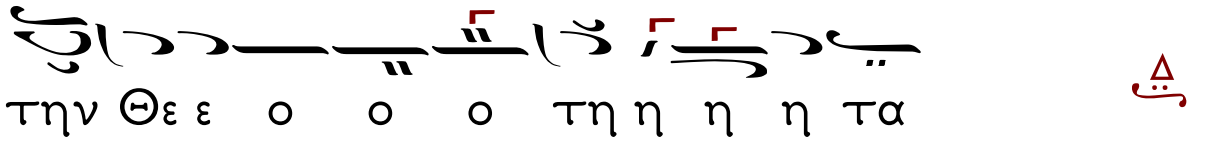
την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

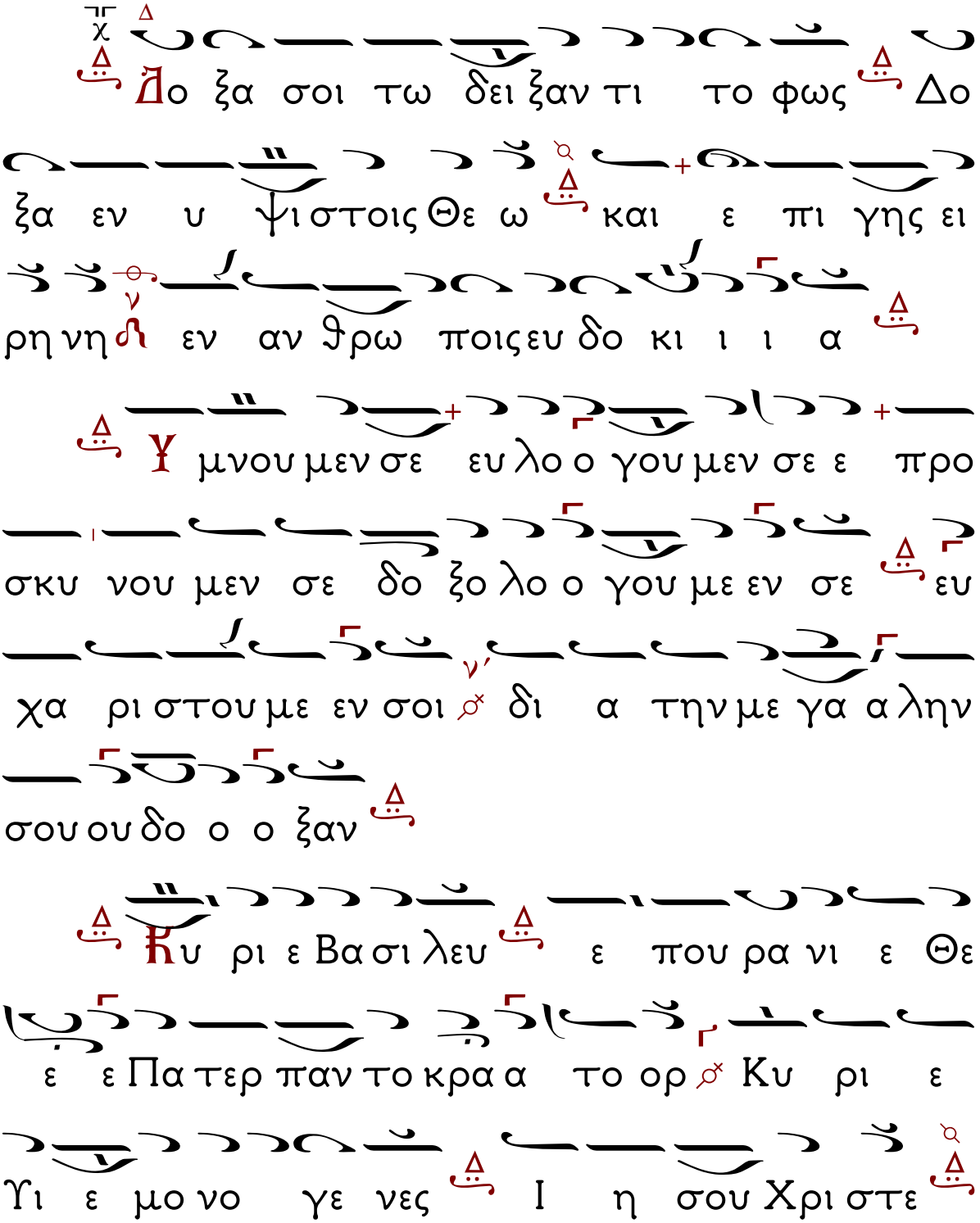

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

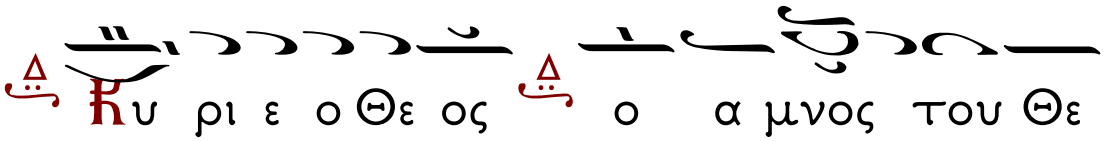
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

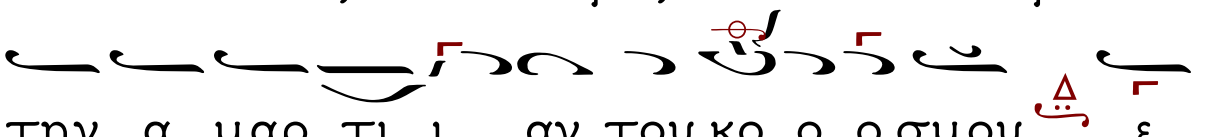
την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

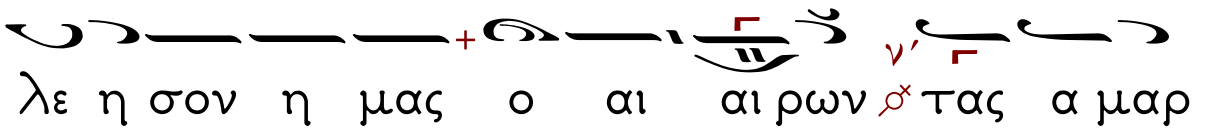
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο

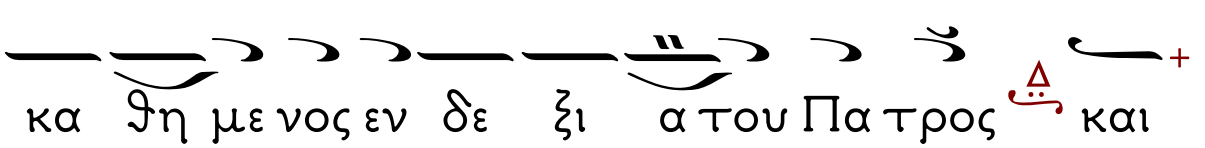
κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και

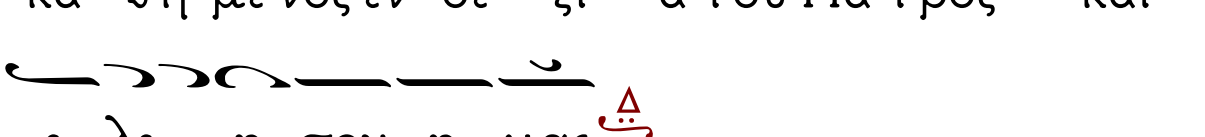
ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

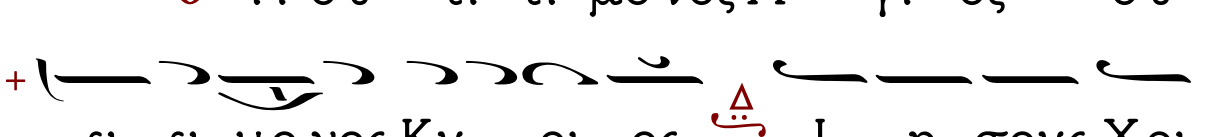
ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

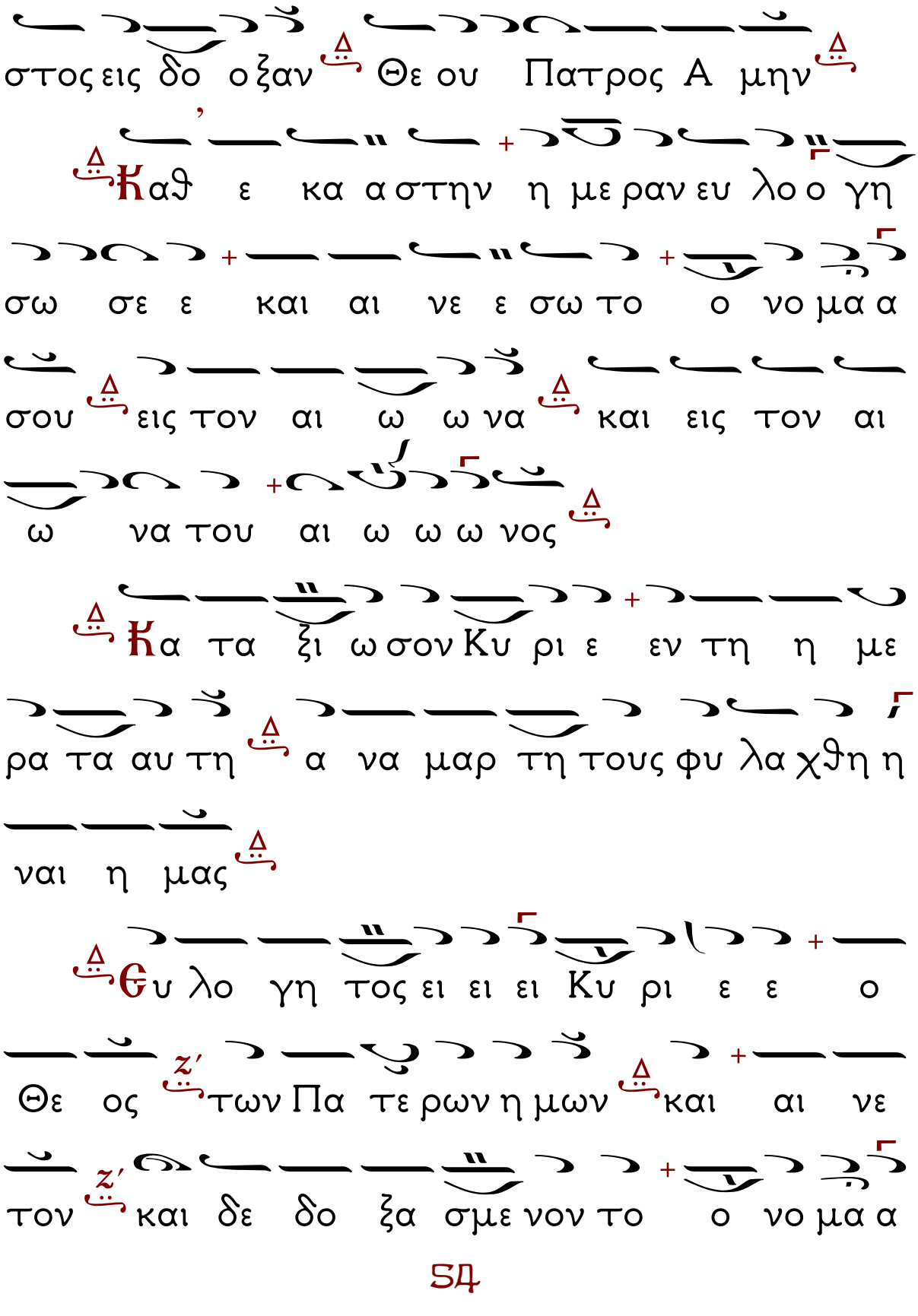
στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη
σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα απερ ηλ πι σα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (γ')

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

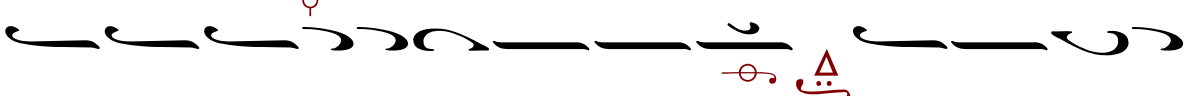
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

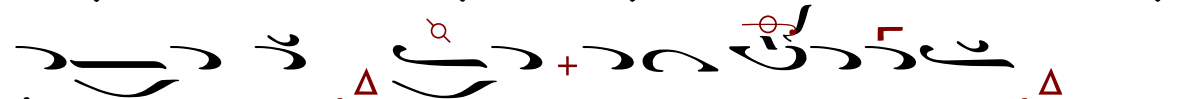
ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

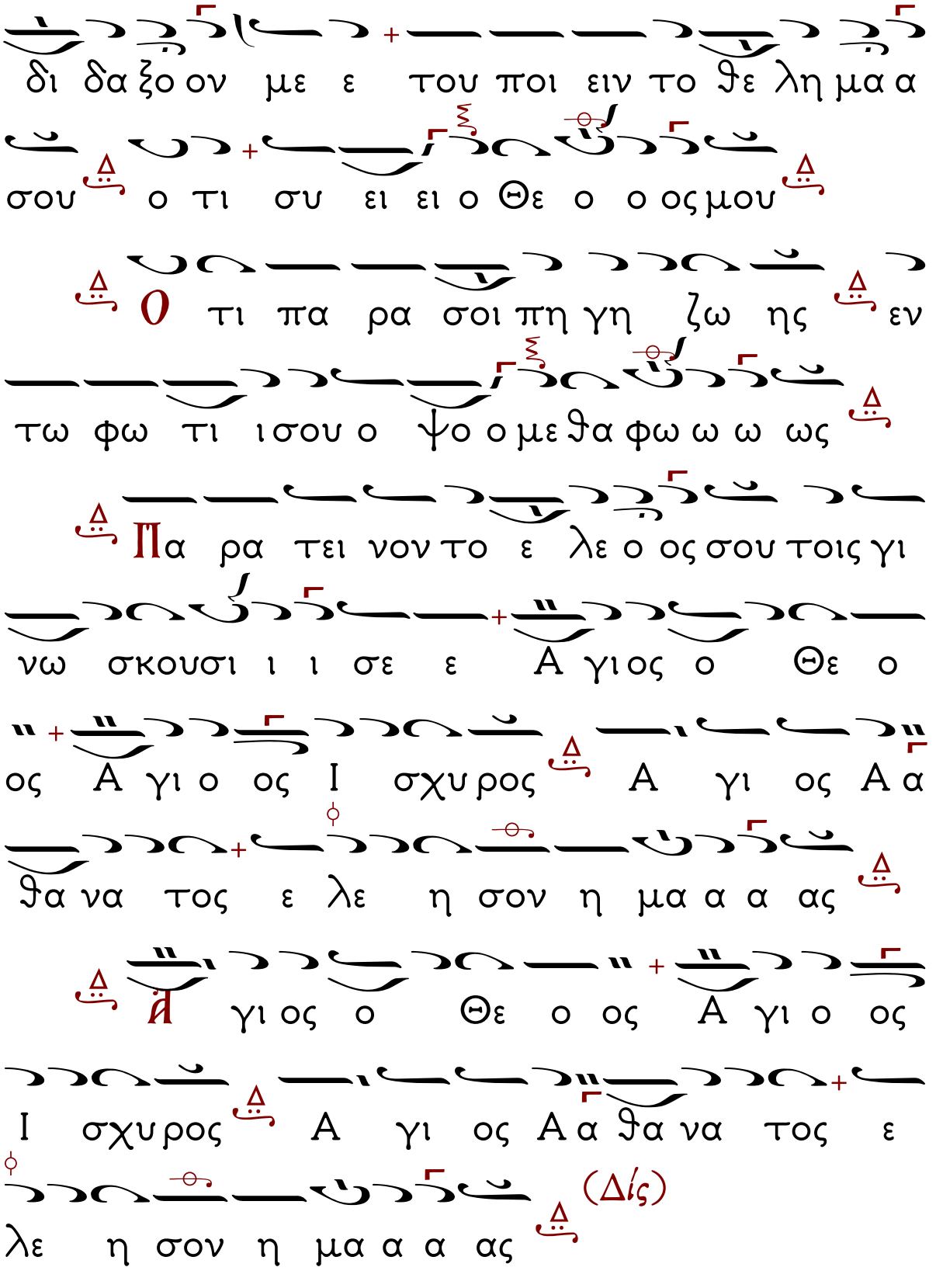
δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο
ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας
Ἁ γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας (Δίς)

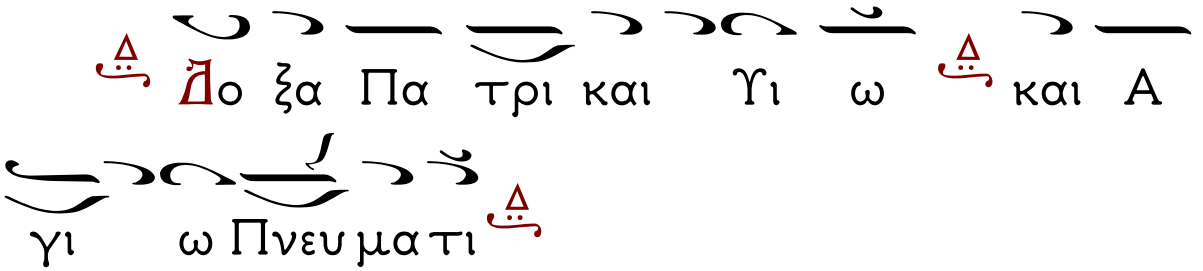
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

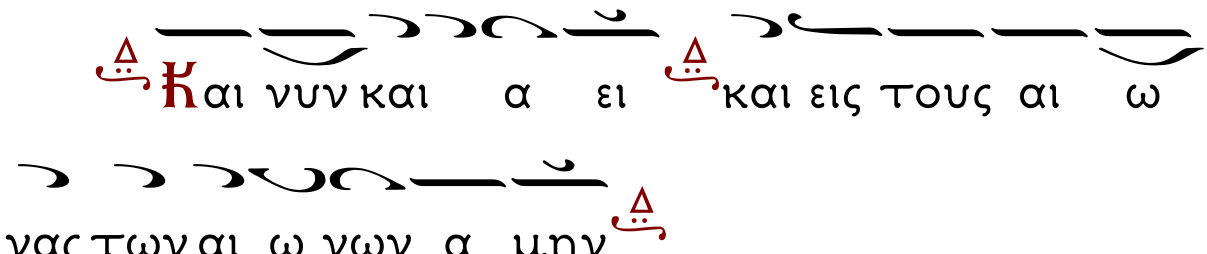
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

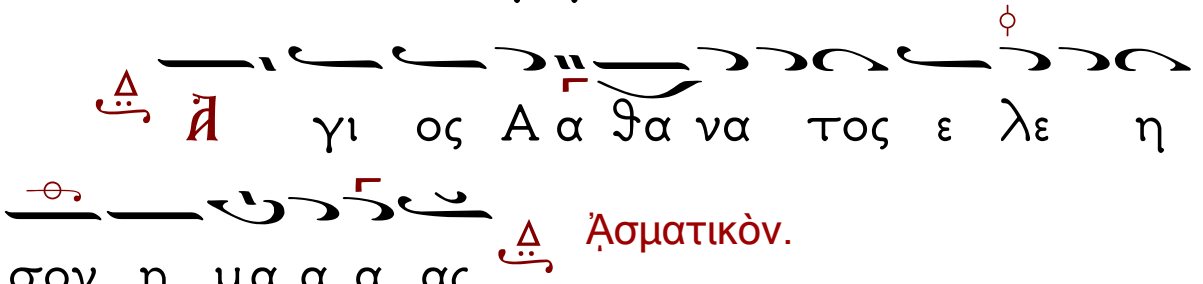
Ἅ γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας
Ἁσματικὸν.

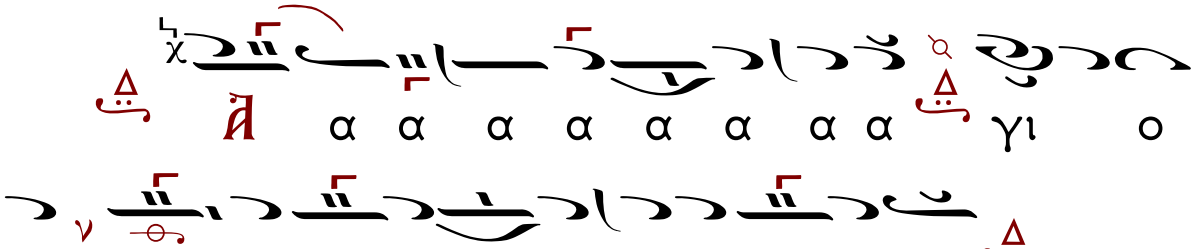
Ἅ α α α α α α α α γι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

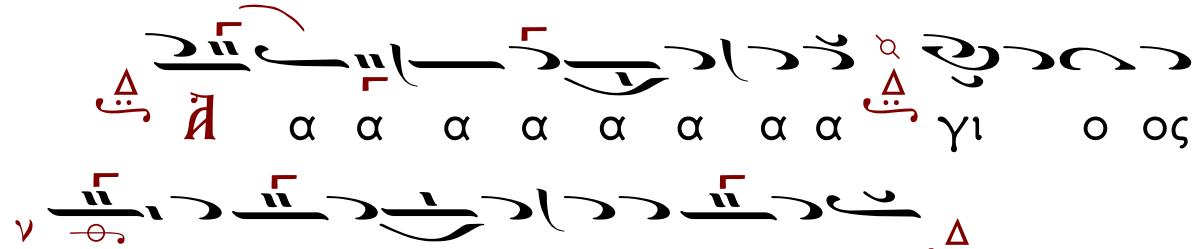
Ἅ α α α α α α α α γι ο ος
Ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

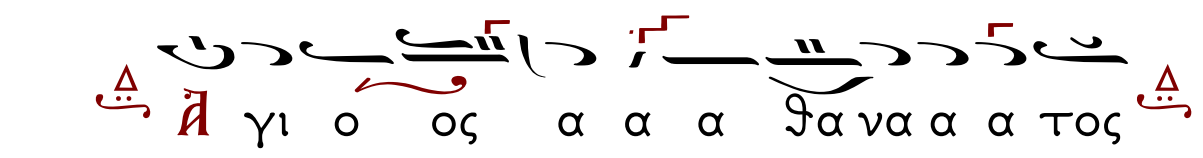
Ἅ γι ο ος α α α θα να α α τος

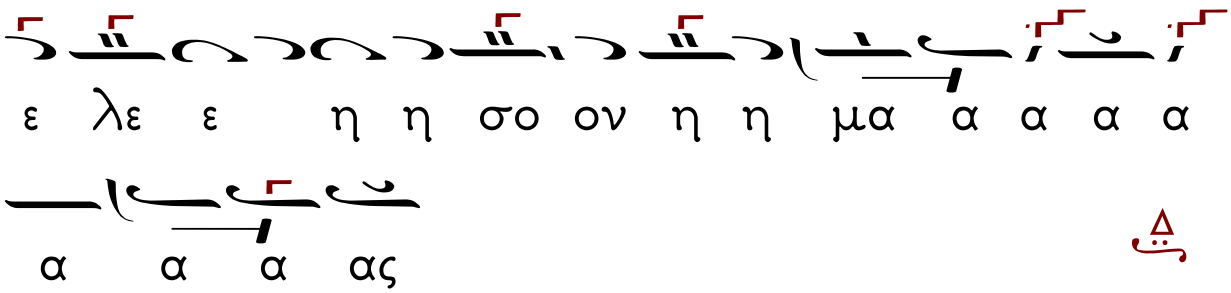

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

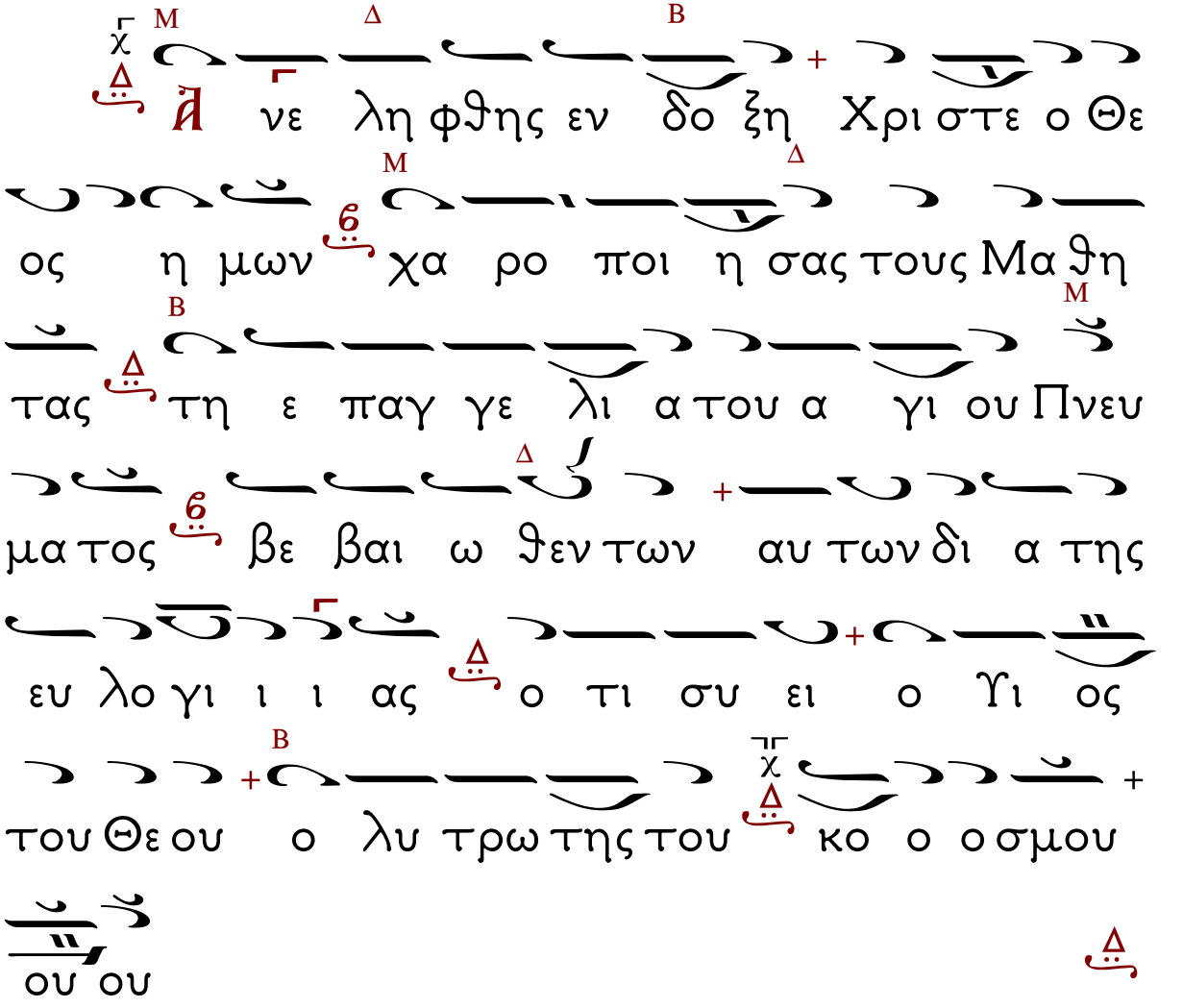

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λπ ȣ Νη

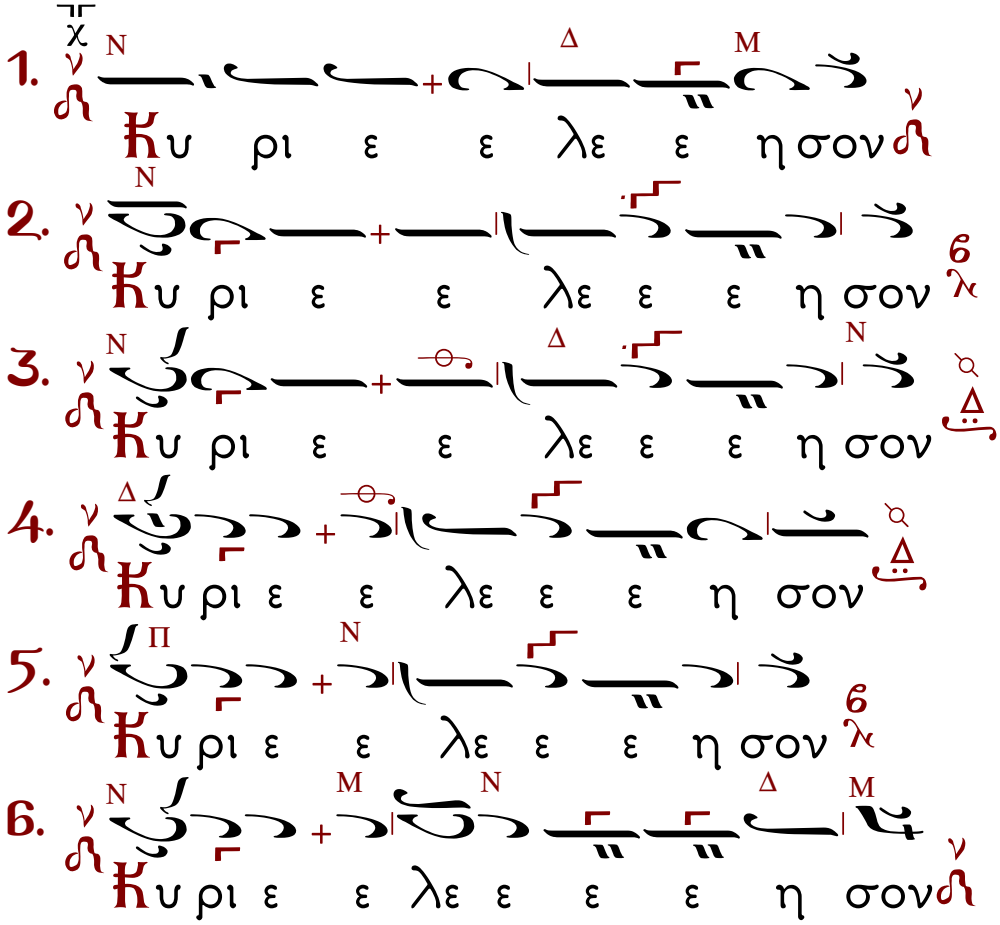

ΕΤΕΡΑ.

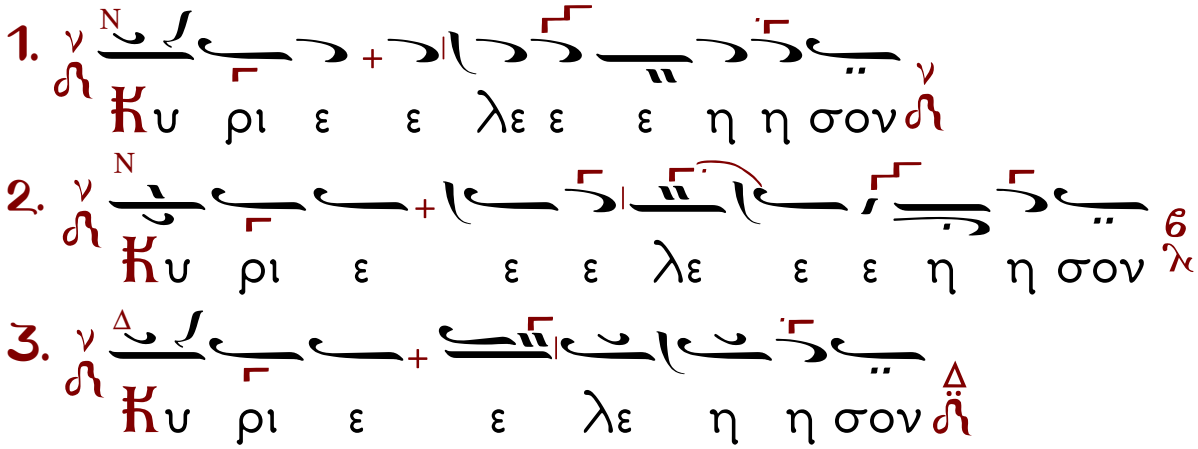

4. 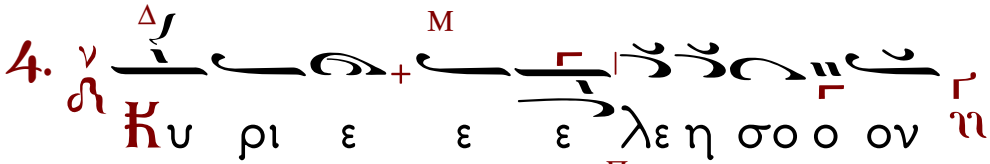
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. 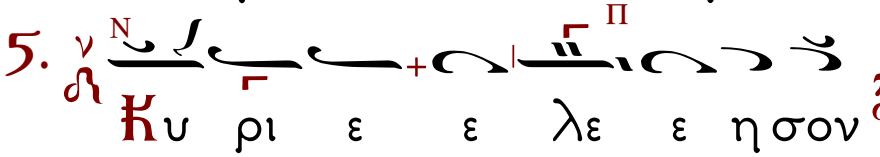
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. 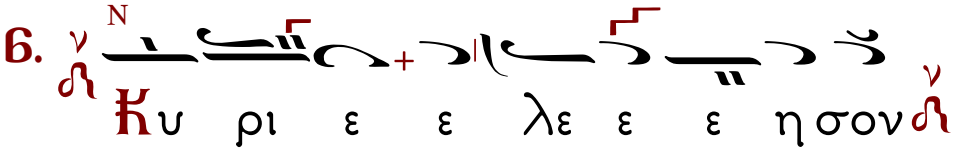
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8. 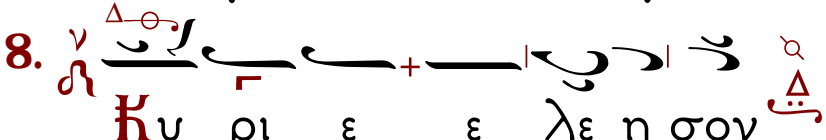
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10. 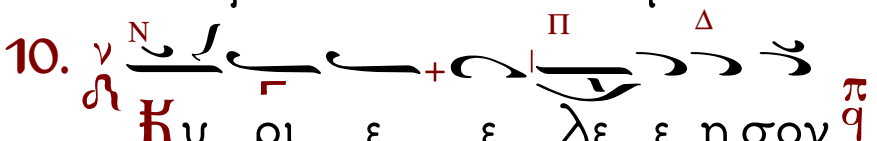
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. 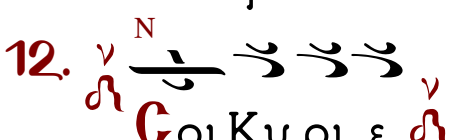
Ϲοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Σπίχος α΄:

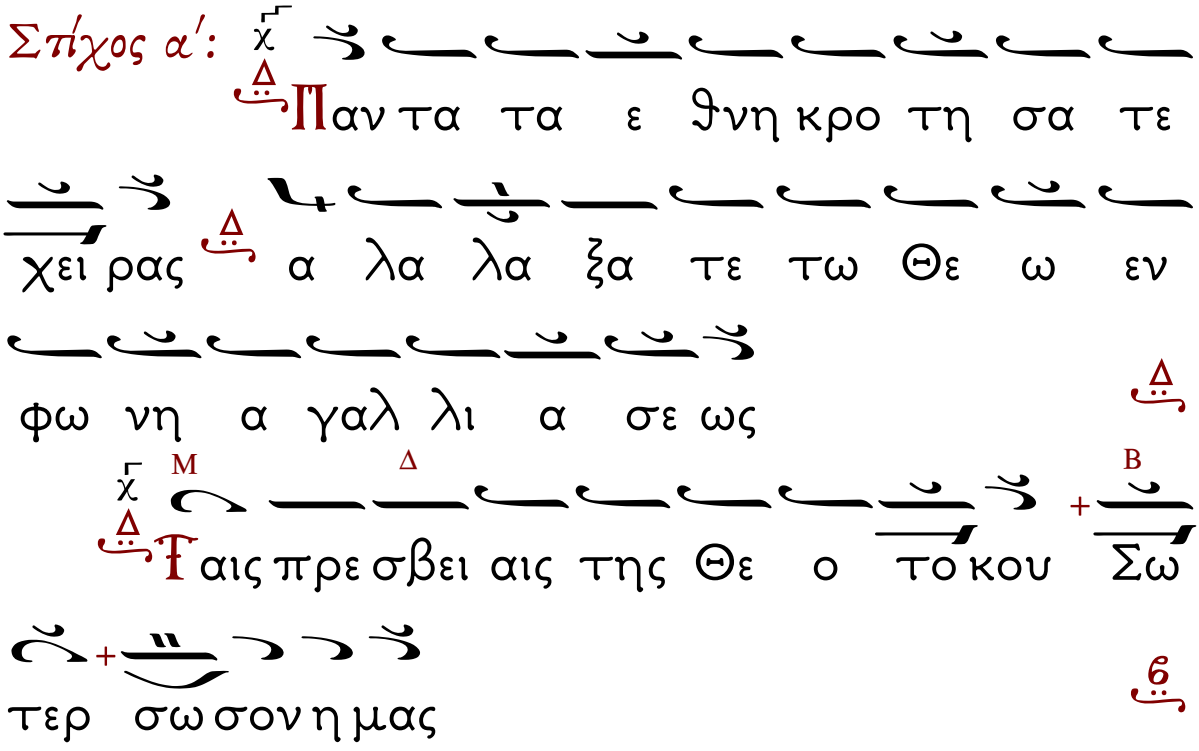

Σπίχος β΄:

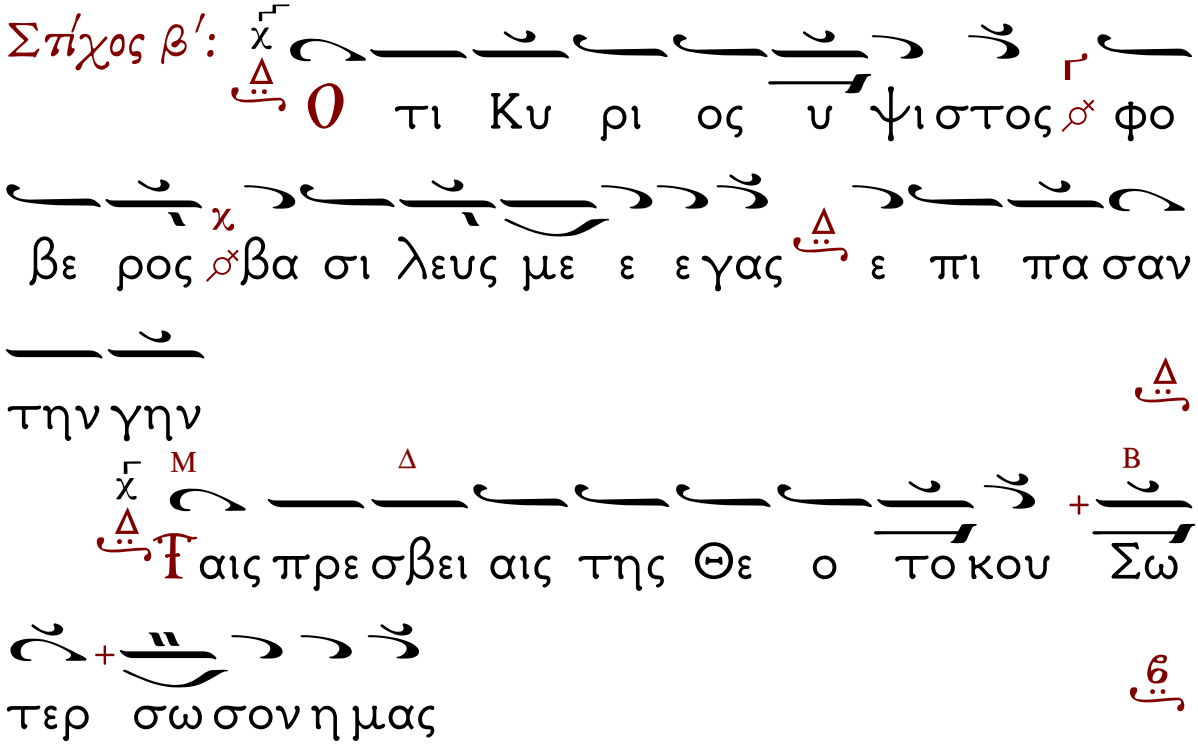

Σπίχος γ΄:

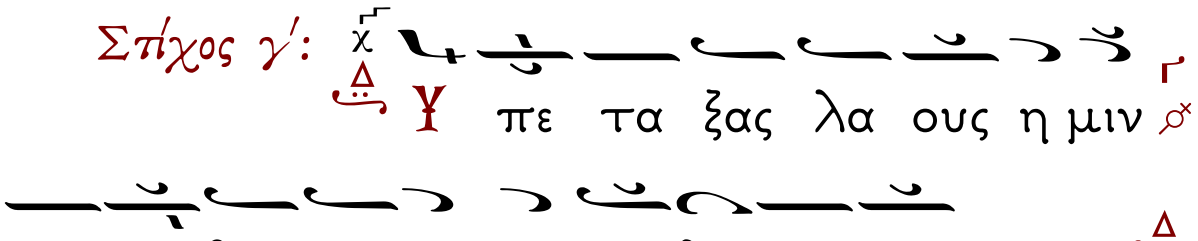

Δόξα... Καὶ νῦν...

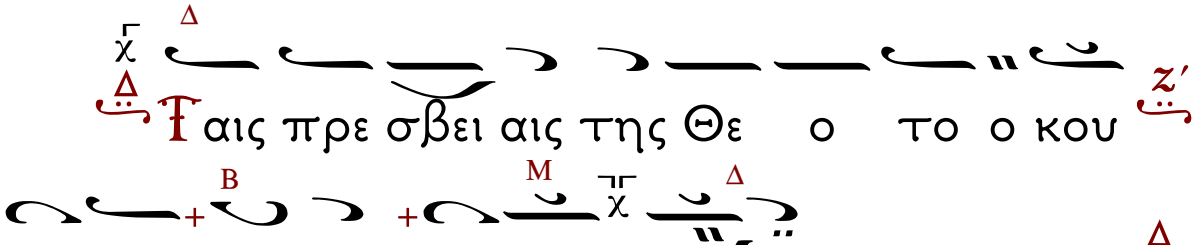

Ἀντίφωνον Β΄.

Σπίχος α΄:

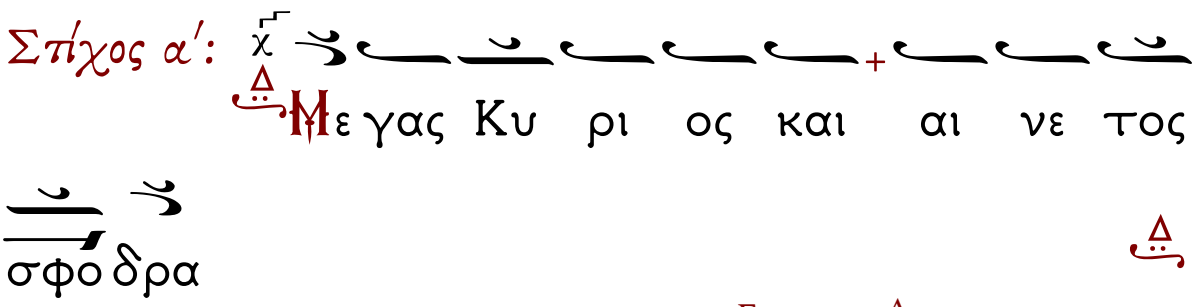

Σπίχος β΄:

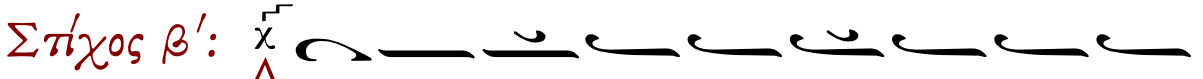

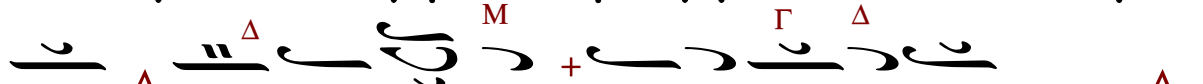

Σπίχος γ΄:

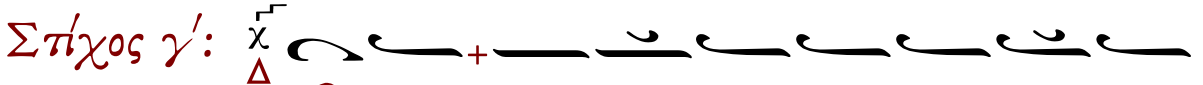

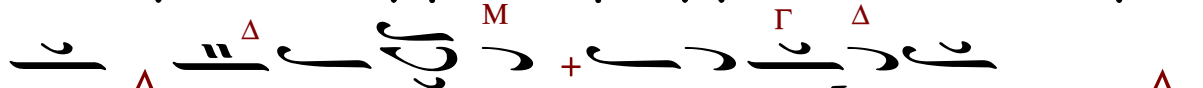

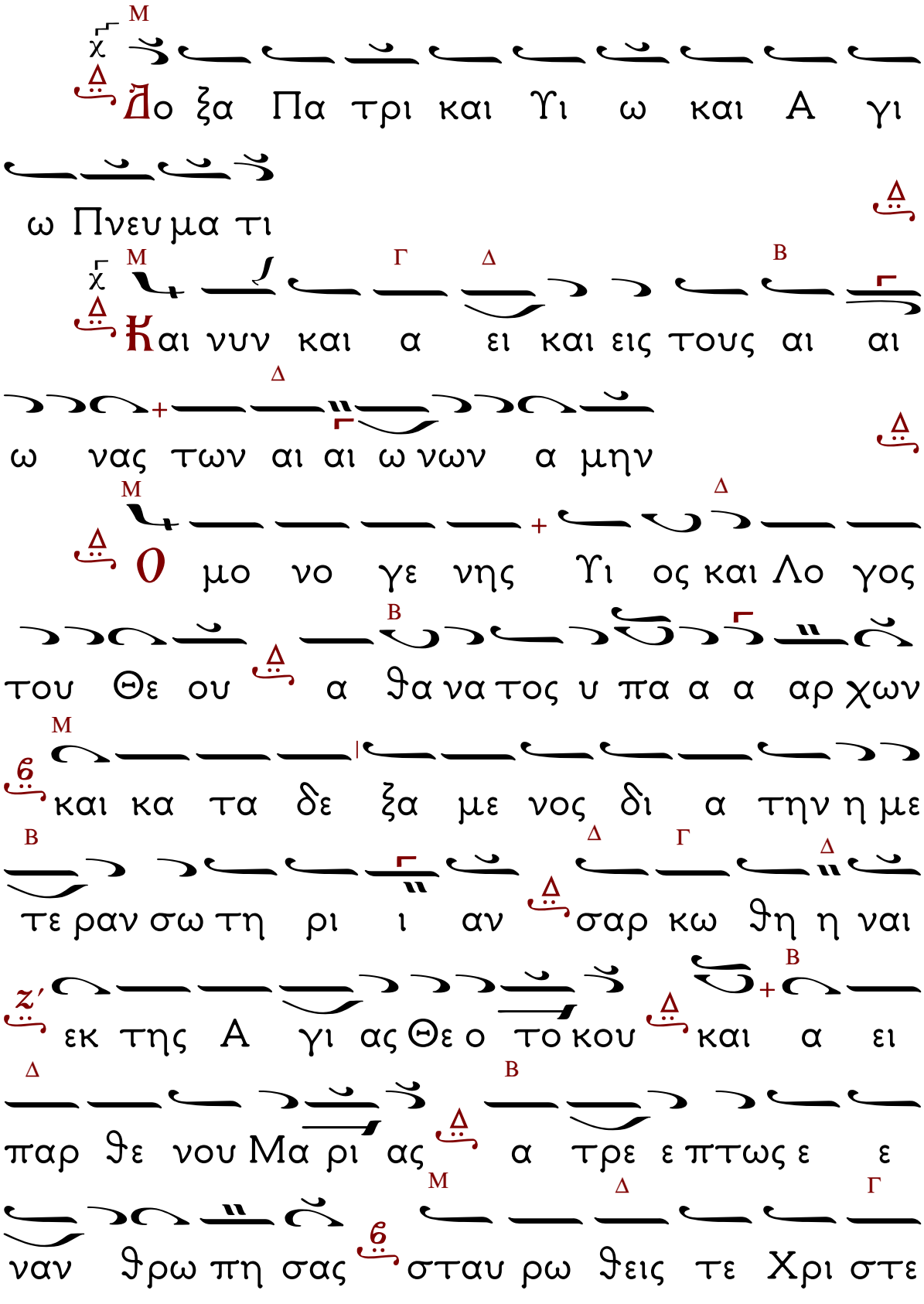
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

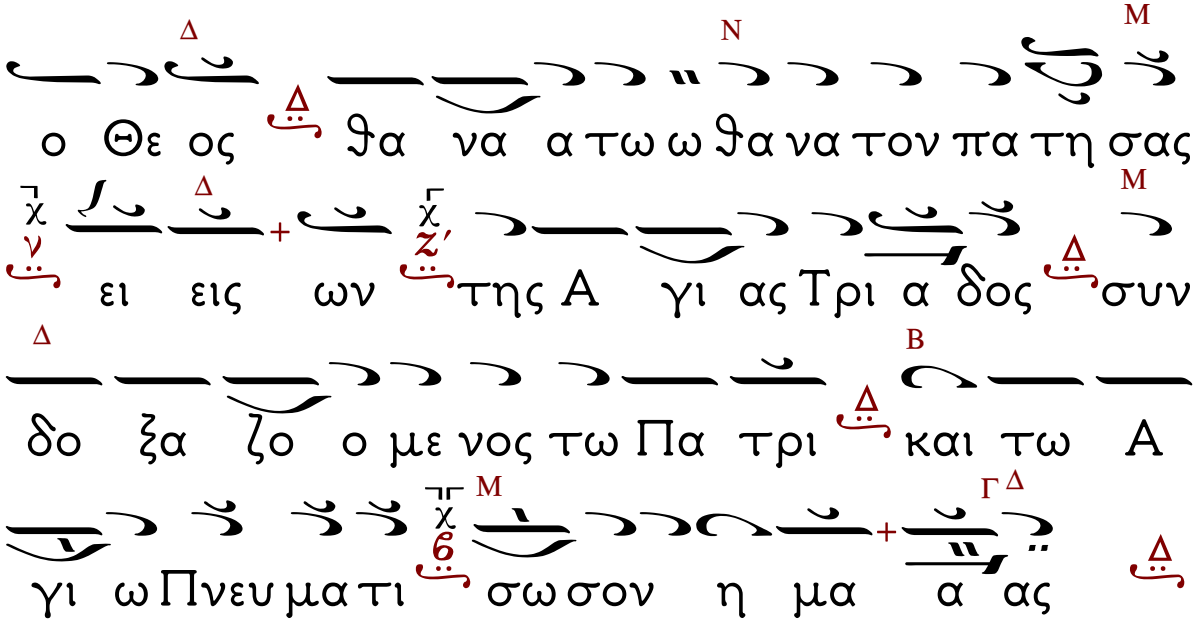
ο Θε ος ϑα να α τω ω ϑα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ας

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. **Ἀ**κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Στίχ. β'. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. **Κ**λινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' Δι

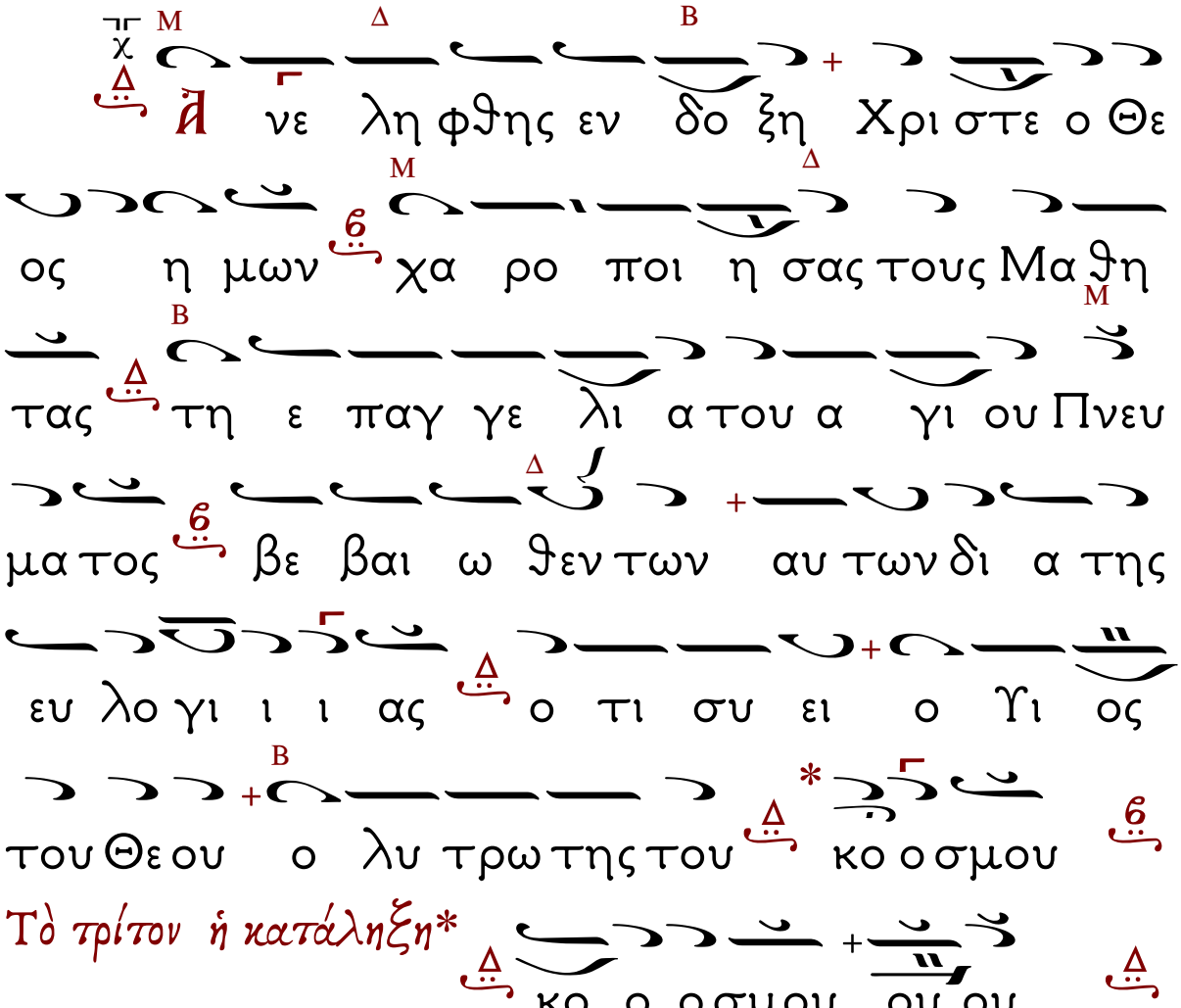

Εἰσοδικὸν τῆς Ἀναλήψεως.

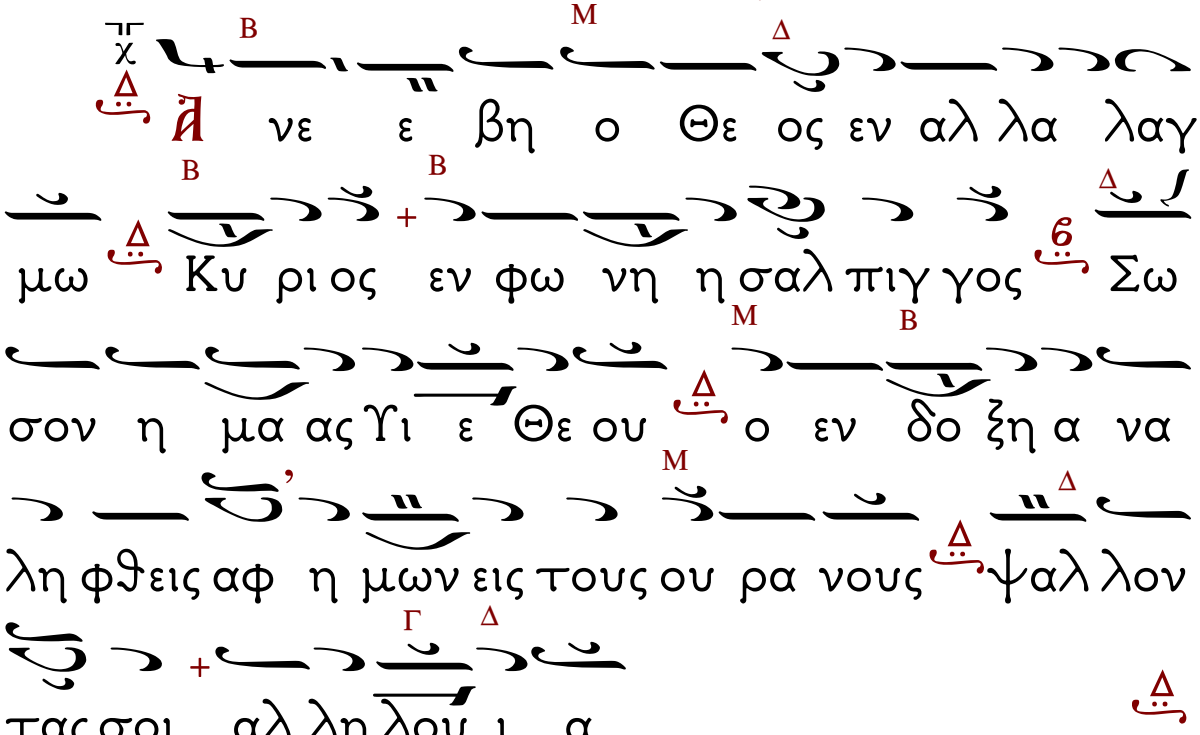

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄

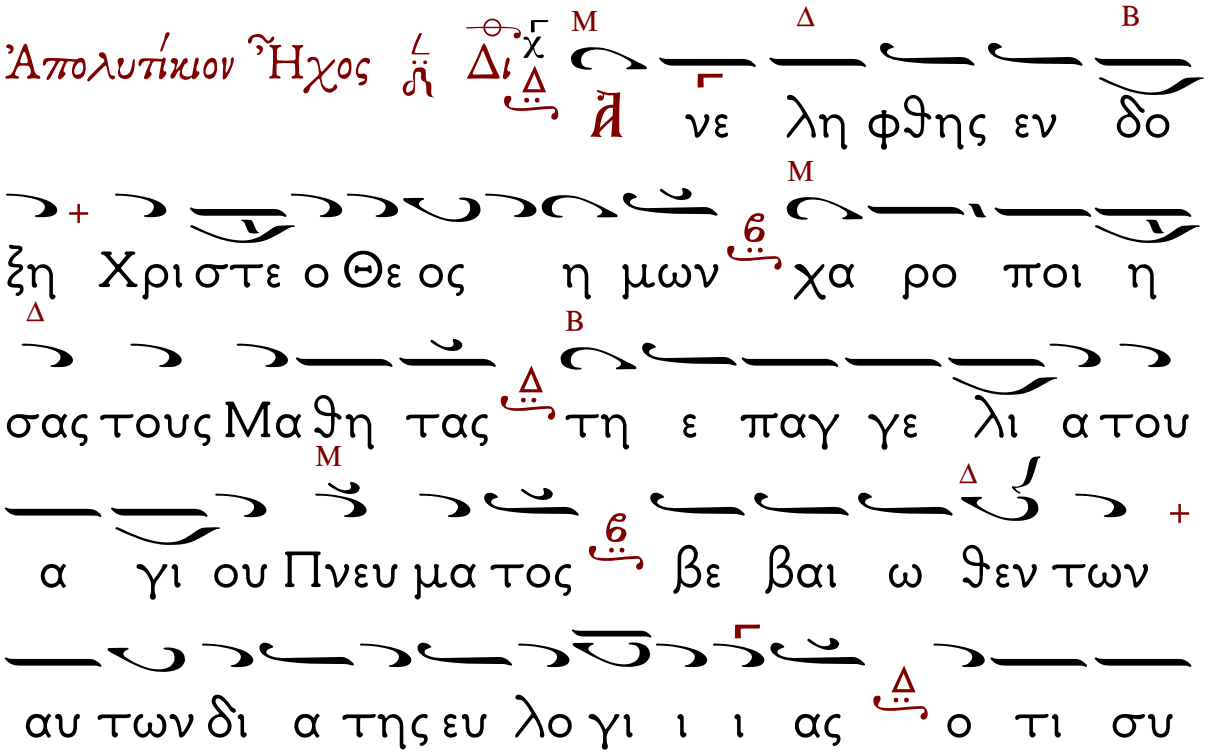

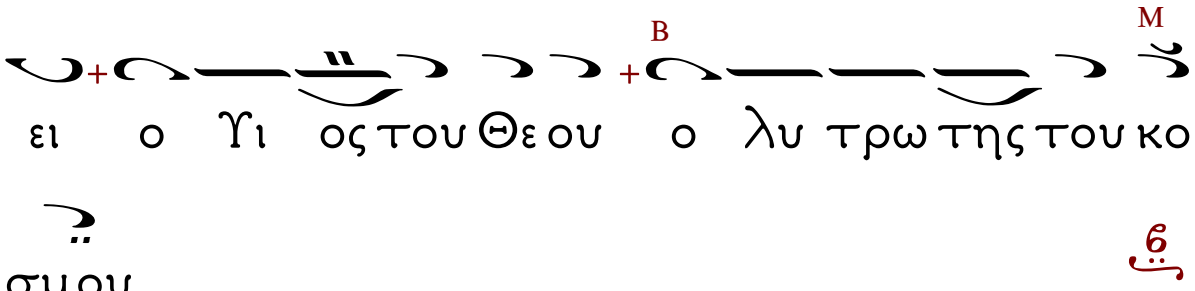
B
M
ει ο γι ος του θε ου ο λυ τρω τη ς του κο
σμου

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος λ Βοῦ Αὐτόμελον.

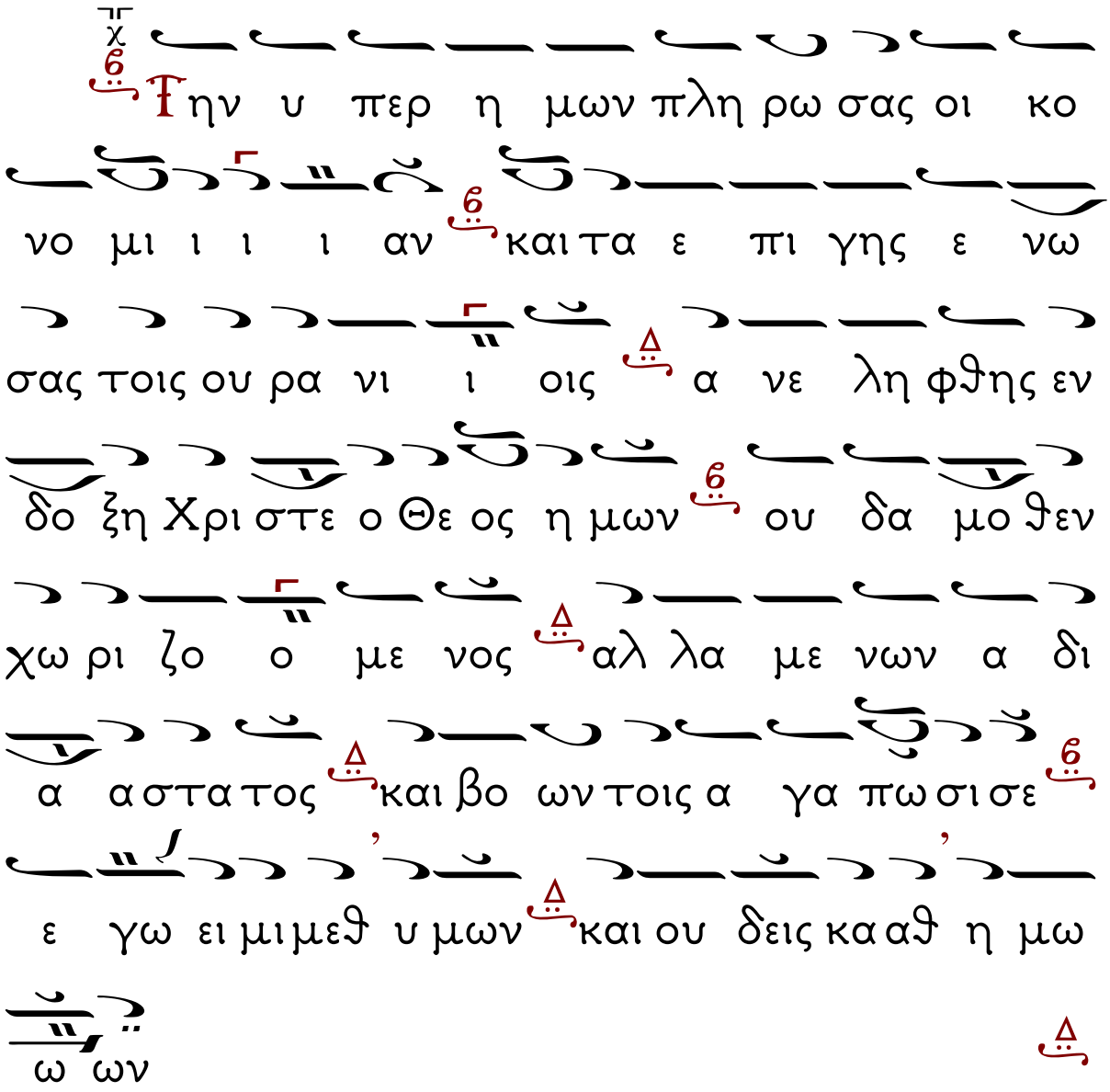

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

1:1-12

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἰερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος β΄.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν...».

Ἦχος λπ ϊ Πα

Π

χ ϊ Με ε ε ε χ ϊ Σε ε ε ε τη η η η

η ην υ υ πε ε ερ νου ου ου ου ου ουν χ ϊ και αι

λο ο ο ο ο γο ον Μη η τε ε ε ε ε

ε ε Μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε

ου ου ου ου ου ου χ ϊ την εν χρο ο ο ο

νω ω τον α α χρο ο νο ον Δ α φρα

α α α στω ω ως κυ υ υ η η σα α

α σα αν χ ϊ οι πι ι ι στοι οι οι οι οι ζ' ο μο

φρο ο νω ως με ε γα λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο με ε ε ε ε ε εν χ ϊ

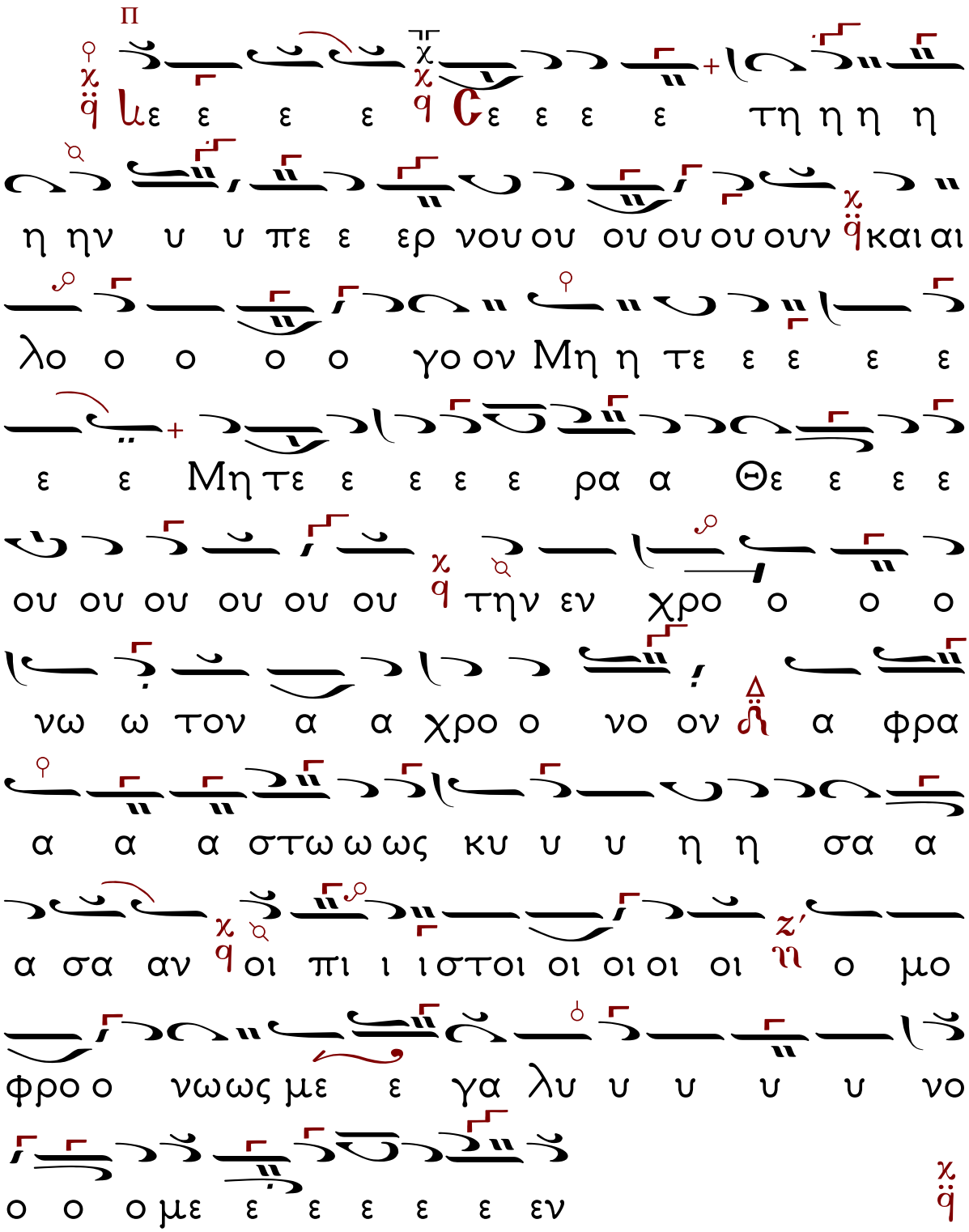

Ἦχος λ π ϙ̈ Πα

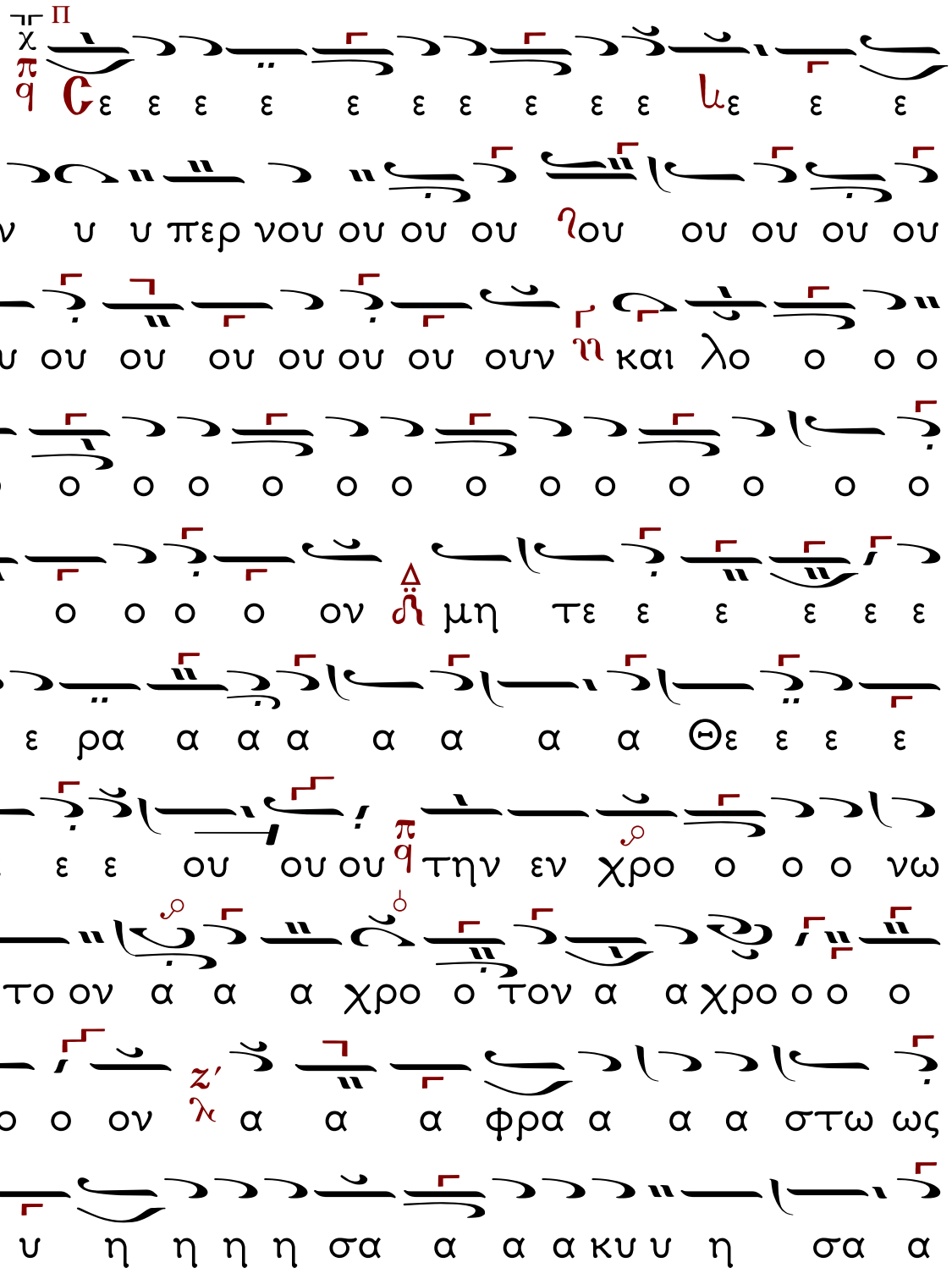
χ π ϙ Π
Cε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Ϟε ε ε
την υ υ περ νου ου ου ου ϩου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ουν ϩϩ και λο ο ο ο
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ον δ̈ μη τε ε ε ε ε ε
ε ε ρα α α α α α α α Θε ε ε ε
ε ε ε ου ου ου π ϙ την εν χρο ο ο ο νω
ω το ον α α α χρο ο τον α α χρο ο ο ο
νο ο ον z′ λ α α α φρα α α α στω ως
κυ υ η η η η σα α α α κυ υ η σα α

σα α α α αν οι οι οι οι πι ι στοι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ο ο ο μο ο φρο
ο ο ο ο ο ο νω ω ως με ε γα α
λυ υ υ υ υ υ νο ο με γα λυ υ νο
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον.
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.
Ἦχος Δι

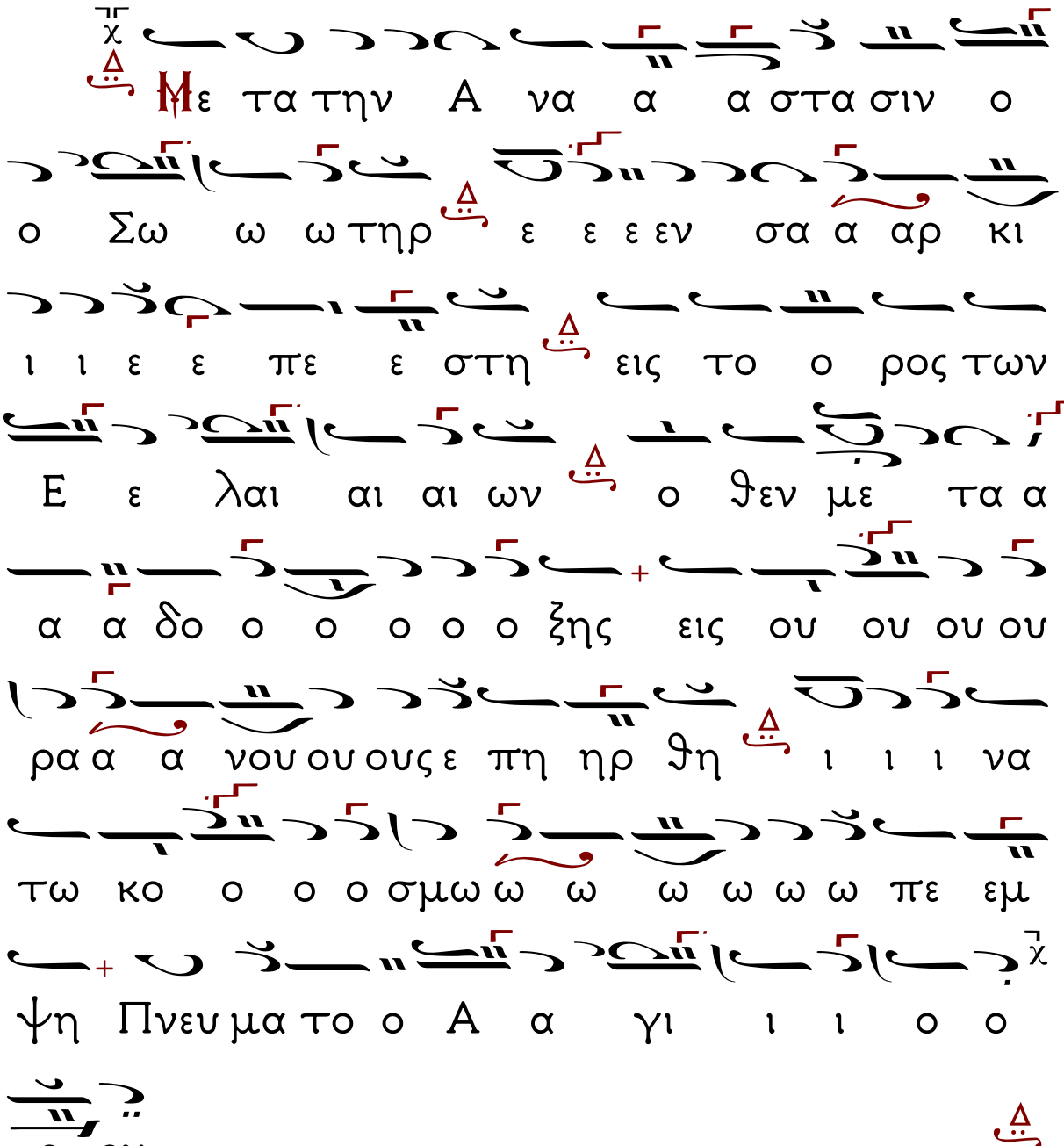

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος πλ. δ΄ Πα ’Εναρμόνιος

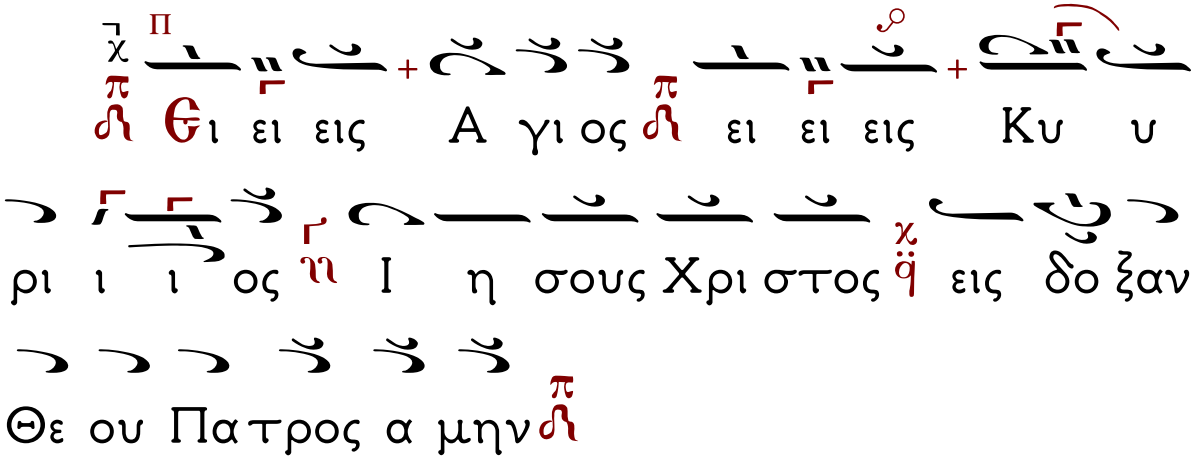

Ἦχος δ΄τος

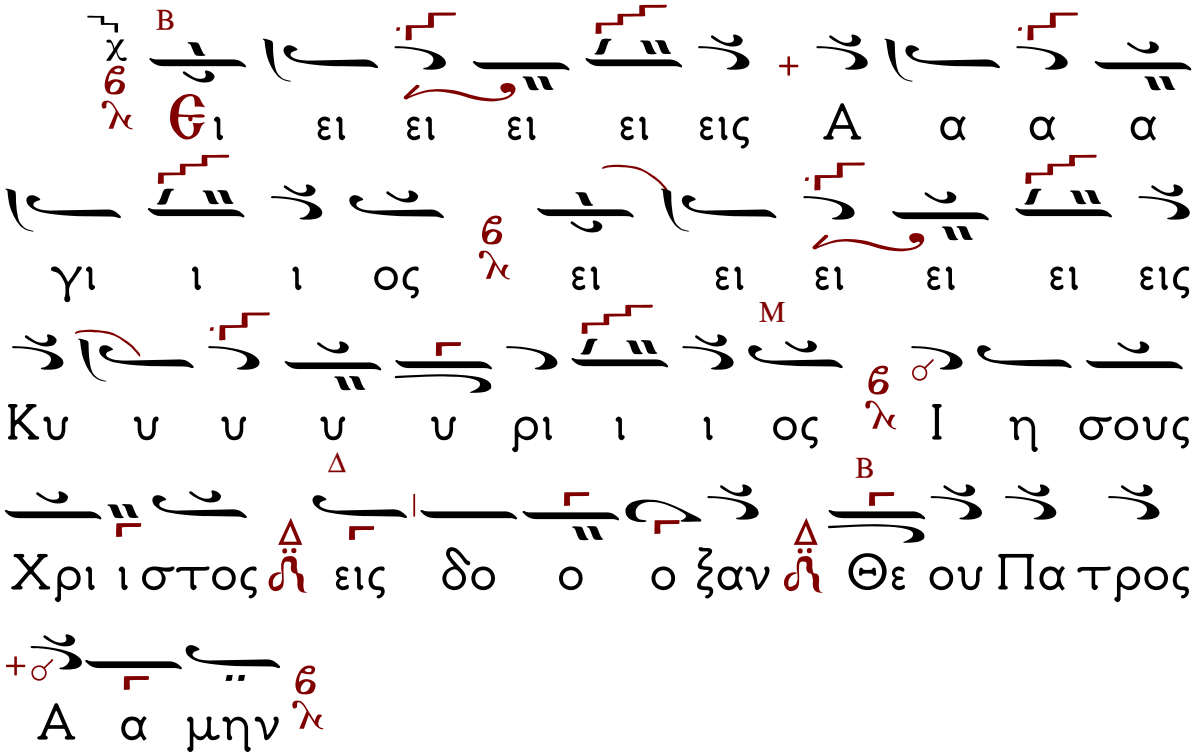

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἦχος δ΄ Χαρίλαου Ταλιαδώρου

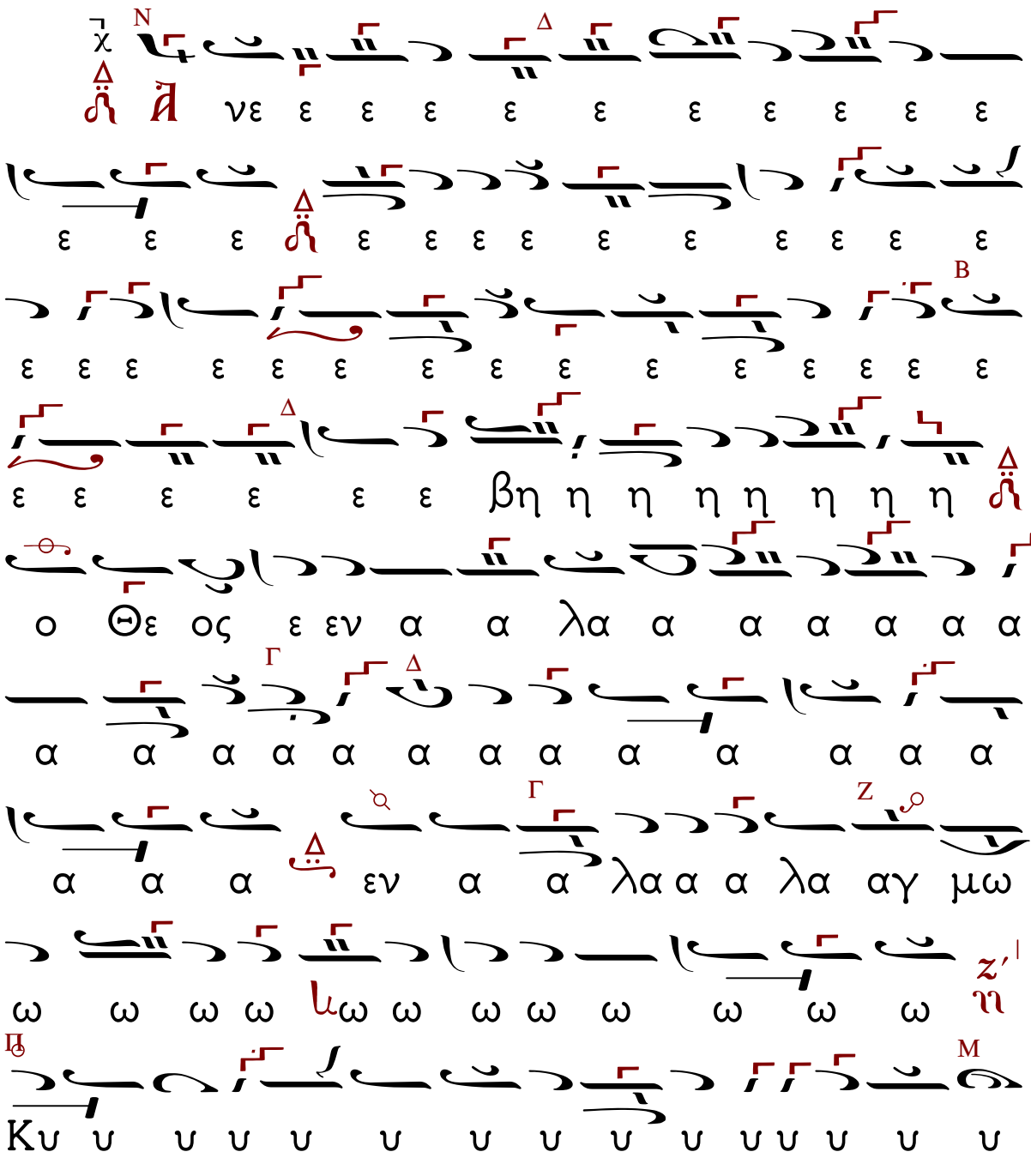

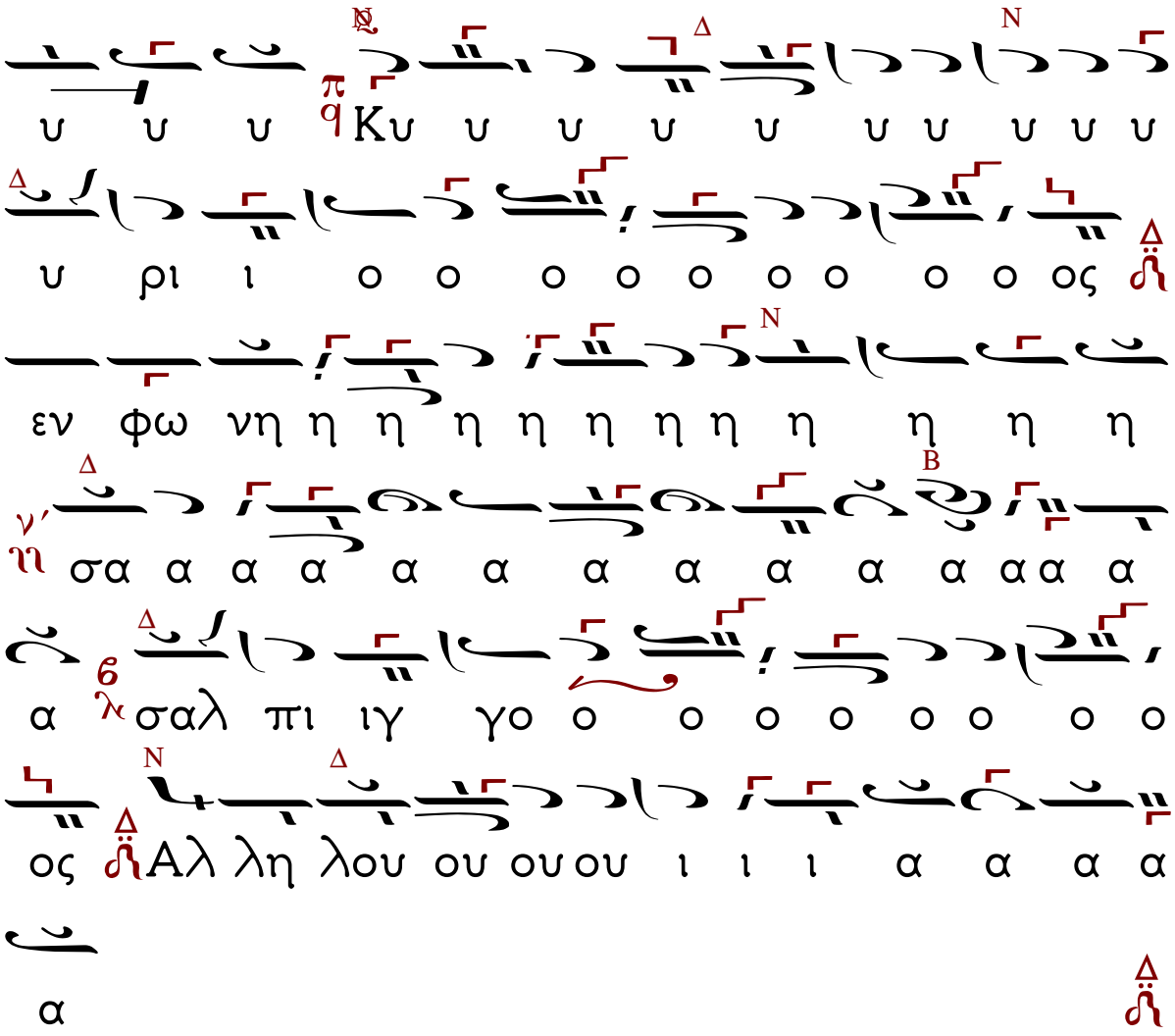
υ υ υ Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
εν φω νη η η η η η η η η η η
σα α α α α α α α α α α αα α
α σαλ πι ιγ γο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ουου ι ι ι α α α α
α

ΕΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἦχος δ΄ Δι

Κωνσταντίνου Τσάρα

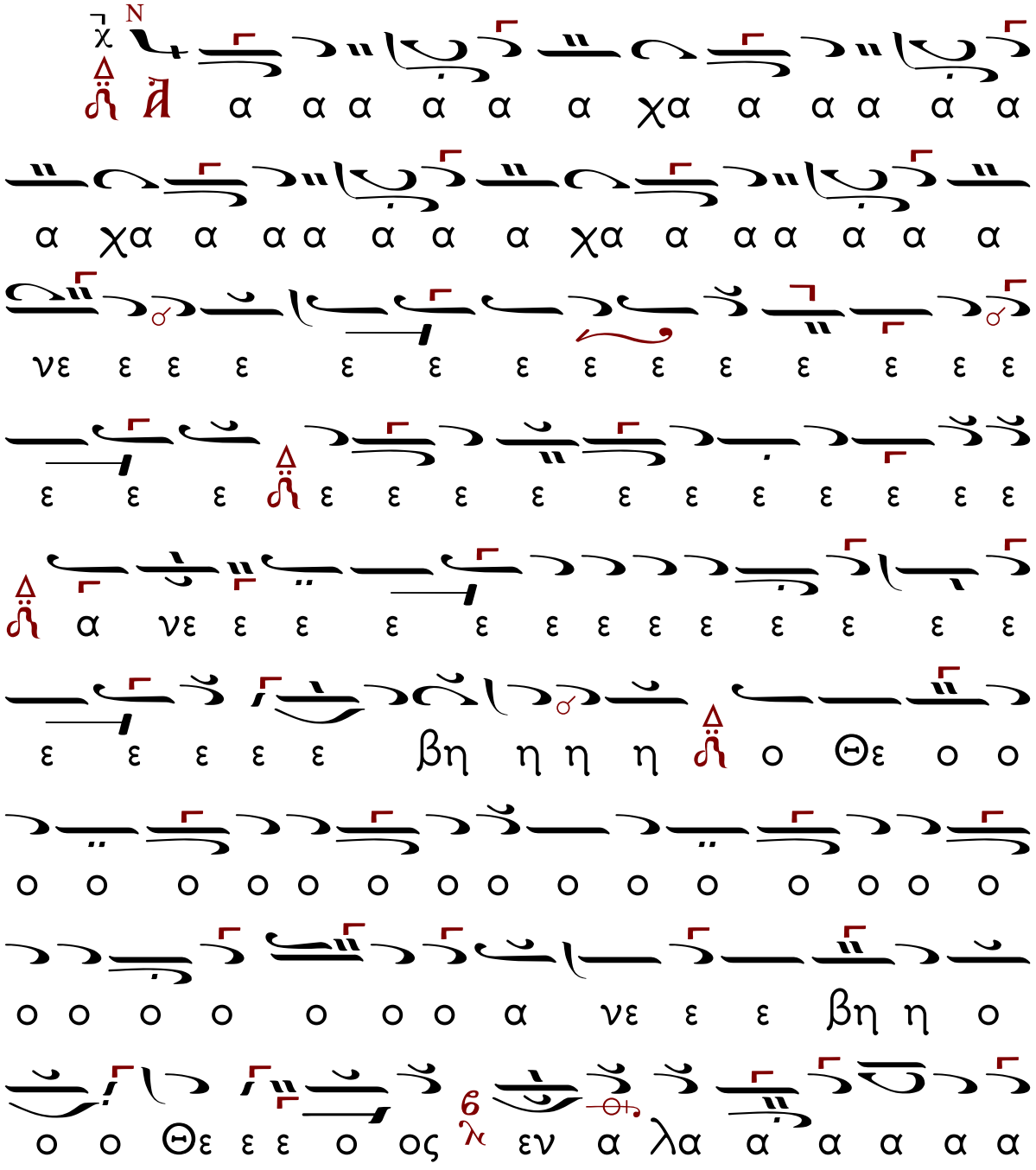

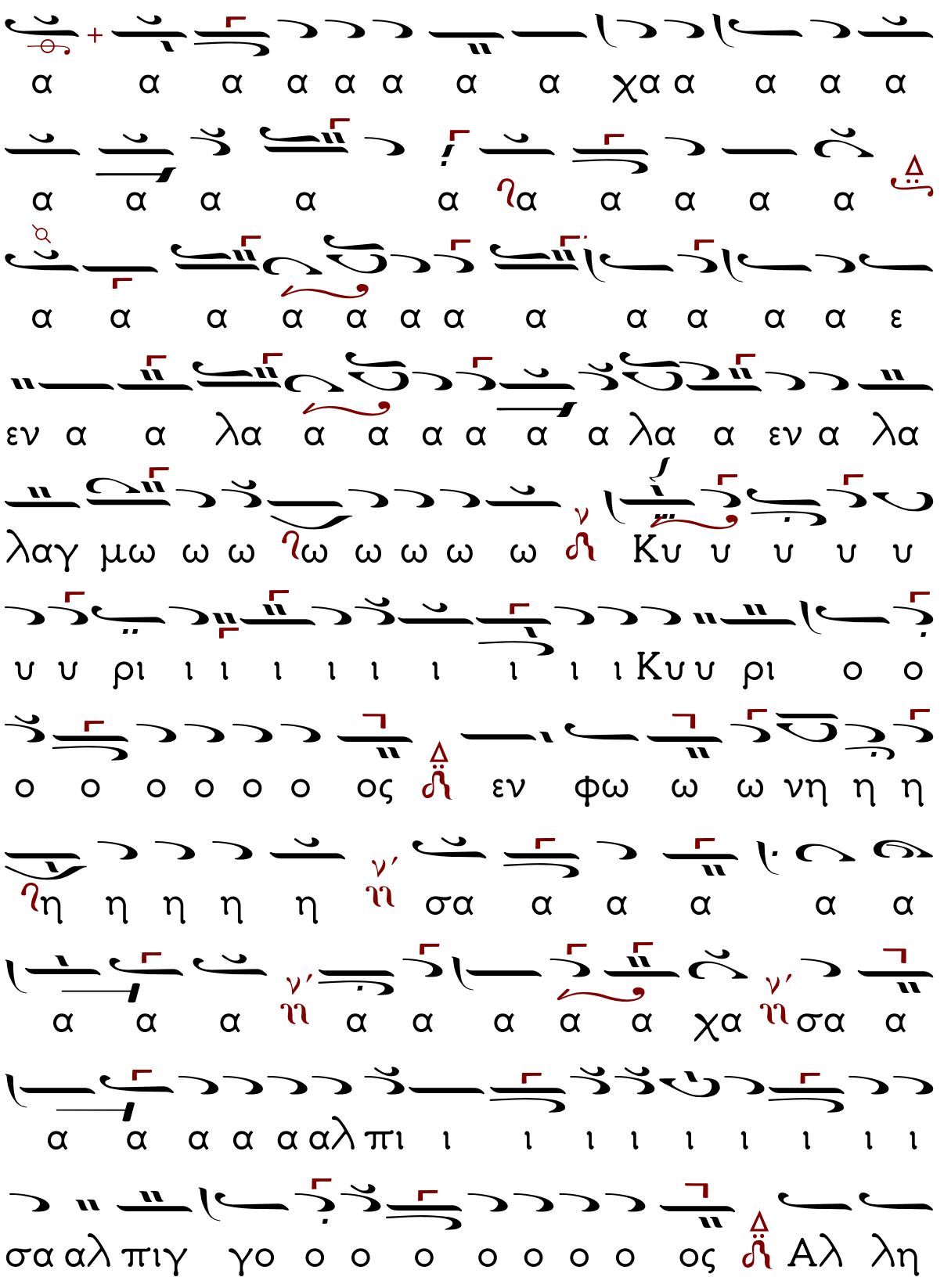
α α α α α α α α χα α α α α
α α α α α ϱα α α α α
α α α α α α α α α α α ε
εν α α λα α α α α α α λα α εν α λα
λαγ μω ω ω ϱω ω ω ω ω Κυ υ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ο ο
ο ο ο ο ο ο ος εν φω ω ω νη η η
ϱη η η η η σα α α α α α
α α α α α α α α χα σα α
α α α α α αλ πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
σα αλ πιγ γο ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη

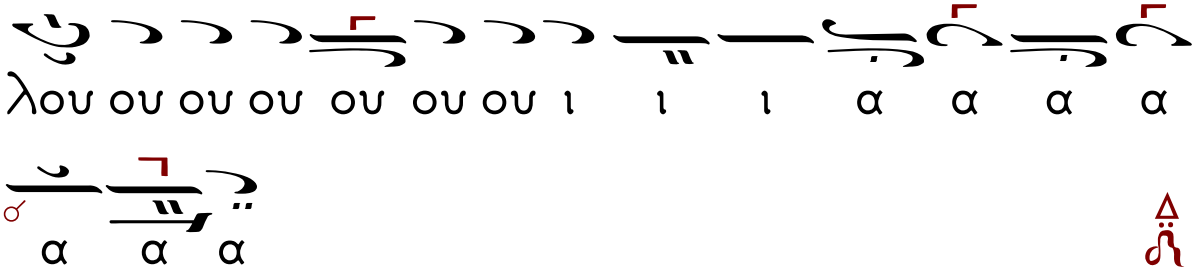
λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α
α α α

Ἦχος λ π ϙ Πα χ π ϙ Π Ἀ α α νες Α α α φες χ ϙ Συγ

χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος χ ϙ Τα Πα

ρα α πτω ω μα α τα Μ Η μων 4Π π ϙ Τα

Ε κου ου σι ι ι α Κ χ ϙ Π τα α κου ου

ου σι ι ι α π ϙ τα εν γνω ω ω σει χ ϙ και τα

εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α Κ Π π ϙ τα α εν

νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

ρα χ ϙ τα κα τα νουν ζ' ϙ και δι α α νοι οι αν Δ ϙ

τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρισον π ϙ ως

α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

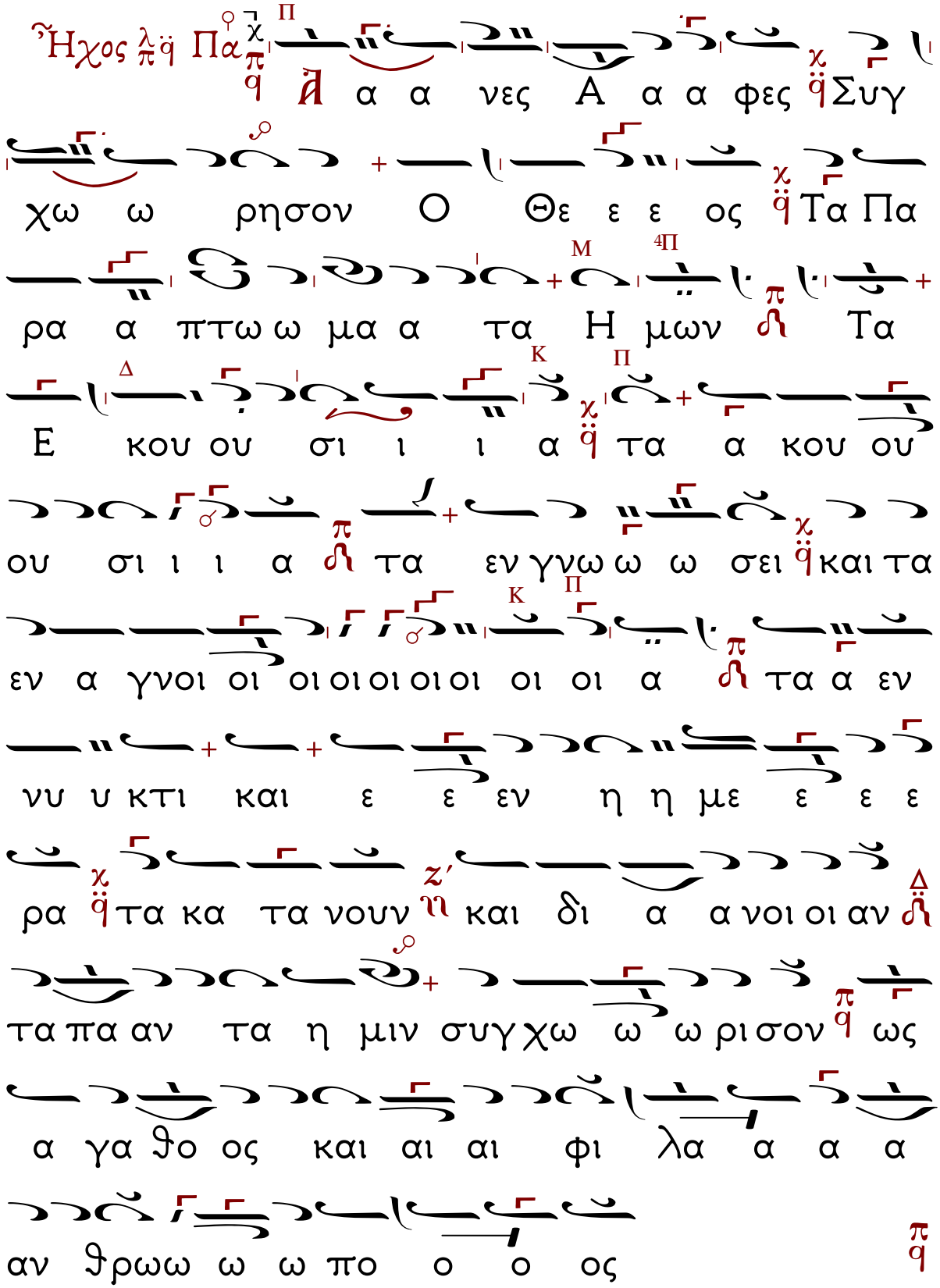

αν θρωω ω ω πο ο ο ος π ϙ

Μετὰ τὴν Θείαν κοινωνίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Δι

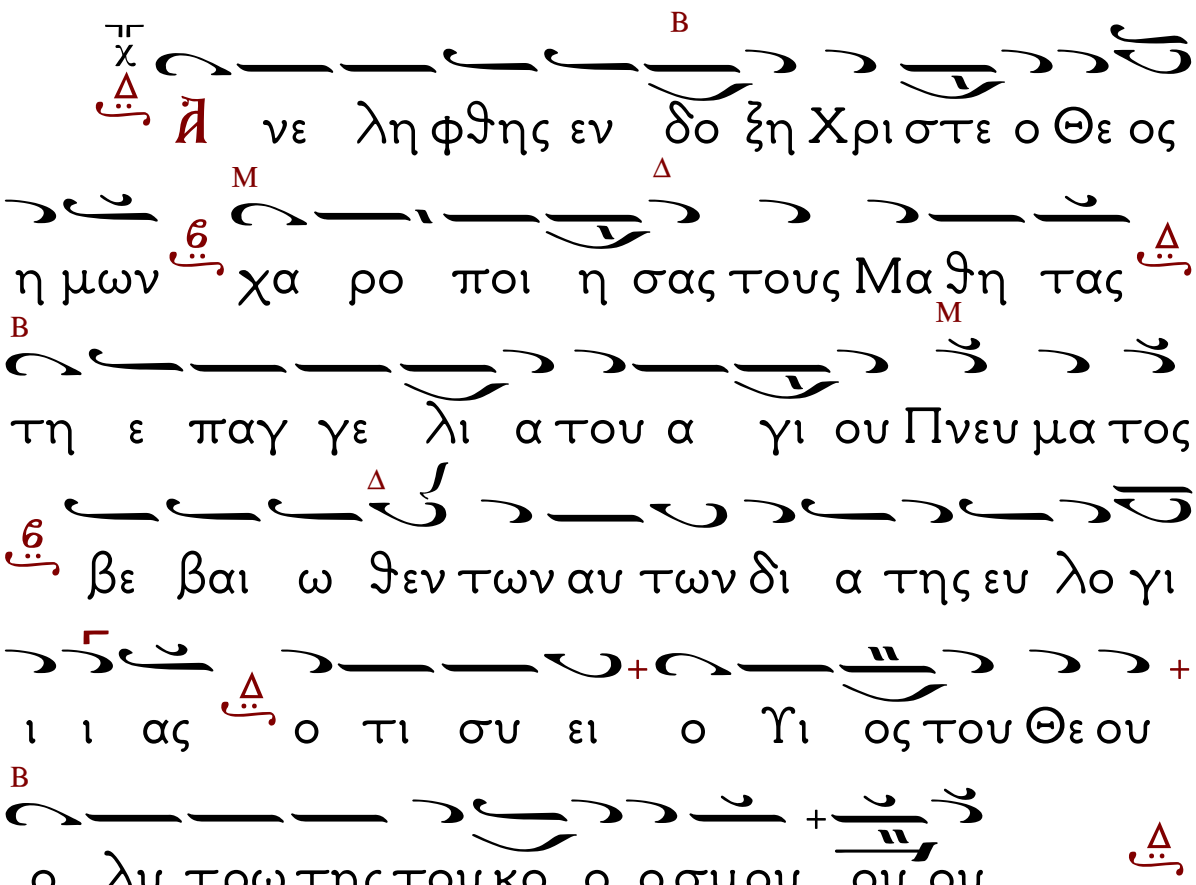

Ἦχος δ΄ Δι

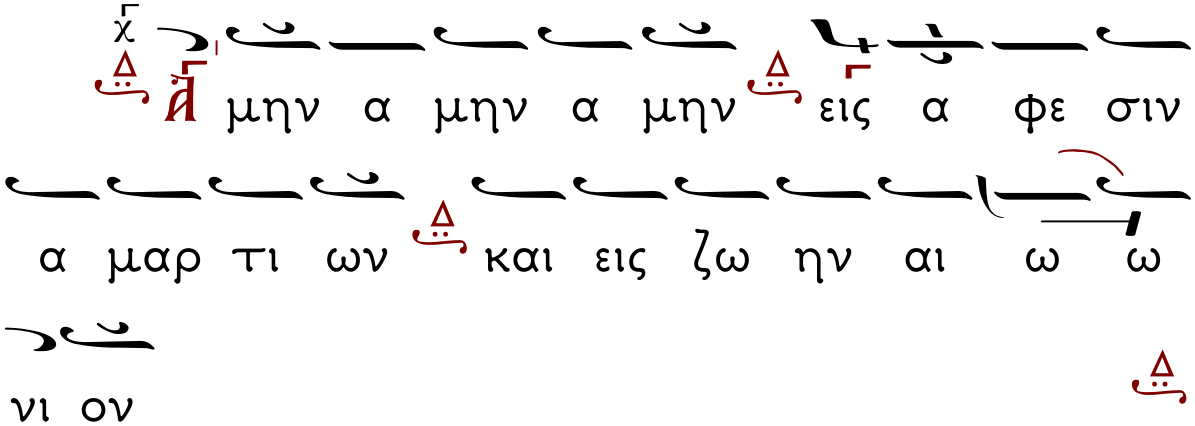

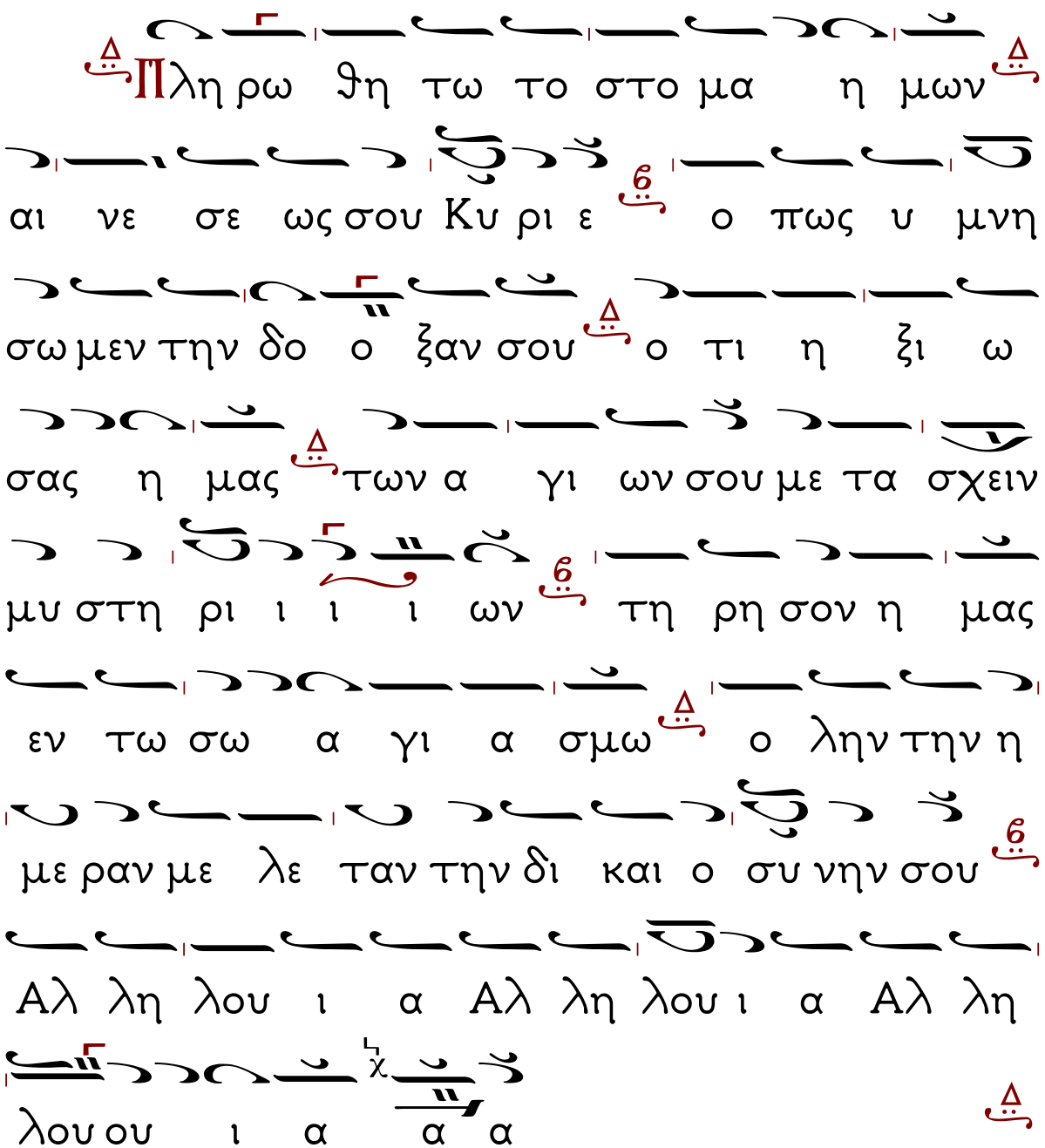
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

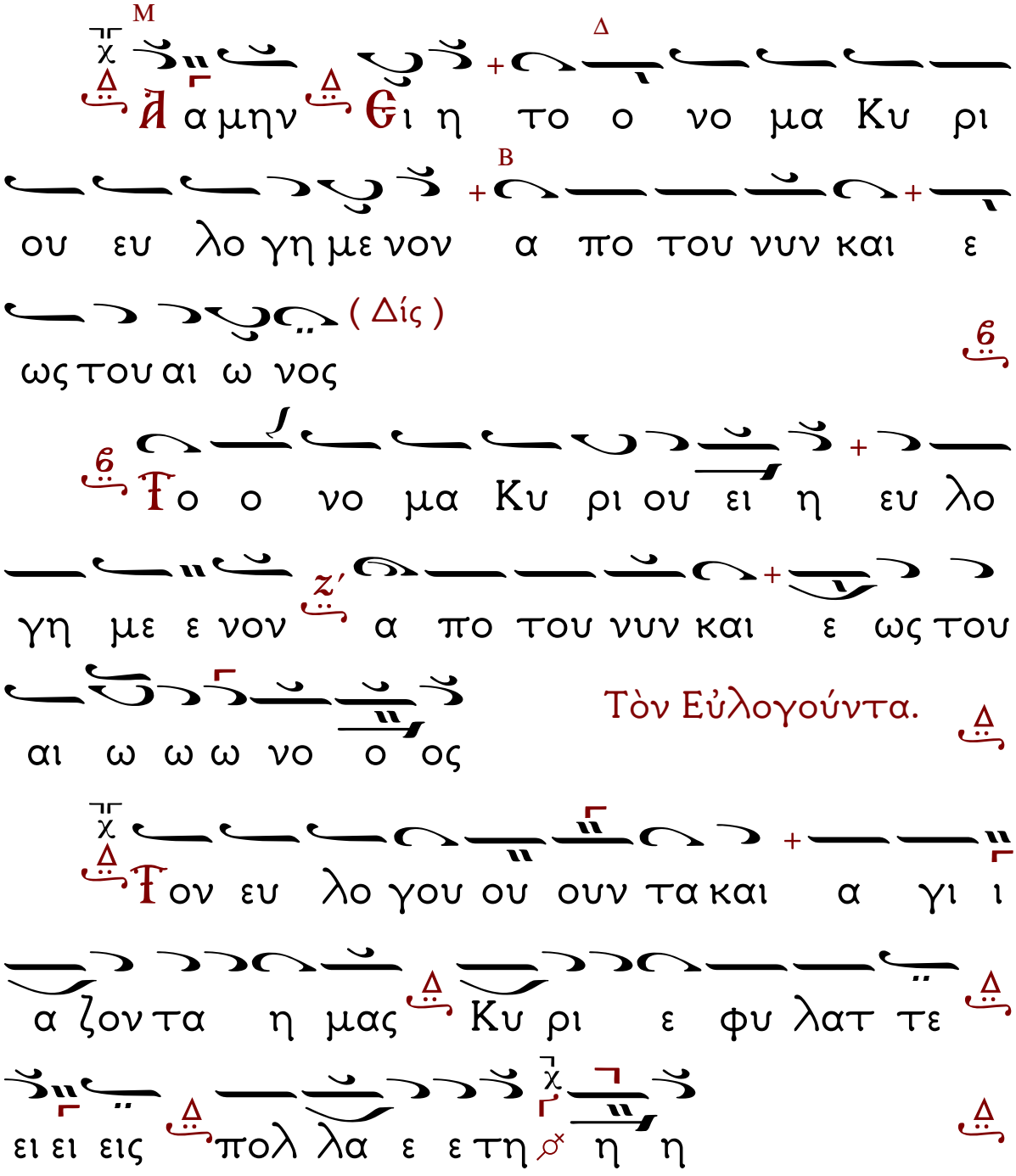

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.